

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ε. ΠΑΣΧΑΛΙΔΗ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

της αρχαίας ελληνικής γλώσσας

Απαντήσεις των Ασκήσεων

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Οι απαντήσεις στις ασκήσεις γραμματικής έχουν σκοπό να βοηθήσουν το μαθητή που θέλει να αυτενεργήσει, να ασχοληθεί δηλ. με τη λύση των ασκήσεων χωρίς τη βοήθεια κάποιου φιλόλογου. Γι' αυτό απαραίτητη προϋπόθεση είναι να μελετήσει πρώτα με ιδιαίτερη προσοχή τα αντίστοιχα κεφάλαια της θεωρίας και στη συνέχεια να ελέγξει τις απαντήσεις του συγκρίνοντάς τις με τις απαντήσεις που περιέχονται σ' αυτό το ένθετο.

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι –κατά το ανθρωπίνως δυνατό– αποφύγαμε τα παροράματα. Αν, παρ' όλα αυτά, διαπιστωθούν κάποιες αβλεψίες, αυτές θα επισημανθούν και θα διορθωθούν στις επόμενες εκδόσεις. Σε κάθε περίπτωση οι επισημάνσεις ή και οι διαφορετικές απόψεις των συναδέλφων είναι ευπρόσδεκτες.

Ενότητα 1^η Φθογγολογικό

1. ὁ κῆπος, οἱ κῆποι, τοῖς κήποις, τοσοῦτοι, τοσοῦτους, τοσαύτη, μοῖρα, μοῖραι, χώραις, οὕτω, οὗτοι, τούτων, αὕτη, δῆλος, δῆλοι, οἴκοι (επίρρ.), πειρῶμαι, εἶλεν, εἶδος, ἐπιμελεία, ὅποιοι, ποιῆσαι (απαρ.), μείναῖ (ευκτ.), πλείστοι, πλείστων, οἴκου, μήτε, ὅσπερ, γνῶναι, γνώμη, μνησθῆναι, ζῶμεν, δῶρον, δῶροις, δῶρω, δώρου, ἤϋρον, οἴμοῖ (επιφ.), οἴμαι, ποίει (προστ.).
2. 1) πανταχοῦ, τῶ, ἀσφαλῆς 2) δικαίως 3) ἐστι (εγκλιτ. λέξη, ο τόνος χάνεται), δοῦλος, τῆς 4) Ζεῦ, Ἀθηνᾶ, ψυχῆς 5) ποιοῦντάς, ἀντευεργετεῖν, πανταχοῦ, νόμιμόν ἐστιν 6) ἐρωτᾶν, εἰσίν (ἡ λέξη εἶναι εγκλ., ἀλλά ο τόνος δεν ανεβαίνει, γιατί ἡ προηγούμενη λέξη εἶναι παροξύτονη), ποῦ 7) πλοῦτον, τοῖς ναύταις 8) Σπαρτιᾶται, τιμῆς, ἐρασταί εἰσιν 9) Ἐφοβεῖτο τὰς μελίσσας 10) Πῶς, οἰκήσαι (ευκτ.).
3. 1) ἀπλῆν, βεβαίαν, τοῦ 2) θεοσέβειά ἐστιν, τῆς 3) Πᾶσα, πᾶς πλοῦτος ὑπέικει τῇ ἀρετῇ 4) τῆς ἀρετῆς κτῆσις, βεβαία ἐστὶ καὶ 5) παχεῖα, νοῦν 6) Ἀλώπηξ ἐν παγίδι ληφθεῖσα, ἀποκοπέσσης τῆς οὐρᾶς διαδράσᾶ, ἡγεῖτο 7) γλῶσσᾶ 8) Βραχεῖᾶ, ἠδονῆς 9) ποιῆσαι ταῦτα 10) ποιῆσαι ταῦτα.
4. γέροντός τινος, εἴ τις, τινές, εἴ τινες, φασί τι, προσέταξέ μοι, ὁ λέγων τί σοι, ἤκουσί τινες, ἄνθρωποι ἐσμεν, εἰσί, ὡς φατε, εἴ γε, οὐ συμφέροντά γ', διαρραγῶσί τινες, εἰσί, δεσπότης ἐστί, λέγοντά τι, ὃ τε, οἷ τε, οἶόν τε, ὀρῶντά τι, οὗτοι τε.
5. Ὅλες οἱ λέξεις παίρνουν δασεία, ἐκτός ἀπό τις: ἔστην (ὑπέστη), εἴργω (ἀπείργω).

Ενότητα 2^η Α' Κλίση

1. **Γενική εν.:** βοηθείας, μοῖρας, κοχλίου, πελάτου, Ἐλεάτου, ὀπλίτου, θύτου, σημαίας, ἐπιμελείας, δουλείας, σοφίας, ὁμονοίας, πείρας, δίψης, πείνης, ῥίξις, θεαίνης, αἰσχύνης, νίκης.
Ονομαστική πληθ.: βοήθειαι, μοῖραι, κοχλῖαι, πελάται, Ἐλεᾶται, ὀπλίται, θύται, σημαῖαι, ἐπιμέλειαί, δουλεῖαι, σοφαί, ὁμόνοιαί, πεῖραι, δίψαι*, πείναι*, ῥίξαι, θέαναι, αἰσχῦναι*, νικαί.

* Εύχρηστα κυρίως στον ενικό.

Δοτική πληθ.: βοηθείαις, μοίραις, κοχλίας, πελάταις, Ἐλεάταις, ὀπλίταις, θύταις, σημαίαις, ἐπιμελείαις, δουλείαις, σοφίαις, ὁμονοίαις, πείραις, δίψαις, πείναις, ῥίζαις, θεαίνας, αἰσχύναις, νίκαις.

Αιτιατική πληθ.: βοηθείας, μοίρας, κοχλίας, πελάτας, Ἐλεάτας, ὀπλίτας, θύτας, σημαίας, ἐπιμελείας, δουλείας, σοφίας, ὁμονοίας, πείρας, δίψας, πείνας, ῥίζας, θεαίνας, αἰσχύνας, νίκας.

2. μέλισσα, -ίσησ, -ίση, -ισσα, -ισσῶν, -ίσησ, -ίσησ – σφαῖρα, σφαίρας, σφαῖρα, σφαῖρα, σφαιρῶν, σφαίραις, σφαίρας – παιδοτριβῆς, -ίβου, -ίβη, -ίβα, -ιβῶν, -ίβαις, -ίβας – πρεσβύτης, -ύτου, -ύτη, -ῦτα, -υτῶν, -ύταις, -ύτας – Σπαρτιάτης, -άτου, -άτη, -ἄτα, -ατῶν, -άταις, -άτας.
3. 1) Θετταλίας, θαλάττη, Θερμοπυλῶν, ἐκβολῆς 2) εὐφορίαις, κριθάς, ὀπώρας 3) πολιτῶν, πρεσβῦται, θεαταῖς 4) συνηθείας 5) θεᾶ Νίκη, Ἄθηναις 6) ῥίζη.
4. Σωστοί τύποι εἶναι: τῆς τραπέζης, τῆ τραπέζη – τῆς ἀκάνθης, τῆ ἀκάνθη – τῆς πείνης, τῆ πείνη – τῆς μάζης, τῆ μάζη – τῆς ἀμάξης, τῆ ἀμάξη.
5. χῶραι, χώρας, μοῖραν, μοίρας, ἀμάξας, μελισσῶν, μούσας, μούσαι, βασιλίσσας, στρατιῶτᾶ, Σπαρτιάτᾶ, θεαταῖς, ιδιώτᾶς, Τεγεᾶται, ἀθληταῖς, πολῖται, τεχνίτου, τεχνιτᾶ, βασιλειῶν (ἢ βασιλεία), δυσπνοίας, ἐπιμελείας, ἐπιμελειῶν, προνοίᾶς, ἀμίλλας, θεραπαίνᾶς, πρεσβῦται, θύται, μνειᾶ, λεαινῶν.
6. μνᾶ, μνᾶς, μνᾶ, μνᾶν, μνᾶ – μναῖ, μνῶν, μναῖς, μνᾶς, μναῖ // Θαλῆς, Θαλοῦ, Θαλῆ, Θαλῆν, Θαλῆ – (πληθ. κανονικά δεν ἔχει ὅταν ἔχει, σχηματίζεται ως ἐξῆς: Θαλαῖ, Θαλῶν, Θαλαῖς, Θαλαῶς, Θαλαῖ) // γαλῆ, γαλῆς, γαλῆ, γαλῆν, γαλῆ – γαλαῖ, γαλῶν, γαλαῖς, γαλαῶς, γαλαῖ // γῆ, γῆς, γῆ, γῆν, γῆ (πληθ. δεν ἔχει) // ἀμυγδαλῆ, -ῆς, -ῆ, -ῆν, -ῆ, ἀμυγδαλαῖ -ῶν, -αῖς, -ᾶς, -αῖ // βορέας – βορρᾶς, βορέου – βορρᾶ, βορέα – βορρᾶ, βορέαν – βορρᾶν, βορέα – βορρᾶ (πληθ. δεν ἔχει).
7. ἀθληταῖ – ἀθλητής, ιδιωτῶν – ιδιώτου, ἀνταγωνιστῶν – ἀνταγωνιστοῦ, ἀνταγωνιστᾶς – ἀνταγωνιστήν, ιδιώτη – ιδιώταις, ιδιώτης – ιδιώται, οἰκίας – οἰκιῶν, οἰκέτου – οἰκετῶν, χώρας – χωρῶν.
8. τοῦ ταμίου, τῶν κυριῶν, τῆς μάζης, τοῦ πολίτου, ᾧ τεχνίτα, ᾧ εἰδωλόλατρα, ᾧ δέσποτα, οἱ Ἐρμαῖ, τοῦ βορέου – βορρᾶ, τὰς ὁμονοίας.

Ενότητα 3^η

1. κινδύνω, κίνδυνον, κίνδυνοι, κινδύνους – μύθω, μῦθον, μῦθοι, μύθοις – ὕπνω, ὕπνον, ὕπνοι, ὕπνοις – πλίνθω, πλίνθον, πλίνθοι, πλίνθοις – νόσω, νόσον, νόσοι, νόσοις – ἄθλω, ἄθλον, ἄθλα, ἄθλοις – φύλω, φύλον, φύλα, φύλοις – ἔξιτηρίω, ἔξιτήριον, ἔξιτήρια, ἔξιτηρίους.
2. ἀπόπλου, -ω, -ουν, -ων, -οις, -ους // πρόχου, -ω, -ουν, -ων, -οις, -ους // νοῦ, νῶ, νοῦν, νῶν, νοῖς, νοῦς.
3. **Γενική εν.:** ὄρας, μοίρας, τραπέζης, αἰτίας, αἰτίου, ταμίου, ταμείου, ἀποστόλου, πολίτου, ἀνδρείας, νέας, μοιραίας, ἰσχυρᾶς, νομίμου, κιβδήλου, γυμνασίου.
Γενική πληθ.: ὄρων, μοιρῶν, τραπεζῶν, αἰτιῶν, αἰτίων, ταμῶν, ταμείων, ἀποστόλων, πολιτῶν, ἀνδρειῶν (εὐχρηστο στον ενικό), τῶν νέων (επίθετο, δεξ ενότ. 6 §2), μοιραίων (επίθ.), ἰσχυρῶν, νομίμων, κιβδήλων, γυμνασίων.
4. περίπλους, -πλου, -πλω, -πλουν, -πλου, περίπλοι, -πλων, -πλοις, -πλους, -πλοι // νοῦς, νοῦ, νῶ, νοῦν, νοῦ, νοῖ, νῶν, νοῖς, νοῦς, νοῖ // πρόχους, -χου, -χω, -χουν, -χου, πρόχοι, -χων, -χοις, -χους, -χοι // ῥοῦς, ῥοῦ, ῥῶ, ῥοῦν, ῥοῦ, ῥοῖ, ῥῶν, ῥοῖς, ῥοῦς, ῥοῖ.
5. ὁ πρόνεως, -νεω, -νεω, -νεων, -νεως, οἱ πρόνεω, -νεων, -νεως, -νεως, -νεω // ὁ νεώς, νεώ, νεώ, νεών, νεώς, οἱ νεώ, νεών, νεώς, νεώς, νεώ (= ναός) // ἡ ἔως, ἔω, ἔω, ἔω(ν), ἔως, αἱ ἔω, ἔων, ἔως, ἔως, ἔω // τὸ ἀνώγειον, -γειω, -γειω, -γειων, -γειων, τὰ ἀνώγειω, -γειων, -γειως, -γειω, -γειω.
6. **Α' κλίση:** ὁ ἰδιώτης, ὁ ἀμαξηλάτης, ἡ νύμφη, ἡ πύλη, ἡ δίψα, ὁ πλανήτης, ὁ πατριώτης, ἡ βασιλεία (-ειῶν), ὁ ταμίας, ἡ σπάθη.
Β' κλίση: ὁ ἄθλος, ὁ κίνδυνος, ὁ μῦθος, ὁ τύμβος, ἡ πλίνθος, ἡ τάφρος, ἡ ἄμμος, ὁ ὕμνος, τὸ βασιλείον (-ειῶν), τὸ ταμεῖον.
7. φίλω, φίλον, πόνοις, κινδύνους, φίλε, ἀγαθοὺς ἀνθρώπους, νήσοις, ἀμπέλους, ἀμπέλους, βάτοις, ἀτραποῖς.
8. τῆς ἀμπέλου, τῆ ἀμπέλω – τοῦ δώρου, τοῖς δώροις, τοῦ νεῶ, τῶν νεῶν.
9. 1) ἴλεως 2) τρεφομένους 3) πόνοις 4) εὐνοίας 5) ἐθελουσίους.
10. ὦ στρατιῶτα – στρατιῶταις, ὄπλιτα – ὄπλιταις, Ἄτρεϊδη – Ἄτρεΐδαις, Ἄβδηρῖτα – Ἄβδηρῖταις, δῦτα – δῦταις, πρεσβῦτα – πρεσβῦταις, Ἐρμῆ – Ἐρμαῖς, βορέου και βορρᾶ – (δεν ἔχει πληθ.), συκῆ – συκαῖς, ἀμυγδαλῆ – ἀμυγδαλαῖς, ἄθλε – ἄθλοις, σῖτε – σῖτοις (τὰ σῖτα), φύλον – φύλοις, ἔκπλου – ἔκπλοις, νεὼς – νεώς, λεὼς – λεώς, ἄλως – ἄλως.

Ενότητα 4^η

1. ἰχθύος, ἰχθύι, ἰχθύων, ἰχθύσι – ἥρωος, ἥρωι, ἥρώων, ἥρωσι – πελέκεως, πελέκει, πελέκεων, πελέκεσι – διανοίας, διανοία, διανοιῶν, διανοίαις – νομέως, νομεῖ, νομέων, νομεῦσι – παιδός, παιδί, παίδων, παισὶ – ποιμένος, ποιμένι, ποιμένων, ποιμέσι – ὕβρεως, ὕβρει, ὕβρεων, ὕβρεσι – ῥήτορος, ῥήτορι, ῥητόρων, ῥήτορσι – κρατήρος, κρατήρι, κρατήρων, κρατήρσι.
2. 1) γλυκύτητι 2) παιδείας, γλυκεῖς 3) κεφαλῆς, ποσὶ 4) ἐπιμελεία, ἀμελεία, δυσχερῆ 5) λέουσι, ταχύτητα, ἀλώπεξι 6) ἄπασι, πένησί τε καὶ βασιλεῦσι 7) αἰδοῦς, πᾶσι 8) χάριν, ἔριν 9) φιλοφροσύνας, φλόγα 10) νικηταῖς, ἀγῶσι.
3. 1) νεανία, νεανιῶν 2) ἐτησίων (εξαίρ.) 3) πολλοῖς, διανοίας 4) χαλκῶς 5) νεφέλας, πάσας, θυέλλας 6) τρισὶν ἡμέραις, τσοσάταις νυξὶ 7) θολῶ ὕδατι 8) ἔαρος (καὶ ἥρος) 9) χορηγικούς τριπόδας 10) δυσῶδες, διψῶντι ἀνθρώπῳ 11) κέρατος (καὶ κέρως) βοός, βοῦν 12) Ἐκτορος, Τρώων 13) ἀληθείας, ὄτων 14) Ἑλλάδι ὀρέων (καὶ ὀρῶν) 15) θέρους, ἄστεως.
4. ᾧ κόλαξι, κόλαξι – τυραννὶ (εξαίρ.) τυραννίσσι – κόρῳ, κόρῳσι – νεᾶνι, νεάνισσι (αιτιατ. τὴν νεάνίδα καὶ νεᾶνιν) – χάρι, χάρισσι – παῖ, παισὶ – γέρον, γέρουσι – Αἴαν (δεν ἔχει πληθ.) – Ἄρτεμι – ὀδοῦς, ὀδοῦσι – γύναι, γυναιξὶ – ἄνα (για θεό), ἄναξι (για ἀνθρώπο), τοῖς ἄναξι – Ἄπολλον – σῶτερ, σωτήρσι – γαστήρ, γαστράσι – Πόσειδον – Δημόσθενες – Διόγενες – ἄνερ, ἀνδράσι – θύγατερ, θυγατράσι – πάτερ, πατράσι – Δωρί (εξαίρ.), Δωρίσι – Ἀνάχαρσι – αἰδοῖ (χωρὶς πληθ.) – ἡγεμών, ἡγεμόσι – Λακεδαιμόν, Λακεδαιμόσι – Φιλιῆμον – Παλαῖμον.
5. Ἐλαιῶνος, Πλάτωνος, ἡγεμόνος, ἀμπελῶνος, δαίμονος, Κίμωνος, Ἀγαμέμνονος, Ζήνωνος, Ἰάσονος, Ἐκτορος, Νέστορος, Κύκλωψ (-οπος), Κέκροψ (-οπος), μύωψ, Πέλοψ (-οπος), αἱματώδης.
6. ἄστεως, ἄστει, ἄστεων, ἄστεσι – ὀπλίτου, ὀπλίτη, ὀπλιτῶν, ὀπλίταις (ἀ' κλ.) – ποιήσεως, ποιήσει, ποιήσεων, ποιήσεσι – ἀσπίδος, ἀσπίδι, ἀσπίδων, ἀσπίσι – τάξεως, τάξει, τάξεων, τάξεσι – στάσεως, στάσει, στάσεων, στάσεσι – ἐλπίδος, ἐλπίδι, ἐλπίδων, ἐλπίσι – θώρακος, θώρακι, θωράκων, θωράξι – νομέως, νομεῖ, νομέων, νομεῦσι.
7. θεράποντι, θεράποντα, θεράπον, θεράπουσι – ἄρχοντι, ἄρχοντα, ἄρχων (ἢ κλητ. ὅμοια μετὰ τὴν ὀνομαστ., γὰρ εἶναι μετ.), ἄρχουσι – ἀνδριάντι, ἀνδριάντα, ἀνδριάς, ἀνδριάσι – γίγαντι, γίγαντα, γίγαν,

γίγασι – χάριτι, χάριν, χάρι, χάρισι – τυραννίδι, τυραννίδα, τυραννί (εξαίρ.), τυραννίσι.

- 8.** λιμένι, λιμίν, λιμέσι – ῥήτορι, ῥήτορ, ῥήτορσι – δαίμονι, δαίμον, δαίμοσι – ἡγεμόνι, ἡγεμών (οξύτονο), ἡγεμόσι – Ἄριστογείτονι, Ἄριστόγειτον.
- 9.** πατρός, πατρί, πάτερ, πατράσι – ἀνδρός, ἀνδρί, ἄνερ, ἀνδράσι – θυγατρός, θυγατρί, θύγατερ, θυγατράσι – ἀστέρος, ἀστέρι, ἀστήρ, ἀστράσι (η δοτ. κατά τα συγκοπτόμενα).
- 10.** Ἴφικράτους, Ἴφικράτει, Ἴφικράτη(ν), και Ἴφίκρατες – (πληθ. κανονικά δεν έχει όταν όμως έχει, κλίνεται κατά την α' κλίση: Ἴφικρατῶν, Ἴφικράταις, Ἴφικράτας) – Προκλέους, Προκλεῖ, Προκλέα, Πρόκλεις – Προκλέων, (δοτ. δεν έχει), Προκλεῖς – αἰδοῦς, αἰδοῖ, αἰδῶ, αἰδῶς (πληθ. δεν έχει) – ὄρους, ὄρει, ὄρος, ὄρος – ὄρέων (και ὄρων), ὄρεσι, ὄρη – τείχους, τεῖχει, τεῖχος, τεῖχος – τειχέων (και τειχῶν) – τείχεσι – τείχη.
- 11.** ἦρωι, ἦρωσι, ἰλύος, ἰχθύων, ἰλύν, ἰχθύες, βότρουσι, στάχυσι, μύες, μῦς, στάχυς, βότρους.
- 12.** ἰχθύς, -ύος, -ύι, -ύν, -ύ – ἰχθύες, -ύων, -ύσι, -ῦς, -ύες // ἦρως, -ωος, -οι, -ωα, -ως – ἦρωες, -ώων, -οσι, -ωας, -ωες // πέλεκυς, -κεως, -έκει, -κυν, -κυ – πελέκεις, -έκεων, -έκεσι, -κεις, -κεις // δρυῖς, δρυός, δρυῖ, δρυῖν, δρυῖ – δρυές, δρυῶν, δρυσί, δρυῖς, δρυές // πῆχυς, πῆχεως, πῆχει, πῆχυν, πῆχυν – πῆχεις, πῆχεων, πῆχεσι, πῆχεις, πῆχεις.
- 13.** ἰλύς, ἰλύος, ἰλύι, ἰλύν, ἰλύν – ἰλύες, ἰλύων, ἰλύσι, ἰλύς, ἰλύες // ἔγγελυς, -υος, -υῖ, -υν, -υ – ἔγγέλεις, -εων, -εσι, -εις, -εις (στον ενικό κατά το ἰχθύς και στον πληθ. κατά το πέλεκυς) // βότρους, -υος, -υῖ, -υν, -υ – βότρουες, -ύων, -υσι, -υς, -υες // ὕβρις, -εως, -ει, -ιν, -ι – ὕβρις, -εων, -εσι, -εις, -εις // βοῦς, βοός, βοῖ, βοῦν, βοῦ – βόες, βοῶν, βουσί, βοῦς, βόες.
- 14.** φάραγγι, γύπες, ἰέρακες, κωνώπων, τετίγων, ὄνυχας, πτέρυγας, ἀνδριᾶσι, γίγαντας, λέοντας, λέουσι, ἐλέφασι, ἐλέφαντι, ἐλέφαν, ὀδόντας, λέοντι, λέον, ἱμάσι, ὀδοῦσι.
- 15.** γραῦς γραός, γραῖ, γραῖν, γραῖ – γραῖες, γραῶν, γραυσί, γραῦς, γραῖες // βοῦς, βοός, βοῖ, βοῦν, βοῦ – βόες, βοῶν, βουσί, βοῦς, βόες // ἀλιεύς, ἀλιέως και ἀλιῶς, ἀλιεῖ, ἀλιέα και ἀλιᾶ, ἀλιεῦ – ἀλιεῖς, ἀλιέων και ἀλιῶν, ἀλιεῦσι, ἀλιέας και ἀλιᾶς, ἀλιεῖς (Γραμματική Δ.Π. σελ. 42, §3,2) // γονεύς, -έως, -εῖ, -έα, -εῦ – γονεῖς, -έων, -εῦσι, -έας, -εῖς // Μεγαρεὺς -έως, -εῖ, -έα, -εῦ – Μεγαρεῖς, -έων, -εῦσιν, -έας, -εῖς // Εὐβοεὺς

- Εὐβοέως και Εὐβοῶς, Εὐβοεῖ, Εὐβοέα και Εὐβοᾶ, Εὐβοεῦ – Εὐβοεῖς, Εὐβοέων και Εὐβοῶν, Εὐβοεῦσι, Εὐβοέας και Εὐβοᾶς, Εὐβοεῖς // μάντις, -εως, -ει, -ιν, -ι – μάντις, -εων, -εσι, -εις, -εις // φονεύς, -έως, -εῖ, -έα, -εῦ – φονεῖς, -έων, -εῦσι, -έας, -εῖς // Ἐρετριεύς, -ιέως (και -ιῶς), -ειῖ, -ιέα (και -ιᾶ), -ειῦ – Ἐρετριεῖς, -ιέων (και -ιῶν), -ειῦσι, -ιέας (και -ιᾶς), -ειῖς.
- 16.** γυπός, γυπί, γυψί – τέτιγος, -ιγι, -ιξι – σάλπιγγος, -ιγγι, -ιγξι – πομφόλυγος, -υγι, -υξι – πτέρυγος, -υγι, -υξι – βηχός, βηχί, βηξι – θώρακος -ακι, -αξι – φάραγγος, -αγγι, -αγξι – ἰέρακος, -ακι, -αξι – διώρυχος, -υχι, -υξι (μυγν. διώρυγος) – Αἰθίοπος, -οπι, -οψι – φλεβός, φλεβί, φλεψί – ἐσθῆτος, ἐσθῆτι, ἐσθῆσι – τριχός, τριχί, θριξί (σελ. 23, § β6α).
- 17.** ἰμάντος, ἰμάντα, ἰμάς, ἰμάσι – λέβητος, -ητα, -ης, -ησι – προβλήτος, -ῆτα, -ῆς, -ῆσι – ἀψίδος, -ῖδα, -ῖς, -ῖσι (ῖδ) σελ. 52, §24, 1 – κρηπίδος, -ῖδα, -ῖς, -ῖσι – νησίδος, -ῖδα, -ῖς, -ῖσι – ἔριδος, **ἔριν, ἔρι**, ἔρισι (σελ. 45 §10, 11) – τυραννίδος, -ῖδα, -ῖ (εξαίρ.), -ῖσι – χάριτος, **χάριν, χάρι**, χάρισι – ἐλπίδος, -ῖδα, -ῖς, -ῖσι – ὄρνιθος, **ὄρνιν, ὄρνι**, ὄρνισι – χλαμύδος, χλαμύδα, χλαμύς, χλαμύσι (ῦ) – κόρυθος, **κόρυν, κόρυ**, κόρυσι – Πάρνηθος, **Πάρνην, Πάρνη**, (πληθ. δεν έχει) – παιδός, παῖδα, **παῖ** (εξαίρ.), παισὶ – Αἴαντος, Αἴαντα, Αἴαν.
- 18.** 1) ἀνδριᾶσι 2) λέον 3) χάριτι.
- 19. Υγρόληκτα:** (θηρες), θηρί, θήρ, θηρῶν, θήρας – (ἀστέρων), ἀστέρι, ἀστήρ, ἀστέρων, ἀστέρας – (θηρσίν) – (χερσίν) χειρί, χεῖρ, χειρῶν, χεῖρας – (ῥήτορσι) ῥήτορι, **ῥῆτορ**, ῥητόρων, ῥήτορας – (μάρτυρας) μάρτυρι, μάρτυς, μαρτύρων, μάρτυρας.
Ενρινόληκτα: (λιμέσι) λιμένι, λιμήν, λιμένων, λιμένας – (χειμῶνες) χειμῶνι, χειμών, χειμώνων, χειμώνας – (ἡγεμόσι) ἡγεμόνι, ἡγεμών, ἡγεμόνων, ἡγεμόνας – (χειμῶνος) – (χιών) χιόνι, χιών, χιόνων, χιόνας – (ποιμένες) ποιμένι, ποιμήν, ποιμένων, ποιμένας.
Συγκοπτόμενα: (μήτηρ) μητρί, μήτερ, μητέρων, μητέρας – (Δήμητερ) Δήμητρι, Δήμητερ (πληθ. δεν έχει) – (θυγατέρων) θυγατρί, θύγατερ, θυγατέρων, θυγατέρας.
- 20.** 1) πατέρες, χρηστοῖς ἦθεσι 2) θέρους, ἄνθεσι 3) τάχους, τάχει 4) ἄλση, δάση, ἀνθέων (και ἀνθῶν) 5) ὄρεσιν 6) γένεσιν.
- 21.** γήρως, κέρως, κρέως, κρέα, κρέασι, τέρατος, κέρας, κέρατι και κέρα, γήρα, γέρως, γήρα, γερῶν.
- 22.** Σωκράτη, Πλάτωνα, Σοφοκλέα, Εὐριπίδην (α' κλ.), Δημοσθένη, Αἰσχί-

νην (α' κλ.), Περικλέα, Θεμιστοκλέα – Σωκράτει, Σοφοκλέους, Εὐριπίδου – Δημοσθένει, Αἰσχίνη – Θεμιστοκλέα.

- 23.** θώς, θωσί – ἰσχύς, ἰσχύσι – **μῦ**, μυσι – δῆωσι, δηώσεσι – πῆχυ, πῆχεσι – πρέσβυ, πρέσβεσι – ῥίψι, ῥίψεσι – δρᾶσι, δράσεσι – βοῦ, βουσι – γραῦ, γραυσι – Εὐβοεῦ, Εὐβοεῦσι – (ῶ) **φειδοῖ**, (φειδοῖς: κανονικά δεν έχει πληθ.: όταν έχει, σχηματίζεται κατά τη β' κλίση) – **πειθοῖ**, (πειθοῖς) – ὄνυξ, ὄνυξι – ὄρني, ὄρنيσι – τάπησ, τάπησι – ἀσπίς, ἀσπίσι – νύξ, νυξι – ἱμάς, ἱμάσι – **γίγαν**, γίγασι – ὀδοῦς, ὀδοῦσι – θεράπον, θεράπουσι – Κρόον (δεν έχει πληθ.) – Ξενοφῶν (δεν έχει πληθ.) – Πάρνη (δεν έχει πληθ.) – **κόρου**, κόρουσι – οὔς, **ῶσι** – ἀκτίς, ἀκτίσι (τ) – κλητήρ, κλητήροσι – ἔαρι και ἦρι (δεν έχει πληθ.) – **δαῖμον**, δαίμοσι – ῥῆτορ, ῥήτοροσι – Ἰᾶσον – ἄνερ, ἀνδράσι – Δήμητερ – γαστήρ, γαστροῖσι – ἀγών, ἀγῶσι – γνῶμον, γνώμοσι – αὐτοκράτορ, αὐτοκράτοροσι – **πράκτορ**, πράκτοροσι (ᾱ) – ἀστήρ, ἀστροῖσι – **ῶ Ἄστυάγη** (ονομ., γεν. δοτ. κατά τη γ' κλίση, αιτ., κλητ. κατά την α') – Ἡράκλεις – Ἀριστόμενες – Πρόκλεις – αἰδώς (πληθ. δεν έχει) – **ῶ Ἄρες** (κατά τη γ' κλίση) – ῶ υἱέ (κατά τη β' κλίση), υἱέσι (κατά τη γ' κλίση) – ναῦ, ναυσι.

Ενότητα 5^η

- 1.** 1) γυναικός, λέοντος, πτέρυγας ὄρνιθος 2) ῶ Ζεῦ 3) ἰλὺν 4) ναῦν 5) χρυσοῦν τρίποδα (και τρίπουν) 6) Ἡράκλεις 7) Πόσειδον 8) Ἐρμῆ, Ἄπολλον 9) Λητοῖ, Διὶ 10) Τίμων 11) μητροὶ κλαιούση, μήτερ.
- 2.** 1) τὸ φωνῆεν, ὁ ἀμνός (υπάρχει και σπάνιο ὄνομα ὁ ἀρήν), ἡ παρέχουσα 2) τὸ δόρυ, ἡ ἀσπίς 3) ὁ γέλωσ προπετήσ 4) τὸ γάλα 5) ἡ γυνή 6) ὁ παρεστώς 7) τὸ οὔς 8) ἡ Πνὺξ (γεν. Πυκνός) 9) τὸ βάθος, τὸ ὕδωρ, ὁ πῆχυς 10) τὸ φρέαρ 11) ὁ υἱός, εὐσεβής, εὐπειθής.
- 3.** ὁ ἀμνός, ἀμνοῦ και ἀρνός, ἀμνῶ και ἀρνὶ – οἱ ἄρνες, τῶν ἀρνῶν, τοῖς ἀρνάσι // ὁ υἱός, τοῦ υἱοῦ και υἱέος, τῶ υἱῶ και υἱεῖ – οἱ υἱοὶ και υἱεῖς, τῶν υἱῶν και υἱέων, τοῖς υἱοῖς και υἱέσιν // ὁ Ζεὺς, τοῦ Διός, τῶ Διὶ (και ποιητ. Ζηγός, Ζηγὶ), τὸ ὕδωρ, τοῦ ὕδατος, τῶ ὕδατι – τὰ ὕδατα, τῶν ὕδατων, τοῖς ὕδασι // ὁ μάρτυς, τοῦ μάρτυρος, τῶ μάρτυρι – οἱ μάρτυρες, τῶν μαρτύρων, τοῖς μάρτυσι.
- 4.** Ἡ γυνή, γυναικός, γυναικί, γυναικά, ῶ γύναι – αἱ γυναῖκες, γυναικῶν, γυναιξί, γυναικάσ, γυναικῆσ // ὁ πρεσβευτής, πρεσβευτοῦ, πρεσβευτή, πρεσβευτήν, πρεσβευτά – οἱ πρέσβεις, πρέσβεων, πρέσβεσι, πρέσβεις, πρέσβεις (ετερόκλητο) // Ὁ Ἄρης, Ἄρεωσ, Ἄρει, Ἄρη (κατά τη γ'

κλίση) και ἄρην (α' κλ.), ὡ ἄρες // τὸ πῦρ, πυρός, πυρί, πῦρ, πῦρ (γ' κλίση) – τὰ πυρά, πυρῶν, πυροῖς, πυρά, πυρά (β' κλ.) // ἡ κλείς (και αρχ. κλής), κλειδός, κλειδί, κλειῖν και μτγν. κλειδα, (ὡ κλείς σπάν.) – αἱ κλειδες, κλειδῶν, κλεισί, κλειδας, (ὡ κλειδες).

5. τὸ δόρυ, δόρατος, δόρατι, δόρυ, δόρυ – τὰ δόρατα, δοράτων, δόρασι, δόρατα, δόρατα // ὁ Ποσειδῶν, Ποσειδῶνος, Ποσειδῶνι, Ποσειδῶνα και Ποσειδῶ, ὡ Πόσειδον // τὸ οὖς, ὠτός, ὠτί, οὔς, οὔς – τὰ ὠτα, ὠτων, ὠσί, ὠτα, ὠτα // ἡ χεῖρ, χειρός, χειρί, χεῖρα, χεῖρ – αἱ χεῖρες, χειρῶν, χερσί, χεῖρας, χεῖρες // ἡ ναῦς, νεώς, νηῖ, ναῦν, ναῦ – αἱ νῆες, νεῶν, ναυσί, ναῦς, νῆες // ὁ κίων, κίονος, κίονι, κίονα, ὡ κίον (ὡ κίον κατά τον Αχ. Τζάρτζανο, ὡ κίον κατά το λεξ. Liddell - Scott) – οἱ κίονες, κίωνων, κίοσι, κίονας, κίονες // ὁ, ἡ κύων, κυνός, κυνί, κύνα, κύον (μτγν. ὡ κύων) – κύνες, κυνῶν, κυσί(ν), κύνας, κύνες // τὸ δέλεαρ, δελέατος, δελέατι, δέλεαρ, (ὡ δέλεαρ) χωρίς πληθ.

Ενότητα 6^η

1. ἴση, κούφη, τελεία και τέλειος, πονηρά, ἄκαιρος, ἀξιόμαχος, ἀραιά, δευτέρα, ὀγδόη, τρίτη, βάρβαρος, ἡμερος, τιμωρός, ἀνταξία, ἐναντία, χέρσος, αἴτιος και αἰτία, παγκάλη, ἀνθρώπινος και ἀνθρωπίνη, μάχιμος και μαχίμη, ἄκαρπος, φαιδρά, ἐρήμη και ἔρημος, αἱ μύρια, (= δέκα χιλιάδες), αἱ μυρία (= αναρίθμητες), χρήσιμος και χρησίμη.
2. ἡ ἀγία, αἱ ἄγαι, τῶν ἀγίων (όχι: ἀγιῶν) – ἡ δικαία, αἱ δίκαιαι, τῶν δικαίων – ἡ ἀνθρωπίνη και ἀνθρώπινος, αἱ ἀνθρώπιναι (-ινοί), τῶν ἀνθρωπίνων – ἡ ἀνδρεία, αἱ ἀνδρεῖαι, τῶν ἀνδρείων – ἡ βεβαία και βέβαιος, αἱ βέβαιαι και βέβαιοι, τῶν βεβαίων – ἡ ἀξία, αἱ ἀξιαί, τῶν ἀξίων – ἡ τελεία και τέλειος, αἱ τέλειαι και τέλειοι, τῶν τελείων – πληθ. αἱ μύρια, τῶν μυρίων – αἱ μυρία, τῶν μυρίων.
3. κυανῆ, κυανοῦν – τριπλῆ, τριπλοῦν – πορφυρᾶ, πορφυροῦν – κεραμεᾶ, κεραμεοῦν – ἄνους, ἄνουν – χαλκῆ, χαλκοῦν – ἄχρους, ἄχρουν.
4. 1) ὁ χαλκοῦς, -ῆ, -οῦν, τοῦ χαλκοῦ, -ῆς, -οῦ, οἱ χαλκοῖ, -αῖ, -ᾶ, τοὺς χαλκοῦς, -ᾶς, -ᾶ 2) ὁ ἀπλοῦς, -ῆ, -οῦν, τοῦ ἀπλοῦ, -ῆς, -οῦ, οἱ ἀπλοῖ, -αῖ, -ᾶ, τοὺς ἀπλοῦς, -ᾶς, -ᾶ 3) ὁ ἀργυροῦς -ᾶ -οῦν, τοῦ ἀργυροῦ, -ᾶς, -οῦ, οἱ ἀργυροῖ, -αῖ, -ᾶ, τοὺς ἀργυροῦς, -ᾶς, -ᾶ 4) ὁ κακόνους, -νους, -νουν, τοῦ κακόνου, -νου, -νου, οἱ κακόνου, -νοί, -νοα, τοὺς κακόνους, -νους, -νοα 5) ὁ εὐπλους, -ους, -ουν, τοῦ εὐπλου, -ου, -ου, οἱ εὐπλοι, -οί, -οα, τοὺς εὐπλους, -ους, -οα 6) ὁ πορφυροῦς, -ᾶ, -οῦν, τοῦ πορφυροῦ, -ᾶς, -οῦ, οἱ πορφυροῖ, -οῖ, -οῖ, τοὺς πορφυροῦς, -ᾶς, -ᾶ.

5. τοῦ, τῆς, τοῦ ἵλεω, τῶ, τῆ, τῶ ἵλεω, τόν, τήν, τὸ ἵλεων – τῶν ἵλεων, τοῖς, ταῖς, τοῖς ἵλεως, τούς, τὰς ἵλεως, τὰ ἵλεα // τοῦ, τῆς, τοῦ ἔμπλεω, τῶ, τῆ, τῶ ἔμπλεω, τόν, τήν, τὸ ἔμπλεων – τῶν ἔμπλεων, τοῖς, ταῖς, τοῖς ἔμπλεως, τούς, τὰς ἔμπλεως, τὰ ἔμπλεα // τόν, τήν, τὸ σῶν, τούς, τὰς, τὰ σᾶ (ἐλλειπτ.).
6. τοῖς αἰφνιδίοις, τῶν κιβδήλων, τοὺς γνωρίμους, τοῖς χρυσοῖς, τῆς χαλκῆς, τοὺς πορφυροῦς, τῆ εὖνῳ, ταῖς εὐπλοῖς, οἱ κακόνοι, τὰ ἄχροα, οἱ ἀγήρω, τῆ λεπτόγεω.
7. τῶ ἄπνω, τῶν ἄπνων, τὸν εὖνον, τοῖς εὖνοις, τῆς πορφυρᾶς, αἱ πορφυραῖ, τῆς κυανῆς, ταῖς κυαναῖς, τὰ ἄχροα, τοῖς ἄχροις, τῶ ἄνω, τοῖς ἄνοις, τὸν χαλκοῦν, τὰ ἀργυρᾶ, οἱ χαλκοῖ, οἱ ἀργυροῖ, αἱ χρυσαῖ, τῆς κακόνου, τοῖς χαλκοῖς, αἱ εὐπλοι.
8. ἡ λιθίνη, σεμνή, φαιδρά, **ὀγδόη** (εξαίρ.), ἀνθρωπίνη και ἀνθρώπινος, γενναία, ἀγία, ἄκαιρος, βάρβαρος, χρυση, φοινικῆ, ἀργυρᾶ, τριπλῆ, κεραμεᾶ, εὖνους, δύσπλους, ἵλεως, ἀγήρω, **πλέα** (εξαίρ.), **ἔμπλεως**.
9. τοῦ ἵλεω, τῶν ἵλεων, τῆ ἀξιόχρεω, ταῖς ἀξιόχρεως, τῆς λεπτόγεω, οἱ ἵλεω, τὰς ἀγήρω, τῶν ἔμπλεων, ταῖς ἔμπλεως, τοῖς ἵλεως, τὰ ἔμπλεα.

Ενότητα 7^η

1. βραδέος, βραδεῖ, βραδεῖς – εὐρέος, εὐρεῖ, εὐρεῖς – ἡδέος, ἡδεῖ, ἡδεῖς – θήλεος, θήλει, θήλεις – ἡμίσεος, ἡμίσει, ἡμίσεις – εὐβότρου, εὐβότρου, εὐβότρος – τριπήχεος, τριπήχει, τριπήχεις – διπελέκεος, διπελέκει, διπελέκεις (ἀλλά: τοῦ πελέκεως).
2. βαθέων, βαθειῶν, βαθέα – ἀδακρῶν, ἀδακρῶν, ἀδάκρυα – ταχέων, ταχειῶν, ταχέα – θηλέων, θηλειῶν, θήλεα – ἡμισέων, ἡμισειῶν, ἡμίσεια – διπελεκέων, διπελεκέων, διπελέκεα και διπελέκη.
3. ἀστερόεν, ἀστερόεσι, ἀστεροέσαις – πᾶς, πᾶσι, πάσαις – ἄκον, ἄκουσι, ἀκούσαις – ἐκόν, ἐκοῦσι, ἐκούσαις.
4. ἀχάριτι, ἄχαριν, ὦ ἄχαρι, ὦ ἄχαρι – ἀπέλπιδι, ἀπελπιν, **ὦ ἄπελις**, ὦ ἄπελι – τρίποδι, τρίποδα και τρίπουν, ὦ τρίπους, ὦ τρίπουν (ἡ ΓΑΕ Μ. Οικονόμου αναφέρει κλητ. ουδ. ὦ τρίπου, § 175,3) – μονόδοντι, μονόδοντα, ὦ μονόδους, ὦ μονόδουν.
5. τάλανι, τάλαν, ταλαίνας, ταλαίνας – κακοδαίμονι, κακόδαιμον, κακοδαίμοσι, κακοδαίμονας – μεγαλοπράγμονι, μεγαλόπραγμον, μεγαλο-

πράγμοσι, μεγαλοπράγμονας – ἐλεήμονι, ἐλεῆμον, ἐλεήμοσι, ἐλεήμονας – ἀμνήμονι, ἀμνήμον, ἀμνήμοσι, ἀμνήμονας – μεγαλόφροσι, μεγαλόφρονασι – εὐγνώμονι, εὐγνώμον, εὐγνώμοσι, εὐγνώμονας – ἄφροσι, ἄφρον, ἄφροσι, ἄφρονασι.

- 6.** ἐπιμελοῦς, ἐπιμελεῖ, ἐπιμελές, ἐπιμελῶν, ἐπιμελέσι – εὐήθους, εὐήθει, εὐήθεις, εὐήθων, εὐήθεσι – αὐτάρκους, αὐτάρκει, αὐταρκες, αὐτάρκων, αὐτάρκεσι – ποδήρους, ποδήρει, **ποδήρες** (σελ. 88 §6,5) ποδήρων, ποδήρεσι – εὐώδους, εὐώδει, **εὐῶδες**, εὐώδων (και σπν. εὐωδῶν), εὐώδεσι – ἐξώλους, ἐξώλει, **ἐξῶλες**, ἐξώλων, ἐξώλεσι – αὐθάδους, αὐθάδει, αὐθαδες, αὐθᾶδων, αὐθᾶδεσι – κατάντους, κατάντει, κάταντες, κατάντων, κατάντεσι.
- 7.** βαθεῖ, ἡδεῖα, βαθειῶν, ὀξεος, γλυκέσι, ταχεῖς, διπήχεα (και διπήχη), χρηστόηθες, ἰχθυοέσσαις, χαρίεσι, ἀκούση, εὐέλπιν, δίποσι, μονόδοσι, φέρελπιν, ὃ **εὐέλπις**, μελαίνας, τάλασι, τάλαν, ἐλεῆμον, ἄρρεσι, ποδήρων, εὐφυῆ και εὐφυᾶ, ἐνδεῆ και ἐνδεᾶ.
- 8.** ὀξεῖ, ὀξὺ – εὐέλπιδι, εὐέλπις – χαρίεντι, χαρίεν – αἰγλήντι, αἰγλήν – ἰχθυόεντι, ἰχθυόεν – ἀμνήμονι, ἀμνήμον – εὐδαίμονι, εὐδαιμον – εὐθύφροσι, εὐθύφρον – τριήρει, τριήρες – εὐώδει, εὐῶδες – ποδώκει, πόδωκες – πανῶλει, πανῶλες – ἐπιλήσμονι, ἐπιλήσμον.
- 9.** 1) σαφεῖς 2) ἀληθῆ λόγον 3) εὐγενοῦς, ἀσθενῶν 4) ὑγιεῖ 5) ἡδέα 6) ὀξέσι 7) εὐβότρεις 8) πραέα 9) μέλανας 10) ἄρρεσι 11) ἐπιμελέσι 12) ἀληθῆ 13) πᾶσαν 14) πάση 15) ὀξεῖς, βαρεῖς.
- 10.** γλυκέσι ὕδασι, βραχὺς χρόνος, νοήμοσι ἀνδράσι, ἀρραγοῦς φιλίας, ταχέσι ἵπποις.
- 11.** α) σαφής, σαφοῦς, σαφεῖ, σαφῆ, σαφές – εὐδαίμων, εὐδαίμονος, εὐδαίμονι, εὐδαίμονα, εὐδαιμον – ταχύς, ταχέος, ταχεῖ, ταχύν, ταχὺ – συνήθης, συνήθους, συνήθει, συνήθη, σύνηθες – πᾶς, παντός, παντί, πάντα, πᾶς – β) γλυκεῖς, γλυκέων, γλυκέσι, γλυκεῖς, γλυκεῖς – εὐρεῖς, εὐρέων, εὐρέσι, εὐρεῖς, εὐρεῖς – δυσχερεῖς, δυσχερῶν, δυσχερεῖς, δυσχερεῖς, δυσχερεῖς – ἄκοντες, ἀκόντων, ἄκουσι, ἄκοντας, ἄκοντες.
- 12.** ὀξεῖα, ἡμισείας, δικαίων, βαθέος, ἐνδόξοις, ἐμφανέσιν, πᾶσιν, πλήρης, μελαίνης, ἡμισείας, εὐέλπιν, εὐμεταβόλω, ὀξέσι, ἡμισέων, βραχεῖς, ἀρραγοῦς, γλυκέος, γλυκέα, ἀσθενές, ἀμελή.
- 13.** 1) φιλοπόλιδες, φιλοπάτριδες 2) ἐκόντες, εὐέλπιδες, συμπάσης, ἔπηλυν, τιμήσσαν 3) αἰγλήεσση 4) αἰγλήεν 5) δινήεντες, ἰχθυόεντες

6) βλᾶκα, ἄρπαγα, τετράποσι 7) μέλανι, μελαίνης 8) ὀμηλίκων 9) τάλανες, κακοδαίμονες 10) τρίποσι.

- 14.** σῶφρονα, εὐδαίμοσι, νοήμονι, ἀπάτορ, ἄρρεσι, εὐγνώμονα, ἄφροσι, εὐφυές, μελαινῶν, ταλαίνη.
- 15.** ἐπιφανοῦς, εὐκλεοῦς, ἐπιφανῶν, εὐγενῶν, εὐγενεῖ, ἐπεικειῖ, εὐμενεῖς, περιφανῆ, εὐκλεῆ (και εὐκλεᾶ), πλήρεις, εὐώδων (και εὐωδῶν), ἐνδεέσι, πλήρη, πολυτελῶν.
- 16.** ἀνδρεῖε, ἀνδρείων, ἀνδρείοις – θαρραλέε, θαρραλέων, θαρραλέοις – ἀθάνατε, ἀθανάτων, ἀθανάτοις – (κλητ. δεν έχει), χρυσῶν, χρυσοῖς – (κλητ. δεν έχει), πορφυρῶν, πορφυραῖς – (κλητ. δεν έχει), εὐνων, εὐνοῖς – ἴλεως, ἴλεων, ἴλεως – ἀγήρως, ἀγήρων, ἀγήρως – ὦ ὑλήην, ὑληέντων, ὑλήεσι – ὦ ἄκον, ἀκόντων, ἄκουσι – ὦ εὐχαρι, εὐχαρίτων, εὐχάρισι – ὦ εὐελπις, εὐελπίδων, εὐέλπισι – ὦ τρίπους, τριπόδων, τρίποσι – ὦ τάλαν, ταλάνων, τάλασι – ἄφρον, ἀφρόνων, ἄφροσι – ὦ ἄρρεν, ἀρρένων, ἄρρεσι – ἀπάτορ, ἀπατόρων, ἀπάτορσι – σῶφρον, σωφρόνων, σῶφροσι – ἀμνήμον, ἀμνημόνων, ἀμνήμοσι – μεγαλόπραγμα, μεγαλοπραγμάτων, μεγαλοπραγμοσι – μεγαλόφρον, μεγαλοφρόνων, μεγαλόφροσι – παμμεγέθες, παμμεγέθων, παμμεγέθεσι – ποδήρες, ποδήρων, ποδήρεσι – σύνητες, συνήθων, συνήθεσι – εὐμέγεθες, εὐμεγέθων, εὐμεγέθεσι – αὐταρκες, αὐτάρκων, αὐτάρκεσι – πολύ, πολλῶν, πολλοῖς – μέγα (και μεγάλη), μεγάλων, μεγάλοις – πρᾶε, πράεων, πράεσι – ὦ πλέον, πλειόνων και πλεόνων, πλείοσι και πλέοσι – βέλτιον, βελτιόνων, βελτίοσι – ἥδιον, ἡδιόνων, ἡδίοσι – κάκιον, κακίωνων, κακίοσι – ὦ συμφέρων (ὄχι σε -ον, γιατί είναι μτχ.), συμφερότων, συμφέρουσι.
- 17.** τὸ ὄρος (και ὀρέων), ὁ ὄρος, ἡ ὄρα, ὁ ὄρος, τὸ ὄρος, τὸ ὄρος, ὁ ὄρος, ἡ ὄρα, τὸ ψευδός, ὁ ψευδής (ἢ τὸ ψευδές) τὸ ψευδός, ὁ ψευδής (ἢ τὸ ψευδές), τὸ ψευδός, πᾶς, ἅπας, ὁ ἅπαις (γεν. ἅπαιδος).

Ενότητα 8^η

- 1.** α) ὁ δεικνύς, -νύντος, -νύντι, -νύντα, -νύς, οἱ δεικνύντες, -νύντων, -νῦσι, -νύντας, -νύντες (το -νυ είναι μακρόχρονο στην ονομ. ενικού και δοτ. πληθ. από αντέκταση) // ὁ βαλῶν, -οῦντος, -οῦντι, -οῦντα, -ῶν, οἱ βαλοῦντες, -οῦντων, -οῦσι, -οῦντας, -οῦντες (μτχ. μέλλ.) // ὁ ἰστάς, -άντος, -άντι, -άντα, -άς, οἱ ἰστάντες, -άντων, -ᾶσι (< ἰσᾶντ-σι) -άντας, -άντες // ὁ γραφεῖς, -έντος, -έντι, -έντα, -εῖς, οἱ γραφέντες, -έντων, -εῖσι (< γραφέντ-σι), -έντας, -έντες // τὸ τιθέν, -έντος, -έντι, -έν, -έν, τὰ τι-

θέντα, -έντων, -εἶσι (< τιθέντ-σι), -έντα, -έντα.

β) ὁ δηλῶν, -οὔντος, -οὔντι, -οὔντα, -ῶν, οἱ δηλοῦντες, -οὔντων, -οὔσι, -οὔντας, -οὔντες // ὁ ἐνεγκών, -όντος, -όντι, -όντα, -ῶν, οἱ ἐνεγκόντες, -όντων, -οὔσι (< ἐνεγκόντ-σι), -όντας, -όντες // ὁ ἐστῶς, -ῶτος, -ῶτι, -ῶτα, -ῶς, οἱ ἐστῶτες, -ῶτων, -ῶσι, -ῶτας, -ῶτες // ὁ στείλας (μτχ. αορ. α') -αντος, -αντι, -αντα, -ας (στις μτχ. ἢ κλητ. ὅπως ἡ ονομ.), οἱ στείλαντες, -άντων, -ασι (< στείλᾶντ-σι), -αντας, -αντες.

2. 1) παριόντες 2) εὐτυχοῦσι 3) ἀπολιπὼν 4) οὔσαν 5) κατειλημμένην 6) διαταχθέντων 7) διδόντος (= αν και δεν το επέτρεπε) 8) διεσπαρμέναις 9) λέγουσι 10) τεθνηκόςτος ἢ τεθνεῶτος (ο πρκ. χωρὶς πρόθεση).
3. 1) συλλεγόμενοι, ἐκβάλλοντες 2) ὀρῶντες, ἀκούοντες (τα ρήμ. ἔχουν μέσο μέλλοντα) 3) διατιθεμένην 4) ὀνειδίζοντος 5) καταλαμβανομένων, προῖων 6) περιπίπτοντας 7) ἐνιστάμενος 8) παριόντες 9) ἀφιέμενος 10) τίκτον (ἰ).
4. βαλῶν (στις μτχ. ἢ κλητ. εἶναι ὅμοια με την ονομαστ.), βαλοῦσι, βαλοῦντας – ἰστάς, ἰστάσι, ἰσάντας (στη δοτ. πληθ., ὅταν οἱ μτχ. ἔχουν ντ, το αποβάλλουν και το προηγούμενο φωνήεν γίνεται μακρό από ἀντέκταση) – φύς, φύσι (< φύντ-σι), φύντας – φυεῖς, φυεῖσι (< φυέντ-σι), φυέντας – λύσας, λύσασι, λύσαντας – τιθείς, τιθεισι, τιθέντας – διδούς, διδοῦσι (< διδόντ-σι), διδόντας – δεικνύς, δεικνῶσι, δεικνύντας – λύων, λύουσι, λύοντας – τιμῶν, τιμῶσι, τιμῶντας – λελυκόςτος, λελυκόσι, λελυκότας.

Ενότητα 9^η

1. α) καλλίονι, καλλίονα ἢ καλλίω, κάλλιον, καλλίονες ἢ καλλίους, καλλίον-σι.
β) θάπτονι, θάπτον, θάπτοσι, θάπτονας και θάπτους.
2. 1) μεγίστην 2) ἐνδοξοτέρων (το ο εἶναι θέσει μακρό) 3) ἥδιον 4) πλείστοις 5) εὐτυχέστερος 6) ἥδιονα ἢ ἥδιω 7) φιλομαθέστατος, ἐπιμελέστατος 8) ὄξυτάτους, ταχίστους 9) ἐγκρατέστερος, καρτερικώτερος (ἰ) 10) πλείονες ἢ πλείους, μείζονες ἢ μείζους 11) κρείπτων 12) μείζονα ἢ μείζω.
3. 1) μέγιστον 2) πλείονες ἢ πλείους 3) μάλλον 4) πλείστον 5) θάπτον 6) πορωτάτω 7) ἥδιστα 8) κρείπτον.

4. 1) πικρότερον 2) τιμιώτερον 3) ἀναγκαιότατον 4) δυνατωτάτους (ᾱ), προθυμοτάτους (ῠ) 5) πραότατος (ᾶ) φοβερώτατος 6) καλλίστη 7) ἀμείνων 8) κάλλιστον, μέγιστον, τάχιστον, ἰσχυρότατον (ῠ), σοφώτατον 9) ῥᾶόν 10) ἄμεινον 11) κακίστοις, ἄριστοις 12) αἰσχιστόν 13) αἰσχιστον 14) μείζον 15) μέγιστον, ὀλιγίστῳ.
5. 1) λεπτόν, λεπτότερον – καθαρόν, καθαρώτερον – παχύ, παχύτερον – μέλαν, μελάντερον 2) μειζόνων, μεγίστων – εὖνους, εὖνουστέρα 3) Ἄπλοῦς, ἀπλούστερος 4) νέων, νεωτάτων – γεραιῶν, γεραιάτων 5) φίλον, φίλτατον 6) λάλοι, λαλίστεροι 7) εὐδαιμονέστερον, εὐδαιμονέστατον 8) παλαιτέρα, παλαιάτα 9) ἐρρωμένος, ἐρρωμενέστατος 10) ἀρπαγίστεροι, ἀρπαγίστατοι.
6. 1) δυσμενῶς 2) δικαίως 3) ἀληθῶς 4) πλέον 5) εὖ.
7. 1) σωφρόνως, σωφρονέστερον, σωφρονέστατα 2) βραχέως, βραχύτερον, βραχύτατα 3) πολύ, πλέον, πλείστα ἢ πλείστον 4) δεινῶς, δεινότερον, δεινότατα – μέγα ἢ μεγάλως (σπάνια), μείζον, μέγιστα 5) χρησίμως, χρησιμώτερον, χρησιμώτατα 6) –, ὕστερον, ὕστατα 7) εὖ, βέλτιον, βέλτιστα.
8. α) εὐδαιμονεστέρον, εὐδαιμονεστάτου – ἀγαθῆς, βελτίστης – αἰσχροῦ, αἰσχίστῳ – ἀπλοῖς, ἀπλουστάτοις – καλλίονας ἢ καλλίους, καλλίστους – πολλά, πλέονα ἢ πλείονα ἢ πλείω – νεωτέρῳ, νεωτάτῳ – προσφιλέστερα, προσφιλέστατα – ὀλίγῳ, μείονι – ἠδέος, ἠδίωνος – ἐχθίονας ἢ ἐχθίους, ἐχθίστους – ἀγαθοῖς, ἄριστοις – θάπτονα ἢ θάπτω, ταχίστην β) δικαιότερον, δικαιοτάτα – εὐτυχέστερον, εὐτυχέστατα – ῥᾶον, ῥᾶστα – εὖ, κρᾶτιστα – ἥδιον, ἥδιστα – σαφέστερον, σαφέστατα – μάλα, μᾶλλον – τιμιώτερον, τιμιώτατα – καλῶς, κάλλιστα – πολύ, πλέον.
9. βεβαιότερον, βεβαιοτάτον – προσφιλῆς, προσφιλεστέρα – πολλά, πλείστα – ὀλίγα, ἐλάττονα ἢ ἐλάττω – πλέονες ἢ πλείονες ἢ πλείους, πλείστοι – πολλή, πλείων ἢ πλέων – ἀγαθοί, κρείττονες ἢ κρείττους – μείζων, μέγιστη – ἠδέος, ἠδίωνος – κακίονος ἢ χειρόνος ἢ ἥττονος, κακίστης ἢ χειρίστης (το ἥττων στον υπερθ. ἔχει μόνο επίρρ. ἥκιστα) – αἰσχροί, αἰσχισταί – καλλίονι, καλλίστη – ῥᾶδιαν, ῥᾶονα ἢ ῥᾶω – εὐμαθεστέρους, εὐμαθεστάτους – θάπτονας ἢ θάπτους, ταχίστους – βαθεῖα, βαθύτερα – βραχέως, βραχυτάτου – εὐδαίμοσι, εὐδαιμονεσάταις – σώφρονοι, σωφρονεστέρω – ἐμφανές, ἐμφανεστάτον.
10. σῶφρονος, σωφρονεστάτου – ἐρρωμενέστερον, ἐρρωμενέστατον – ἀληθοῦς, ἀληθεστέρου – χαρίεν, χαριέστερον – εὖνουστέρου, εὖνουστάτου – πλεονεκτίστερον, πλεονεκτίστατον – ἡσυχαιτέρους, ἡσυχαι-

τάτους ή ήσυχωτέρους, ήσυχωτάτους – φίλους, φιλτέρους ή φιλαιτέρους ή φιλίονας ή φιλίους, φιλάτους ή φιλαιτάτους – έχθίονα ή έχθίω, έχθιστον – ήδειαν, ήδίονα ή ήδίω – μεγάλους, μείζονας ή μείζους – όλίγα, μείονα ή μείω – πλέονας ή πλείονας ή πλείους, πλείστους – κακίονος, κακίστου ή χείρονος, χειρίστου – (-), ύστερος – (πρὸ), πρῶτος.

- 11.** 1) κακῶς 2) μείζον 3) χαλεπώτερον 4) κάλλιον 5) κρείπτων 6) ῥᾶόν 7) σοφώτατοί 8) τάχιστα.
- 12.** σοφώτερος, δικαιοτέρος, πτωχότερος, ξηρότερος, γενναιότερος, θερμότερος, πιθανώτερος, κενότερος (σημείωση σελ. 105), δυνατώτερος, ὀχρῶτερος, ισχυρότερος, ἐνδοξότερος, ἐντιμότερος, τιμιώτερος, εὐψυχότερος, ἀνιαρότερος, βασιλικώτερος, καθαρώτερος, σοβαρώτερος, στενότερος, ἀπαλότερος, μακρότερος, βδελυρώτερος, ὀμαλότερος, χρησιμώτερος, ἰκανώτερος, ἀσμενώτερος, χλιαρώτερος, ήσυχώτερος, ἀκινδυνότερος.
- 13.** 1) ἦπτον, βέλτιστοι, καλλίστη, κάλλιστα, μείζονι 2) χαλεπώτερον, πρότερον, κρείπτων, εὐτυχέστερος, πλείω, μείζω, πλείσται, ἀκριβέστερον, εὐδαιμονέστατος, εὐδαίμονα.
- 14.** 1) ήδίονα ή ήδίω, ἀληθέστερα 2) πλέον (επίρρ.) 3) φίλτερον (ή φιλαίτερον ή φίλιον) 4) μέγιστον, ὀλιγίστω 5) πλείστοις 6) σαφέστατα (επίρρ.) 7) κακίονες ή κακίους (ή χείρονες, χείρους) 8) θᾶπτον (επίρρ.), ἀπαρασκευότερον.
- 15.** 1) ἀσφαλέςτατον, κάλλιστον, μάλιστα, μεγίστην 2) πολλά, ήδέα 3) εὐθύτατα (επίρρ.) 4) μεγίστην, ὀρθῶς, ἄμεινον 5) ἐλάττωνα (ή ἐλάττω).

Ενότητα 10^η

- 1. Απόλυτα:** πέντε, ἑβδομήκοντα και ἑκατόν, ἕξ, χίλια, μυρίων, πενήκοντα και ἑκατόν, δυοῖν, διακοσίας (το δυοῖν δεούσας διακοσίας είναι περιφραστική εκφορά του 198, δηλ. παρά δύο διακοσίες), **τακτικά:** τρίτον, τέταρτον, πέμπτον, πρώτος, **χρονικά:** δευτεραῖος, **αναλογικά:** διπλασίας, **ουσιαστικά:** μυριάδες, δεκάδες.
- 2. Απόλυτα:** εἶς, ἑννέα, τέσσαρες (τέσσαρα), δώδεκα, ὀκτωκαίδεκα, **τακτικά:** πρώτος, -η, -ον, ἕνατος, -άτη, -ατον, τέταρτος, -άρτη, -ον,

δωδέκατος, ὄγδοος καὶ δέκατος, **πολλαπλασιαστικά:** ἄπλοῦς, ἔννεα-πλοῦς, τετραπλοῦς, δωδεκαπλοῦς, -, **αναλογικά:** -, ἔννεαπλάσιος, τετραπλάσιος, δωδεκαπλάσιος, -, **χρονικά:** -, ἔναταῖος, τεταρταῖος, δωδεκαταῖος, -, **ουσιαστικά:** μονάς, ἔννεάς, τετράς, δωδεκάς, -, **επιρρήματα:** ἄπαξ, ἐνάκις, τετράκις, δωδεκάκις, ὀκτωκαιδεκάκις.

Ενότητα 11^η

1. τοσόσδε, τοσήδε, τοσόνδε, δεικτ. - αὐτός, -ή, -ό, οριστ. (ή επαναληπτική) - σεαυτοῦ, -ῆς (ουδ. δεν έχει), αυτοπαθ. - ὅ, ἡ, τὸ δεῖνα (μένει και ἀκλιτη ή κλίνεται κατά τη γ' κλίση), αόρ. - οὐδέτερος, -τέρα, -τερον, ἀόριστη επιμεριστική (οι επιμερ. αντων. είναι επίθετα που ἀνήκουν στις ἀόριστες αντων.) - ὅποῖος, ὅποια, ὅποῖον, αναφ. - ποδαπός, -ή, -όν, ερωτημ. - τηλικόσδε, -ήδε, -όνδε, δεικτ. - σός, σή, σόν, κτητ. - ποσταῖος, -αία, -αῖον, ερωτημ. - ἑκάτερος, -τέρα, -τερον, αόρ. επιμεριστική - σφέτερος, -έρα, -ερον, κτητ. - ἄλλοδαπός, -ή, -όν, αόρ. επιμερ. - ὀπότερος, -έρα, -ερον, αναφορ. - ὅδε, ἦδε, τόδε, δεικτ. - ὅσπερ, ἦπερ, ὅπερ, αναφορ. - πόσος, -η, -ον, ερωτημ. - ἀλλήλων (και στα τρία γένη) στη δοτ. και αιτιατ. διαφοροποιούνται), ἀλληλοπαθητική - πότερος, -έρα, -ερον, ερωτημ. - ἕκαστος, -η, -ον, αόρ. επιμερ.
2. α) ἐγώ, ἐμοῦ ή μου, ἐμοί ή μοι, ἐμέ ή με - ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς (προσ.) // -, (οὐ), οἶ ή οἷ, (ἐ) - (σφεῖς), (σφῶν), σφίσι, (σφᾶς), (προσωπ. γ' προσ.) // αὕτη, ταύτης, ταύτη, ταύτην, (ῶ) αὕτη - αὗται, τούτων, ταύταις, ταύτας (κλητ. πληθ. δεν έχει), (δεικτ.) // ὅδε, τοῦδε, τῶδε, τόνδε - οἶδε, τῶνδε, τοῖσδε, τούσδε (δεικτ.) // τοιοῦτο(ν), τοιούτου, τοιούτῳ, τοιοῦτο(ν) - τοιαῦτα, τοιούτων, τοιούτοις, τοιαῦτα (δεικτ.) // ἐμαυτοῦ, -ῶ, -όν - ἡμῶν αὐτῶν, ἡμῖν αὐτοῖς, ἡμᾶς αὐτούς (αυτοπαθ.), το α' και β' προσ. δεν ἔχουν ουδέτερο.
β) ἑαυτοῦ, -ῶ, -όν - ἑαυτῶν ή σφῶν αὐτῶν, ἑαυτοῖς ή σφίσι αὐτοῖς, ἑαυτούς ή σφᾶς αὐτούς (αυτοπαθ.), υπάρχουν και συνηρ. τύποι αὐτοῦ, αὐτῶ, αὐτόν // ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους (ἀλληλοπαθητική), δεν έχει ενικό // τί, τινός ή του, τινί ή τῳ, τί - τινὰ ή ἄττα, τινῶν, τισί, τινὰ ή ἄττα (αόρ.) // ὅ τι, οὔτινος ή ὅτου, ὅτινι ή ὅτῳ, ὅ τι - ἄτινα ή ἄττα, ὧντινων, οἷσσι, ἄτινα ή ἄττα (αναφ.) // ὅστις, οὔτινος ή ὅτου, ὅτινι ή ὅτῳ, ὄντινα - οἷτινες, ὧντινων, οἷσσι, οὔστινας (αναφ.).
3. α) οὔτος, τούτου, τούτῳ, τοῦτον, ὦ οὔτος - οὔτοι, τούτων, τούτοις, τούτους (ο πληθ. δεν έχει κλητ.) // σεαυτοῦ, -ῶ, -όν - ὑμῶν αὐτῶν, ὑμῖν αὐτοῖς, ὑμᾶς αὐτούς // σύ, σοῦ ή σου, σοί ή σοι, σέ ή σε - ὑμεῖς, ὑμῶν,

ὑμῖν, ὑμᾶς – τίς, τίνος ἢ τοῦ, τίνι ἢ τῷ, τίνα – τίνες, τίνων, τίσι, τίνας // τίς, τινός ἢ του, τινὶ ἢ τῷ, τινὰ – τινές, τινῶν, τισί, τινὰς.

β) ἦτις, ἦστινος, ἦτινι, ἦντινα – αἴτινες, ὄντινων, αἴστισι, ἄστινας // ὅς, οὗ, ᾧ, ὄν – οἷ, ὦν, οἷς, οὗς // ἦδε, τῆσδε, τῆδε, τήνδε – αἶδε, τῶνδε, ταῖσδε, τάσδε // ὅσπερ, οὗπερ, ᾧπερ, ὄνπερ – οἷπερ, ὦνπερ, οἷσπερ, οὗσπερ // τοιαύτη, -ης, -η, -ην – τοιαῦται, τοιούτων, τοιαύταις, τοιαύτας.

4. τοιοῦτος (δεικτ.), ὅστις (αναφ.), αὐτός (οριστική ἢ επαναλ.), τίνος (ερωτημ.), τινός (αόρ.), οἷ (αναφ.), πότερος (ερωτημ.), ὁπότερος (αναφ.), σφῶν (προσωπ. γ' προσ.).
5. 1) ξύμπαντες (αόρ. επαν.), ταύτην (δεικτ.) 2) αὐτῶν (οριστ. επαν.) 3) τοσαύτη (δεικτ.), σφίσι (προσωπ. γ' προσ.) 4) ταῦτα (δεικτ.), ἃ (αναφ.), αὐτῷ (οριστ. επαναλ.) 5) αὐτοὶ (οριστ. επαναλ.), ταῦτα, ἐκεῖνου (δεικτ.) 6) ἅπασιν, ἐκάστοις (αόρ. επαναλ.) 7) τῷ (ἢ τινί, αόρ.) 8) ὅπερ (αναφ.) 9) ἐμέ (προσ.), ὑμᾶς αὐτοὺς (αυτοπαθ.), οἷ (αναφ.) 10) σφῶν αὐτῶν (αυτοπαθ.) 11) τοσαῦτα (δεικτ.) 12) αὐτὸν (οριστ. επαν.), σφέτερα (κτητ.), αὐτῶν (οριστ.), τι (αόρ.)
6. 1) τοιάδε 2) τοιοίδε 3) οἷους 4) ἡλίκος 5) ὅς.
7. 1) τηλικοίδε (δεικτ.) 2) τήνδε (δεικτ.) 3) αὐτῶν (οριστ.), τοιαύτην (δεικτ.), ἐμοῦ (προσ.) 4) ἑαυτοὺς ἢ σφᾶς αὐτοὺς (αυτοπαθ.) 5) ἑμαυτὸν (αυτοπαθ.) 6) ἑαυτῷ ἢ αὐτῷ (αυτοπαθ.) 7) ὑμᾶς αὐτοὺς (αυτοπαθ.) 8) αὐτῷ (οριστ. επαν.), ὑμετέρου (κτητ. β' πρ.) 9) τοῦτο (δεικτ.), σφίσιν αὐτοῖς (αυτοπαθ.) 10) ὑμᾶς (προσ.), ταύτη (δεικτ.) 11) τί (ερωτημ.) 12) ᾧτινι ἢ ὅτῳ (αναφ.) 13) ἐμοῦ (προσ.), τουδὶ (δεικτ.) 14) τίνι ἢ τῷ (ερωτημ.) 15) σέ (προσ.), ἐμὴν (κτητ.) 16) ἑτέρους (αόρ. επιμερ.) 17) ταῦτὸ(ν) (οριστ.), ἐμοὶ (προσ.), ὅπερ (αναφ.) 18) μηδένα (αόρ. επιμερ.), ἑμαυτὸν (αυτοπαθ.).
8. 1) ἀλλήλοις (αλληλ.), οὐδὲν (αόρ. επιμ.), ὑμᾶς αὐτοὺς (αυτοπ.) 2) ἕκαστος (αόρ. επιμ.), ἑαυτὸν (αυτοπ.), ἄλλοις (αόρ. επιμ.) 3) ἐγὼ, ὑμᾶς, ὑμῶν, ὑμεῖς (προσ.), ἑμαυτὸν, ὑμῶν αὐτῶν (αυτοπ.) 4) σαυτῷ (αυτοπ.) 5) τίνας, ποῖα, πόσα, πηλίκους (ερωτ.) ἄλλους (αόρ. επιμερ.), τίνων (αόρ.), αὐτῶν, αὐτῶν (οριστ. επαν.) 6) ἐγὼ (προσ.), ἀμφότεροι, ἐκάτερος (αόρ. επιμ.), ἅττα (= τινὰ, αόρ.), αὐτοῖς (οριστ. επαν.) 7) τοιούτοις, τηλικούτων (δεικτ.), οἷσις, ἡλίκος, οὗ (αναφ.), τις (αόρ.) 8) ᾧτινι (αναφ.), ἡμῖν (προσ.) 9) ἐμέ, ἐμούς, σοῦ (προσ.), ὑμετέρων (κτητ.) 10) ἡμέτεροι, σφετέρων (κτητ.), ἑαυτῶν (αυτοπ.).

9. 1) τοσοῖδε 2) οἶος 3) ἡμῶν αὐτῶν 4) ἑαυτοῦ 5) σεαυτὸν 6) τοιοῦτοις 7) Ποδαποὶ 8) ὄτουοῦν 9) του (= τινός) 10) τοῦ (= τίνος).
10. 1) Τὰ αὐτὰ 2) ἑαυτῶ 3) ἐκότερον 4) ὄστισοῦν 5) ἡμῶν αὐτῶν 6) ποδαποί, οὔτος, ἀλλοδαπός 7) πηλίκος, τηλικοῦτος (ἢ τηλικόσδε), ἡλικον 8) οἶς (ἀπὸ ἐλξη) 9) ῥῆτινι (ἢ ὄτω), ἡμῖν 10) οὐδενί.
11. ταῖσδε, τοιοῖσδε, τηλικῆσδε, τοιούτων, τινὰ ἢ ἄττα, τινός ἢ του, οὐδεμιᾶς, οὐδενί, οἴστισι, ἄστινας, ἄτινα ἢ ἄττα, τίνος ἢ τοῦ, τίνι ἢ τῶ, ῥῆτινι, ὄντινωνοῦν, ταυτί.
12. τηλικαύτης, ὄντινα, ἄτινα ἢ ἄττα, οὐδεμιᾶ, ταύταις, τηλικοῖδε, τινός ἢ του, μηδεμιᾶς, ταῖσδε, τινὶ ἢ τῶ, ἡλίκων, οἶα, οἴστισι, σῶ, τινὶ ἢ τῶ, ἔμαῖς, ταυτί (< ταυτᾶ-ῖ), ὄντινωνοῦν, ῥῆτινι, τῆσδε.
13. (ενικό δεν έχει), τριῶν, τρισί(ν) – τούτω, τούτων, τούτοις – ταύτη, τούτων, ταύταις – τῶδε, τῶνδε, τοῖσδε – ἐμοί, ἡμῶν, ἡμῖν – ἑαυτῶ, ἡμῶν αὐτῶν, ἡμῖν αὐτοῖς – ἑαυτῆ, ἑαυτῶν, ἑαυταῖς – ῥῆτινιοῦν ἢ ὄτωοῦν, ὄντινωνοῦν, οἴστισιοῦν – οὐδενί, οὐδένων, οὐδέσι – ῥῆπερ, ὄνπερ, οἴσπερ.

Ενότητα 12^η

1. ἐξήγον, ἐπωνόμαζες, ἐνέκλειε, συνελαμβάνομεν, ἐξεβάλλετε, ἔρριπτον, περιέμενες, προηλαύνομεν, ἀπωκίζετε, ἰκέτευον, συνερέομεν, ἐνέμενες.
2. ἐπιτυγχάνεις, ἀπορρίπτει, αὐξάνομεν, συμπράττετε, ἐλπίζουσι(ν), καταμανθάνει, συγγράφουσι(ν), ἐκστρατεύομεν, ὀρίζετε, συγκρίνεις.
3. προσέφερον, διώκουν, προύβαλλον (ο+ε), κατέρριπτον, συνέρρεον, περιέφερον, παρενόμουν, ἐξέλεγον, συνέλεγον, παρέπεμπον, συνεστράτευον, συνέπραττον, εἰσήγγελον, ἐνώκουν, ἐνεθυμούμην, ἐξέπληττον, παρέμενον, καθεώρων, ἐνέπιπτον, ἐνέλειπον, ἐνεχειρίζον, ἐνέγραφον, ἐνεγάλουν, συνέφερον, συνεχώρουν, ἐνέμενον, συνεσίτουν, συνέπλεον, ἐπήνουν, ἐπητιώμην, ἀφικνούμην, συνεφώνουν.
4. ἀκήκοα, ἀ(ἡ)κηκόειν – ἀλήλιφα (ἀληλίφειν) – ἐργήγορα – ἐργηγόρειν (καὶ ἐγήγερα -κειν) – ἐγήγερμαι, -μην – ἐλήλακα, -άκειν – ἐλήλεγμαι, -έγμην – ἐλήλυθα, -ύθειν – ἐδήδοκα, (ἐδηδόκειν) – ὁμώμοκα, ὠμομόκειν – ὀλώλεκα, ὠλωλέκειν – ὄλωλα, ὠλώλειν – ὄρωρχα, ὠρωρούχειν – ἐνήνοχα, ἐνηνόχειν.

5. ἐ(ῆ)βουλόμεν, ἐ(ῆ)δυνάμην, ἔ(ῆ)μελλον, ἐωνούμην, ἐώθουν, εἴθιζον, εἶλκον, εἰπόμεν, ἠπιστάμην, ἠνειχόμεν, ἠ(εἰ)ργαζόμεν, εἶων, ἀνέωγον (ἦνοιγον), ἐώρταζον (από το ἠόρταζον με αντιμεταχώρηση), ἠμφιέννυν (ελλειπτ.), ἠγγύων, ἐκάθευδον και σπαν. καθηῦδον, ἐξεκλησίαζον ἢ ἠκκλησίαζον και ἐκκλησίαζον, ἠνώχλουν, ἐπηνώρθουν.
6. ἐό(ώ)ρακα, πέπτωκα, εἴθικα, κατέαγα (με παθ. σημ., θεωρεῖται πρκ. του κατὰγνυμαι), εἶλκυκα, ἐάλωκα ἢ ἦλωκα (σπανίως), εἶργασμαι (το ἦργασμαι εἶναι παλαιότερος τύπος), ἔωσμαι, εἰστιάκα, εἶακα, ἐώνημαι, εἴληγα, συνείλοχα, εἶρηκα, διείλεγμαι, εἴληφα, ἠνώρθωκα, ἀνέωχα.

Ενότητα 13^η

1. ἔλοις, ἔλε, ἐλεῖν, ἐλών – ἀγάγοις, ἄγαγε, ἀγαγεῖν, ἀγαγών – ἀφίκιοι, ἀφικουῖ, ἀφικέσθαι, ἀφικόμενος – βάλοις, βάλε, βαλεῖν, βαλὼν – γένοιο, γενοῦ, γενέσθαι, γενόμενος – λάβοις, λαβέ, λαβεῖν, λαβὼν – σχοίης (σύνθετο: -σχοις), σχές, σχεῖν, σχὼν – λίποις, λίπε, λιπεῖν, λιπὼν – πίθις, πίθε, πιθεῖν, πιθὼν – ἐπιλάθοιο, ἐπιλαθοῦ, ἐπιλαθέσθαι, ἐπιλαθόμενος.
2. ἦγαγες, ἀγάγης, ἄγαγε – εἶλες, ἔλης, ἔλε – ἦμαρτες, ἀμάρτης, ἄμαρτε (ἡ προστ. δεν εἶναι εὐχρησθη) – ἔστειλας, στείλης, στείλον – ἐφυλάξω, φυλάξῃ, φυλάξαι (και παθ. ἐφυλάχθης, φυλαχθῆς, φυλάχθητι) – ἔβαλες, βάλῃς, βάλε – ἦλθες, ἔλθῃς, ἐλθὲ – ἔλαβες, λάβῃς, λαβὲ – ἔφυγες, φύγῃς, φύγε – εἶδες, ἴδῃς, ἰδὲ – ἔλεξας ἢ εἶπας ἢ εἶπες, λέξῃς ἢ εἶπῃς, λέξον, εἶπέ (ἀόρ. β').
3. πεπαιδεύκασαι, δεδράκαμεν, πεπνεύκασαι, ἐζητήκατε, ἔρριφας, ἐσπούδακε, ἴδρυκα, ἠδικήκασαι, κεκόφατε, βεβλάφαμεν, πεφύλαχας, τέταχε, βεβλήκασαι, πεφυτεύκε, ἐστρατεύκαμεν, πεποιήκαμεν, δεδιώχετε, τέθνηκε (μόνο απλός ο πρκ.), σέσωκα, παρεσκεύακας.
4. ἐτεθύκεμεν, (ἐτεθηρεύκειν, ὄχι εὐχρηστος), ἠτήκεις, ἐπεφάγκει, ἐπεπείκετε, ἐπεπιστεύκεσαν, ἐπεπράχετε, ἐζημιώκεσαν, ἐπεπλεύκεμεν, εἰλήγεις, ἐκεκομίσκεμεν, (ἐτεθείκεις), ἠγήγχει (μτγν.), ἠρήκεμεν, εἰρήκεμεν, ἐμεμενήκετε, ἐφθάρκεμεν, ἐπεφεύγεσαν, ἠγγέλκεμεν, ἐκεκρίκειν.
5. εἶλου, ἔλη, ἔλοιο, ἐλοῦ – ἠγάγου, ἀγάγη, ἀγάγοιο, ἀγαγοῦ – ἐπελάθου, ἐπιλάθῃ, ἐπιλάθοιο, ἐπιλαθοῦ – ἐπύθου, πύθη, πύθιο, πυθοῦ – ἐπίθου, πίθη, πίθιο, πιθοῦ – ἀφίκου, ἀφίκη, ἀφίκιο, ἀφικουῖ – ἐφέσπου, ἐπίσπη, ἐπίσποιο, ἐπίσπου – ἠγρου, ἔγρη, ἔγριο, ἔγρεο (ἡ υποτ., ευκτ., προστ. εἶναι ποιητικοί τύποι), παρέσχου, παράσχη, παράσχοιο,

παράσχου – συνεβάλου, συμβάλη, συμβάλιο, συμβαλοῦ.

6. πεπόρευμαι, – ευσαι, -ευται, πεπορευῆσθαι – ἔσταλμαι, -λσαι, -λται, ἐστάλθαι – ἦρμαι, ἦρσαι, ἦρται, ἦρθαι – ἦρημαι, -σαι, -ται, ἦρησθαι – λέλειμμαι, -ψαι, -πται, λελεῖφθαι – πέπεισμαι, -σαι, -σται, πεπεῖσθαι – πέπυσμαι, -σαι, -σται, πεπύσθαι – κεκόμισμαι, -σαι, -σται, κεκομίσθαι – σεσήμασμαι, -νσαι, -νται, σεσημάνθαι – ἦσχυμμαι, -νσαι, -νται, ἦσχύνθαι – πεφύλαγμαι, -ξαι, -κται, πεφυλάχθαι – ἐπιλέλησμαι, -σαι, -σται, ἐπιλελήσθαι – πέπληγμαι, -ξαι, -κται, πεπληχθαι – κέκομμαι, -ψαι, -πται, κεκόφθαι – τέθαμμαι, -ψαι, -πται, τεθάφθαι (ᾱ) – τέτραμμαι, -ψαι, -πται, τετράφθαι (ᾱ) – κέκανμαι, -υσαι, -υται, κεκαῦσθαι – πέπεμμαι, -μψαι, -μπται, πεπέμφθαι – ἐλήλεγμαι, -εγξαι, -εγκται, ἐληλέγχθαι – ἐνήνεγμαι, -ξαι, -κται, ἐνηνέχθαι.
7. ἄμνυται, ἄγγειλαι, αἰτίασαι, ἀλειψαι, ἄλλαξαι, κάλεσαι, ἠγησαι, ὤσαι, φύλαξαι, τάξαι, στράτευσαι, σκέψαι, πόρισαι, ποίησαι.
8. τέταξαι, τέταχθε, τετάχθω – ἦξαι, ἦχθε, ἦχθω – ἦψαι, ἦφθε, ἦφθω – ἦρξαι, ἦρχθε, ἦρχθω – πέπεμψαι, πέπεμφθε, πεπέμφθω – ἔρριψαι, ἔρριφθε, ἔρριφθω – κέκαμψαι, κέκαμφθε, κεκάμφθω – ἐλήλεγξαι, ἐλήλεγχθε, ἐληλέγχθω – τέθραψαι, τέθραφθε, τεθράφθω – ἦσχυνσαι, ἦσχυνθε, ἦσχύνθω – σεσήμανσαι, σεσήμανθε, σεσημάνθω – πέπυσαι, πέπυσθε, πεπύσθω – εἴληψαι, εἴληφθε, εἴληφθω – πεπόρισαι, πεπόρισθε, πεπορίσθω – πέπαυσαι, πέπαυσθε, πεπαύσθω – ἐπιλέλησαι, ἐπιλέλησθε, ἐπιλελήσθω – ἔσκεψαι, ἔσκεφθε, ἐσκέφθω.
9. ἦργμαι, ἦρξο, ἦρχθε – εἴθισμαι, εἴθισο, εἴθισθε – ἦρμαι, ἦρσο, ἦρθε – ἐλήλεγμαι, ἐλήλεγξο, ἐλήλεγχθε – ἦσχυμμαι, ἦσχυνσο, ἦσχυνθε – ἐπιλέλησμαι, ἐπιλέλησο, ἐπιλέλησθε – ἀλήλιψαι, ἀλήλιψο, (ο υπερσ. δεν εἶναι εὐχρηστος) – ἦργμαι, ἦρξο, ἦρχθε – βέβλαμμαι, βέβλαψο, ἐβέβλαφθε – μεμιάσμαι, μεμιάνσο, ἐμεμιάνθε – πεπολίτευμαι, πεπολίτευσο, ἐπεπολίτευσθε – κέκαμμαι, κέκαμψο, ἐκέκαμφθε – ἐνήνεγμαι, ἐνήνεξο, ἐνήνεχθε – ἔφθαρμαι, ἔφθαρσο, ἔφθαρθε – πέπεμμαι, πέπεμψο, ἐπέπεμφθε – πέπυσμαι, πέπυσσο, ἐπέπυσθε – σεσήμασμαι, σεσήμανσο, ἐσεσήμανθε – ἀφίγμαι, ἀφίξο, ἀφίχθε – τέτραμμαι, τέτραψο, ἐτέτραφθε – ὠρισμαι, ὠρισο, ὠρισθε – ἔσφαλμαι, ἔσφαλσο, ἔσφαλθε – ἔρριμμαι, ἔρριψο, ἔρριφθε – ἔσπειμαι, ἔσπεισο, ἔσπεισθε – ἔψευσαι, ἔψευσο, ἔψευσθε – ἔωσαι, ἔωσο, ἔωσθε.

Ενότητα 14^η

1. τιμᾶς, τιμᾶς, τιμῶς ή τιμώης, τίμα – ποιεῖ, ποιῆ, ποιῶ ή ποιῶίη, ποιείτω – ἐνθυμῆ (-εῖ), ἐνθυμῆ, ἐνθυμοῖο, ἐνθυμοῦ – δηλοῖς, δηλοῖς, δηλοῖς (-οίης), δήλου – κτᾶ, κτᾶ, κτῶο, κτῶ – δουλοῦται, δουλώται, δουλοῖτο, δουλούσθω – τιμᾶται, τιμᾶται, τιμῶτο, τιμάσθω – ποιεῖσθε, ποιῆσθε, ποιοῖσθε, ποιεῖσθε – δεῖ, δέη, δέοι, δείτω – χρῶνται, χρῶνται, χρῶντο, χρήσθων.
2. ἐτιμῶ, ἐκτῶ, ἐδηλοῦτο, ἐδήλου, ἐποιεῖτο, ἐποίεις, ἐχρῶτο, ἐζῶμεν, ἐνεθυμούμην, ἐπληροῦ.
3. ζῆς, ζῆς, ζῶς ή ζώης, ζῆ (ή ζῆθι) – ἀμελεῖτε, ἀμελήτε, ἀμελοῖτε, ἀμελεῖτε – κτᾶται, κτᾶται, κτῶτο, κτᾶσθω – δουλοῖ, δουλοῖ, δουλοῖ (-οίη), δουλούτω – χρῆσθε, χρῆσθε, χρῶσθε, χρῆσθε – ἐπιμελεῖσθε, ἐπιμελήσθε, ἐπιμελοῖσθε, ἐπιμελεῖσθε – δεῖσθε, δέησθε, δέοισθε, δεῖσθε.
4. ἐποιεῖτε, ποιεῖν, ποιῶν – ἐποιεῖσθε, ποιεῖσθαι, ποιούμενος – ἐτιμώμεθα, τιμᾶσθαι, τιμώμενος – ἐδούλους, δουλοῦν, δουλῶν – ἐδουλοῦ, δουλοῦσθαι, δουλούμενος – ἐτίμων, τιμᾶν, τιμῶν – ἐζῶμεν, ζῆν, ζῶν – ἐχρῶ, χρῆσθαι, χρώμενος – ἐδεῖτο, δεῖσθαι, δεόμενος – ἐπεινῶν, πεινῆν, πεινῶν – ἐδέομεν, δεῖν, δέων – ἔδουν, δεῖν, δῶν.
5. α) προθυμῆ (-εῖ), προθυμῆ, προθυμοῖο, προθυμοῦ – ὁμολογεῖς, -ῆς, -οῖς (-οίης), ὁμολόγει – θεᾶ, θεᾶ, θεῶο, θεῶ – ὁμοιῆ (-εῖ), ὁμοιῆ, ὁμοιοῖο, ὁμοιοῦ – ἐλευθεροῖς, -οῖς, -οῖς (-οίης), ἐλευθέρου – ἔᾶς, ἔᾶς, ἔῶς (ή ἔῶης), ἔᾶ – δηοῖς, δηοῖς, δηοῖς (ή δηοίης), δήου – ἀσκεῖς, ἀσκῆς, ἀσκοῖς (ή ἀσκοίης), ἄσκει – πληροῖ, πληροῖ, πληροῖο, πληροῦ.
β) προυθυμούμην, -οῦ, -εῖτο – ὠμολόγουν, -εις, -ει – ἐθεώμην, ἐθεῶ, ἐθεᾶτο – ὠμοιούμην, -οιοῦ, -οιεῖτο – ἠλευθέρουν -ους, -ου – εἶων, εἶας, εἶα – ἐδήουν, ἐδήους, ἐδήου – ἦσκουν, -εις, -ει – ἐπληροούμην, -οῦ, -οῦτο.
6. δεῖ, δέη, δέοι, δείτω – ἔδει, ἐδέομεν // ῥεῖ, ῥέη, ῥέοι, ῥεῖτω – ἔρρει, ἐρρέομεν // δεῖ, δῆ, – , – , ἔδει, ἐδοῦμεν // πνεῖ, πνήη, πνέοι, πνεῖτω – ἔπνει, ἐπνέομεν // ζῆ, ζῆ, ζῶη, ζήτω – ἔζη, ἐζῶμεν // χρῆται, χρῆται, χρῶτο, χρήσθω-ἐχρήτο, ἐχρώμεθα // θεῖ, θέη, θέοι, θεῖτω – ἔθει, ἐθέομεν // δεῖται, δέηται, δέοιτο, δεῖσθω – ἐδεῖτο, ἐδεόμεθα // πεινῆ, πεινῆ, πεινῶ (-ῶη), πείνη – ἐπείνη, ἐπεινώμεν.
7. 1) ἐλευθεροῦτε, ἐλευθεροῦτε 2) ἐπανορθοῖ 3) ζῆται 4) ἠξίου, δηοῦν 5) Ἦγοῦ 6) κίνει 7) πειρῶ 8) ἐναντιοῖτο 9) ἀφαιρῆσθε 10) περιεχεῖτο 11) τελευτώντας 12) ὀρώντων 13) ὀρώντες, περιαλοῦντες, παρεβοῦθουν.

Ενότητα 15^η

1. α) απόλλυς, -ύης, -ύοις, ἀπόλλυ – πίμπλης, -ῆς, -αίης, πίμπλη – κεράν-
νυς, -ύης, -ύοις, -άννου – πίμπρης, -ῆς, -αίης, πίμπρη – ἐπίστης, -ῆς, -
αίης, ἐπίστη – (απαρ.) ἀπολλύναι, πιμπλάναι, κεραννύναι, πιμπράναι,
ἐφιστάναι.
β) ἀπόλλυσαι, -ύη, -ύοιο, -υσο – δύνασαι, δύνη, δύναιο, (προστ. μόνο γ'
εν. δυνάσθω και γ' πλ. δυνάσθωσαν) – ἐπίστασαι, ἐπίστη, ἐπίσταιο,
ἐπίστω (και ἐπίστασο) – πίμπλασαι, πιμπλή, πιμπλαῖο, πίμπλασο
– ἐπίστασαι, ἐφιστή, ἐφισταῖο, ἐπίστασο – (απαρ.) ἀπόλλυσθαι, δύνα-
σθαι, ἐπίστασθαι, πίμπλασθαι, ἐπίστασθαι.
2. 1) τίθεσθε 2) ἀφέμενοι 3) προστάντας 4) ἐφεστηκόντων (ή ἐφεστώ-
των), διαθῶμαι 5) διδόναι 6) ἀφεστήκαμεν (ή ἀφέσταμεν) 7) προσ-
θεῖτο 8) προεῖτο 9) καθεστηκέναι (ή καθεστάναι) 10) δῶ.
3. 1) ἴεναι 2) εἶδει 3) ἴσασι 4) ἴσθι 5) φασι 6) παριόντες 7) ἐπήει (ή
ἐπήειν) 8) εἶδεῖτε 9) προσῆσαν (ή προσήεσαν) 10) φαῖεν 11) ἤδησθα
(ή ἤδεις) 12) εἶδητε, εἰδότας.
4. μειγνύασι, -νύωσι, -νύοιεν, -νύντων (-νύτωσαν) – σβέννυμεν, -ύομεν,
-ύοιμεν, (-) – πίμπλησι, -ῆ, -αίη, -άτω – ὄμνυσι, -νύη, -νύοι, -νύτω
– ῥήγνυσι, -νύη, -νύοι, -νύτω – ὄλλυς, -ύης, -ύοις, ὄλλυ – κεράννυτε,
-ύητε, -ύοιτε, -υτε – πίμπρησι, -ῆ, -αίη, -άτω – πήγνυτε, -ύητε, -ύοιτε,
-υτε – ἀπολλύασι, -ύωσι, -ύοιεν, -ύντων (-ύτωσαν).
5. 1) ἐξεύγνυσαν 2) ἐδείκνυτε 3) ἀπόλλυτε 4) ἀπόλλυντο 5) ἐπίμπλα-
σαν 6) ἐρρήγνυς 7) ἠμφιέννυτο (δεν εἶναι εὐχρηστος) 8) ἀπεδείκνυν-
το 9) ὄμνυς 10) ἐπήγνυ.
6. ἔβης, βῆς, βαίης, βῆθι – ἔφθη, φθῆ, (φθαίη), (-) – ἐάλωσαν (και ἦλω-
σαν), ἀλώσι, ἀλοῖεν, (-) – ἔγνω, γνῶ, γνοίη, γνώτω – ἀπέδρασαν, ἀπο-
δρωσι, ἀποδραῖεν, ἀποδράντων – ἐρρύητε, ῥυῆτε, ῥυεῖτε, (-) – ἔδυτε,
δύητε, -, δύτε – ἔδρατε, δραῖτε, δραῖτε – ἐβίως, βίως, βιῶης, (-)
– ἔφυσαν, φύωσι, φύοιεν, (-).
7. ἀπέρχη (-ει) ή ἄπει, ἀπίης, ἀπίοις ή ἀπιοίης, ἄπιθι, ἀπιέναι – ἐπίστασαι,
ἐφιστή, ἐφισταῖο, ἐπίστασο, ἐπίστασθαι – ἐπίστασαι, ἐπίστη, ἐπίσταιο,
ἐπίστω (και ἐπίστασο), ἐπίστασθαι – ἔγνως, γνῶς, γνοίης, γνώθι, γνώναι
– ἐάλως και ἦλως, ἀλῶς, ἀλοίης, (-), ἀλῶναι – ἐβίως, βίως, βιῶης, (-),
βιῶναι – ἔδυσ, δύης, (-), δῦθι, δύναι – ἔφυς, φύης, φύοις, (-), φύναι
– ἐρρύης, ῥυῆς, ῥυεῖς, (-), ῥυῆναι – ἀπέθου, ἀποθή, ἀποθεῖο, ἀπόθου,

ἀποθέσθαι – ἀφῆκας, ἀφῆς, ἀφείης, ἄφες, ἀφείναι – ἀφείσο, ἀφῆ, ἀφείο, ἀφοῦ, ἀφέσθαι – ἀπέστης, ἀποστής, ἀποσταίης, ἀπόστηθι, ἀποστήναι – σύνοισθα, συνειδής, συνειδείης, σύνοισθι, συνειδέναι – σύμφης ή σύμφης (κατά τον Γεωργοπαπαδάκο συμφῆς), συμφῆς, συμφαίης, σύμφαθι, συμφάναι – διέθηκας, διαθής, διαθείης, διάθες, διαθεῖναι – ἀφίης, ἀφιῆς, ἀφειῆς, ἀφίει, ἀφιέναι – ἀπέδρας, ἀποδραῖς, ἀποδραίης, ἀπόδραθι, ἀποδραῖναι.

8. 1) ἔδοντο 2) ἐπιτιθῶνται 3) διδῶσι 4) ἐφείναι 5) ἐφιστᾶσιν 6) ἀφείεν 7) προῖεο 8) ἀποστής 9) καθεστηκυῖαν 10) δῶ.

Ενότητα 17^η

1. διόμοσον, -σάτω – παράσχου, -σχέσθω – ἀπόλεσον, -σάτω – σύμπεμψαι, -μψάσθω (παθ. συμπέμφθητι, -θήτω) – ὕφελε, -έτω – διάφθειρον, -άτω – σύμφησον, -σάτω – εἰσελθε, -έτω – δίδε, -έτω – ἀποίκησον, -σάτω – διαισοῦ, -έσθω – ἐπιλαθοῦ, -έσθω – εἰσένεγκε, -έτω (β' αόρ.· ο αόρ. α' ἔχει μόνο γ' ενικό, εἰσενεγκάτω και β' πληθ.) – ἄμυναι, -άσθω – παραγενοῦ, -έσθω – ἔκλιπε, -έτω – συστράτευσον, -σάτω – ἀντίπραξον, -ξάτω – προοῦ, προέσθω – ἐπίσκεψαι -ψάσθω.
2. ἀντιτιθῆς, -ῆ, ἀντιτίθει -έτω – συνθῆς, -ῆ, σύνθες, -έτω – ἀποθῆ, -θῆται, **ἀπόθου**, -θέσθω – συνθῆ, -θῆται, **συνθοῦ**, - θέσθω – διατιθῆ, -θῆται, διατίθεσο, -θέσθω – συνιστῆς, -ῆ, συνίστη, -άτω – συστῆς, -ῆ, σύστηθι, -στήτω – ἀφιῆς, -ιῆ – ἀφίει, -έτω – ἀφῆς, -ῆ, ἄφες, -έτω – προσιῆ, -ιῆται, προσίεσο, -ιέσθω – ἀφῆ, -ῆται, **ἀφοῦ**, -έσθω – συνδῶς, -δῶ, σύνδος, -δότη – συνδῶ, -δῶται, **συνδοῦ**, -δότη – ἀποδῶ, -δῶται, **ἀπόδου**, -δότη – προδιδῶς, -δῶ, προδίδου, -ότω – ἀποδιδῶ, -ῶται, ἀποδίδου, -όσθω – διιστῆ, -ῆται, δίστασο, -άσθω.
3. ἔμμεινον, ἔλλιπε, συμφώνησον, ἐγχείρησον, σύστησον, παράλυσαι, ἀπόστειλαι, σύστησαι, προσλαβοῦ, πρόσχες, σύμβαλε, δίδε, ἀπόφηναι, σύγγνωθι, ἀπόβηθι, πρόθες, προθοῦ, ἀπόθου, πρόσσχες, διαφάνηθι, σύλλαβε, διαισοῦ, διοίκησον, ἀπάγαγε, ἄπαρον, καθόρα, ἀπόδου, ἀπῆξαι, διόμοσον, ἀπόλεσον, ἀπολοῦ, δίειπε, σύνδος, ἀπόδος.
4. ἄπει, ἄπεστι(ν), ἀπῆς, -ῆ, ἀπείης, -η – ἄπει, ἄπεισι(ν), ἀπίης, -ίη, ἀπίοις ή ἀπιόιης, ἀπίοι ή ἀπιοίη – σύμφης ή σύμφης (κατά τον Γεωργοπαπαδάκο: συμφῆς ή συμφῆς), σύμφησι, συμφαίης, -η – κάτοιισθα, -οιδε, κατειδής, -ῆ, κατειδείης, -η – διάκεισαι, διάκειται, (δεν ἔχει β' εν. υποτ.

και ευκτ.), διακέηται, (-), διακέοιτο – ἀπέσχες, -ε, ἀπόσχη, -σχη, ἀπόσχοις, -σχοι – ὑπέσχου, -ετο, ὑπόσχη, -ηται, ὑπόσχοιο, -οιτο – ἐφέσπου, -ετο, ἐπίσπη, -ηται, ἐπίσποιο, -οιτο – διέδου, -οτο, διαδῶ, -ῶται, διαδοῖο, -οῖτο – προσέθου, -ετο, προσθῆ, -ῆται, προσθεῖο, -θεῖτο.

5. ἦγησαι, συνῆψο, κόμισαι, ἄγγειλαι, ἀπάγγειλον, κατάρριψον, κατάπλευσον, ἀπόρρει, εἰπέ, σύλλεξον, σύλλεγε, ἄφες, ἐπεροῦ (ἐπ-ερωτῶ), ἀπόδραθι, ἀφῖξο, πέπεμψο, τράπηθι, συμπιθοῦ, κατάλαβε, ἀπόκριναι, ἐπιμελήθητι.
6. διέθηκας, διαθῆς, διαθείης, διάθες – ἀπέθου, ἀποθῆ, ἀποθεῖο, ἀπόθου – παρέδωκας, παραδῶς, παραδοίης, παράδος – παρέδου, παραδῶ, παραδοῖο, παράδου – κατεστήσω, καταστήση, καταστήσαιο, κατάστησαι – ἀπέστης, ἀποστής, ἀποσταίης, ἀπόστηθι – κατέγνως, καταγνῶς, καταγνοίης, κατάγνωθι – ἀφεῖλες, ἀφέλης, ἀφέλοις, ἀφελε – διεῖδες, διίδης, διίδοις, διίδε – ἀπήρας, ἀπάρης, ἀπάραις (-ρειας) – ἀπαρον – ἀπώλου, ἀπόλη, ἀπόλοιο, ἀπολοῦ – ἐνέλιπες, ἐλλίπης, ἐλλίποις, ἔλλιπε – ἐνέμεινας, ἐμμείνης, ἐμμείναις (-νειας), ἐμμεινον – προέσχες (και συνηρ. προύσχες), πρόσχη, πρόσχοις, πρόσχες – προσέσχες, πρόσσχη, πρόσσοις, πρόσσχες.
7. (Για την άσκηση αυτή δεξ Γραμματική Δ.Π., σελ. 212-221), δεικνύναι, πιμπλάναι, λελύσθαι, ἐστάλθαι, ἐστράφθαι, κρῖνε, κρῖναι (απαρ.), ποιήσοι, ἀμῦναι (απαρ.), ὠξύνθαι, οἰκτίραι (απαρ.), σῦρε, τάξον, πρᾶξον, τάξι, αἰσχῦναι (απαρ.) πρᾶξαι, τετάχθαι, πεπρᾶχθαι, ἠλλάχθαι, κηρῦξαι (απαρ.), ἄπτε, ἄψον, ἄραι (ευκτ.), πίπτε, ἐροῖθαι, τὸ νομίζον, πεπορίσθαι, τειχίσαι, λάθε, θίγε, ἄραι (προστ.), τύχε, τὸ ἄρχον, πίθε, τετρίφθαι, ἐᾶσαι (απαρ.), θῦε, τεθύσθαι, ἄρον.
8. τὸ λῦον, τὸ λῦσον, τὸ λῦσαν, λῦε, λῦσον, λῦσαι, λῦσαι, λύσαι (ευκτ.), λύοι, λύσοι, λελύσθαι, τεθύσθαι, θῦε, τὸ θῦον, τὸ μηνῦον, τὸ φύον, φύε, ἠ φύσα, τοῦ φύντος, ὁ δύσας.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. 1) ἦτιῶ, ἦτίασαι 2) ἀπεροῦμεν, ἀπείπομεν (και ἀπαγορεύσομεν, ἀπηγορεύσαμεν) 3) βλάβηση (-ει), ἐβλάβηθη και ἐβλάβης 4) ἐδοῦμεν, ἐδήσαμεν 5) ἔδρα, ἔδραμεν 6) ἠνώχλεις, ἠνώχλησας 7) ἔψεται, ἔσπετο 8) θεύση (-ει), ἔδραμες 9) κομοῖ (και κομοίη), κομίσαι (-σειε) 10) συνέλεγον, συνειλόχασι 11) ἐμείγνυσαν, μεμείχασι 12) μαθήση (-σει),

ἔμαθες 13) ἐπέμψω, πέπεμψαι 14) πλευσόμεθα και πλευσούμεθα, πεπλεύκαμεν 15) ῥίψη (-ει), ἔρριψαι 16) σημανεῖς, ἐσήμηνας (και ἐσήμανας), σεσήμαγκας 17) σφαλεῖ, ἔσφηλε (και μτγν. ἔσφαλε, ἀόρ. β') 18) ὑποσχῆση (-ει), ὑπέσχου 19) χαριῆ (-ει), κεχάρισαι 20) ἑώσω (παθ. ἐώσθης), ἔωσαι.

2. ἠπιστήθης, ἐπιστηθῆς, -θείης, -θητι, -θῆναι – εἵασας, ἐάσης, -σαις (-σειας), ἕασον, **ἔᾶσαι** – ᾠήθης, οἰθηθῆς, -θείης, -θητι, -θῆναι – **οἶει**, οἶη, οἶοιο, οἶου, οἶεσθαι – φύεις, φύης, φύοις, φύε, φύειν – οἶσθα, **εἰδῆς**, εἰδείης, ἴσθι, εἰδέναι – ἀπεφήνω, ἀποφήνη, -ναιο, ἀπόφηναι, ἀποφήνασθαι – **ἡσχυνσαι**, ἡσχυμμένος, -η, -ον ἦς, ἡσχυμμένος ... εἶης, ἡσχυνσο, ἡσχύνθαι – ὄφθης, ὀφθης, -θείης, -θητι, -θῆναι – ἄπει, ἀπῆς, ἀπειής, ἄπισθι, ἀπεῖναι – ἐτράπου, τράπη, τράποιο, τραποῦ, τραπέσθαι – ἐξεπλάγης, ἐκπλαγῆς, -γείης, -γηθι, -γῆναι – ὄψαι, ὀμμένος, -η, -ον ἦς, ὀμμένος ... εἶης, ὄψο, ὄφθαι – ἐλᾶς (μέλλ. του ἐλαύνω), ευκτ. ἐλῶς και ἐλῶης, **απαρ. ἐλᾶν** – ἄρεις (μέλλ. του αἶρω), ἄροῖς(-οίης), ἄρειν – στελεῖς, στελοῖς (-οίης), στελεῖν – ἦρθης, ἄρθης, ἄρθείης, ἄρθητι, ἄρθῆναι (του ρ. αἶρομαι) – κερᾶς (μέλλ. του κεράννυμι) κερῶς και κερῶης, κερᾶν – ἦσθης, ἦσθης, ἦσθείης, ἦσθητι, ἦσθῆναι (του ἦδομαι) – ἐσκέψω, σκέψη -ψαιο, σκέψαι, σκέψασθαι – ὀμῆ (-εἶ), ὀμοῖο, ὀμείσθαι (μέλλ. του ὀμνυμι) – ἔστηκας, ἐστήκης ή ἐστηκῶς ἦς, ἐστήκοις ή ἐστηκῶς εἶης (ή ἐσταίης ποιητ.), ἔσταθι (σπαν. ἐστηκῶς ἴσθι), ἐστάναι και ἐστηκέναι – δέδοικας (ή δέδιας), (υποτ. και ευκτ. λείπουν), δέδιθι (ὄχι εὐχρ.), δεδοικέναι ή δεδιέναι – ἀφείλου, ἀφέλη,-οιο, -οῦ, -έσθαι.
3. θέασαι: β' εν. προστ. μ. αορ. του θεῶμαι – εἰλήφθαι: **απαρ. μ. παρκ. του λαμβάνομαι** – πυθοῦ: β' εν. προστ. μ. αορ. β' του πυνθάνομαι – ἀπιέναι: **απαρ. ενεστ. του ἀπειμι ή ἀπέροχομαι** – ἀφιέναι: **απαρ. ενεστ. του ἀφίημι** – ἀπεῖναι: **απαρ. ενεστ. του ἀπειμι (ἀπό+εἶμι)** – ἀφεῖναι: **απαρ. αορ. β' (ἀφήκα) του ἀφίημι** – ἄπαρον: β' εν. προστ. αορ. του ἀπαίρω – βαλῶν : **μτχ. ἀόρ. β' του βάλλω** – βαλῶν: **μτχ. μέλλ. του βάλλω** – βάλλων: **μτχ. ενεστ. του βάλλω** – ἄλῶ: γ' εν. υποτ. αορ. β' (ἑάλων) του ἀλίσκομαι – ἄλῶ: α' εν. υποτ. αορ. β' του ἀλίσκομαι – ποιήσῃ: γ' εν. ευκτ. ενεργ. αορ. του ποιέω – ὦ – ἰῶ: β' εν. προστ. ενεστ. του ἰάομαι-ἰῶμαι – θεῶ: β' εν. προστ. ενεστ. του θεάομαι – ὦμαι – ἦσθήσεσθαι: **απαρ. παθ. μέλλ. του ἦδομαι** – εἶο: β' εν. ευκτ. αορ. β' (εἶμην) του ἴεμαι – ὀμοῖο: β' εν. ευκτ. μέλλ. (ὀμοῦμαι) του ὀμνυμι.
4. ἀναμνησκειται, ἀνεμνησκειτο, ἀναμνήσεται και ἀναμνησθήσεται (ως μέσος), ἀνεμνήσατο και ἀνεμνήσθη (ως μέσος), **μέμνηται, ἐμέμνητο** (στον πρκ.-υπερσ. πάντοτε απλό) – κτείνει, ἔκτεινε, κτενεῖ, ἔκτεινε (και β' ἔκτανε, μτγν.), **ἀπέκτονε, ἀπεκτόνει** (πάντοτε σύνθετο)

– ἀποθνήσκει, ἀπέθνησκε, ἀποθανεῖται, ἀπέθανε, **τέθνηκε**, **έτεθνήκει** (πάντοτε απλό).

5. 1) ἀποκρίνου, **ἀπόκριναι** και παθ. ἀποκρίθητι, ἀποκέκρισο 2) **δεῖται**, ἐδεῖτο, δεήσεται (και δεηθήσεται, μτγν.), ἐδεήθη, δεδέηται, (–) – ὀνήνησι, ὠφέλει, **ὀνήσει**, ὠνησε 3) ὄρασθαι, ὀφθήσεσθαι, ἰδέσθαι και παθ. **ὀφθῆναι**, ὄραθῆναι, ἑωρᾶσθαι και ὠφθαι – **διαλεγόμενος**, διαλεξόμενος και παθ. διαλεχθησόμενος, διαλεχθεις (ως μέσος), διειλεγμένος 4) **παράγεσθε** (προστ.), παραγάγεσθε και παθ. παράχθητε, παρήχθε – **ἔχετε** (προστ.), σχέτε, ἐσχικότες ἔστε – ξυνδιαγιγνώσκετε, ξυνδιεγιγνώσκετε, ξυνδιαγνώσεσθε, **ξυνδιέγνωτε**, ξυνδιεγνώκατε, ξυνδιεγνώκατε 5) ὑπενδιδῶμεν (υποτ.), **ὑπενδῶμεν**, ὑπενδεδωκότες ὦμεν – ἄρχομεν, ἤρχομεν, ἄρξομεν, **ἤρξαμεν**, (ἤρχαμεν, μτγν.) 6) ἀποφαίνου, **ἀπόφηναι** (προστ.) και παθ. ἀποφάνθητι και ἀποφάνηθι, ἀποπέφανσο 7) ἐπαίρεται, ἐπήρετο, ἐπαρεῖται και παθ. ἐπαρθήσεται, ἐπήρατο και παθ. **ἐπήρθη**, ἐπήρται, ἐπήρτο 8) **καθίζηται**, καθίσηται, (–) – **ἐπιόν**, ἐπιόν, ἐπελθόν, ἐπεληλυθός – **ῥεῖν**, ῥύήσεσθαι (και μτγν. ῥεύσειν, ῥεύσεσθαι και δωρ. ῥευσεῖσθαι), ῥεῦσαι και β' ῥύηται, ἐρρυηκέναι 9) **παρῆ** (υποτ. του πάρεμι), παραγένηται, παραγεγονός ἦ (αττική σύνταξη) 10) δεδοίκασι ἢ δεδίασι, ἐδεδοίκεσαν ἢ **ἐδέδισαν**, δεισονται, ἔδισαν, (ο πρκ. και υπερσ. από το φοβοῦμαι) – καταπλητ(τ)σόμενοι, καταπληξόμενοι (μέσος) και καταπλαγησόμενοι (παθ. β'), καταπληξάμενοι (μέσος) και **καταπλαγέντες** (παθ. β'), καταπεπληγμένοι – καταλαμβάνοιτο, καταληφθήσονται, καταλάβοιτο (μέσος) και παθ. **καταληφθεῖεν**, κατειλημμένοι εἶεν 11) διαλεγόμεθα, **διαλεχθῶμεν**, διειλεγμένοι ὦμεν – σκοπώμεθα, **σκεψώμεθα**, ἐσκεμμένοι ὦμεν – **παρόντι**, παρεσομένω, παραγενομένω, παραγεγονότι 12) ὑπεροφθισομένης, ὑπεροφθισομένης, ὑπεριδομένης (μέσος β') και παθ. ὑπεροφθισας, **ὑπερωραμένης** (η μτχ. ὠμμένης δεν είναι εύχρηστη) 13) ἐσβάλλουσι, ἐσέβαλλον, ἐσβαλοῦσι, ἐσέβαλον, ἐσβεβλήκασι, **ἐσεβεβλήκασαν** – **ξυνεπαγόντων**, ξυνεπαξόντων, ξυνεπαγαγόντων, ξυνεπηχόντων (και μτγν. ξυνεπαγοχόντων) 14) **ἀναπείθεται**, ἀνεπίθετο (αόρ. β') και παθ. ἀνεπίεσθη (ο μ. αόρ. α' ἀν-επίεσατο είναι μτγν.), ἀναπέπεισται (και ενεργ. πρκ. α' ως μέσος ἀναπέποιθε), ἀνεπέπειστο (και ἀνεπεποίθει) – ξυλληγομένης, ξυλληξομένης και παθ. β' ξυλληγησομένης, ξυλληξαμένης και παθ. β' ως μέσ. ξυλληγείσης και σπν. ξυλληχθείσης, **ξυνειλεγμένης** – ἐπιτίθεσθαι, ἐπιθήσεσθαι και παθ. ἐπιτεθήσεσθαι, **ἐπιθέσθαι** και παθ. ἐπιτεθῆναι, ἐπιτεθεῖσθαι και παθ. ἐπικεῖσθαι (το ἐπι-τεθῆσθαι αρχαϊκός τύπος) 15) καθαίρεται, ἐκαθαίρετο, καθαρεῖται (και παθ. μτγν. καθαρθήσεται), ἐκαθήρατο και παθ. **ἐκαθάρθη**, κεκάθαρται (ο υπερσ. δεν είναι εύχρ.) 16) **φειδομένους**, φεισομένους, φεισαμένους, πεφεισομένους (μτγν.) – περιορᾶν, περιοψεσθαι, **περιιδεῖν**, περι-

εο(ω)ρακέναι (και περιοπωπέναι) – **βιαζομένους**, βιασομένους και παθ. μτγν. βιασθησομένους, βιασαμένους και παθ. βιασθέντας, βεβιασμένους – **καταγνύναι**, κατᾶξιν, κατᾶξαι, κατεαγέναι (β' με παθητ. σημ.) κατεαγέναι (το α στο κατᾶξαι είναι μακρό από αντιμεταχώρηση: κατ- ήτᾶξαι > κατέᾶξαι) 17) γινώσκετε, **γνώτε** (προστ.), ἐγνωκότες ἔστε – ἀφορῶντες, ἀποψόμενοι, **ἀπιδόντες**, ἀφρο(ω)ρακότες (και ἀποπωπότες) 18) ἐγκαθίστανται, ἐγκαθίσταντο, ἐγκαταστήσονται (παθ. ἐγκατασταθήσονται), ἐγκατεστήσαντο, β' ἐγκατέστησαν και παθ. ἐγκατεστάθησαν, ἐγκαθεστήκασιν και **ἐγκαθεστᾶσιν**, ἐγκαθεστήκεσαν και ἐγκαθέστασαν 19) φυόμενα, φουσόμενα (και παθ. μτγν. φυησόμενα), φύντα (και παθ. μτγν. φυέντα), **πεφυκῶτα** – ζευγνύς ή ζευγνύων, ζεύξων (μτγν.), **ζεύξας**, ἐζευχῶς (μτγν.) – διορύττ(σ)ων, διορύξων, **διορύξας**, διορωρυχῶς – **ὕφισταμένου**, ὑποστησομένου και παθ. ὑποσταθησομένου, ὑποστησαμένου, β' ὑποστάντος και παθ. ὑποσταθέντος, ὑφεστηκόςος ή ὑφεστῶτος²⁰) τοῖς **ζῶσιν**, βιωσομένοις και ζήσουσιν ή ζησομένοις, βιοῦσι, βεβιωκόσι – παραδιδῶ, **παραδῶ** (υποτ.), παραδεδωκόςος ή – **κρίνεται**, ἐκρίνετο, κρινεῖται και παθ. κριθήσεται, ἐκρίνατο και παθ. ἐκρίθη, κέκριται, ἐκέκριτο 21) **εἰδῶσιν**, εἰσομένοις και εἰδήσουσιν, γνωῦσι, ἐγνωκόσι– **ἐπερωτῶσιν**, ἐπηρώτων, ἐπερήσονται και ἐπερωτήσουσι, ἐπήροντο και ἐπηρώτησαν, ἐπηρωτήκασι, (–) – ἀναιρεῖ, ἀνήρε, ἀναιρήσει, ἀνεῖλε, ἀνήρηκε, ἀνηρήκει.

6. 1) **ἀπέστη**, ἀποστῆ, ἀποσταίη, ἀποστήτω – **προσδέξαντο**, προσδέξονται, προσδέξαιντο, προσδέξασθων (-σθωσαν) 2) **ἀφίησι**, ἀφιῆ, ἀφιείη, ἀφιέτω 3) **ἐτράποντο**, τράπωνται, τράποιντο, τραπέσθων (-σθωσαν) 4) **ξυνεταράχθησαν**, ξυνταραχῶσι, -χθειεν, -χθέντων (-χθήτωσαν) 5) **ἠμύνατο**, ἀμύνηται, ἀμύναιτο, ἀμυνάσθω 6) **προῦβη** (προέβη), προβῆ, -βαίη, -βήτω – **ξυνηνέχθη**, ξυνενεχθῆ, -χθείη, -χθήτω 7) **ξυνεπέθετο**, ξυνεπιθηται, -θειτο, -θέσθω 8) διεξίσει, **διεξίη**, διεξίσι και διεξιόη, διεξίτω 9) ἀφίστανται, **ἀφιστῶνται**, ἀφισταίντο, ἀφιστάσθων (-σθωσαν) – εἰσίν, ὄσιν, εἶεν, ἔστων ή **ὄντων** ή ἔστωσαν 10) ἐπηνωρθώσαμεν, ἐπανορθώσωμεν, **ἐπανορθώσασιν**, (–) 11) ἀφίεμεν, **ἀφιῶμεν**, ἀφιείμεν, (–) – ἐκδίδομεν, **ἐκδιδῶμεν**, ἐκδιδόμεν, (–) 12) δύνανται, **δύνωνται**, δύναιντο, δυνάσθωσαν (μόνο) – **ἀπόλλυνται**, ἀπολύωνται, -ύοιντο, -ύσθων (-σθωσαν) 13) οἶδε, εἰδῆ, **εἰδείη**, ἴστω 14) ἠτιάσατο, **αἰτιάσεται**, -σαιτο, -σάσθω 15) **καθεδεῖσθε** (μέλλ. του κατέξομαι), καθεδοῖσθε 16) χρῆσθε, **χρῆσθε** (υποτ.), χρῶσθε, χρῆσθε 17) **ἀπωλόμεθα**, ἀπολώμεθα, -οίμεθα 18) εἶ, ἴη, ἴοις και ἰοῖς, **ἴθι** – ἐπεσκεψάμεθα, **ἐπισκεψώμεθα**, -ψαίμεθα 19) **ὠμόσατε**, ὀμόσητε, -σαιτε, -σατε– **ἐξελύσατε**, ἐκλύσητε, -σαιτε, -σατε 20) διψῆ, διψῆ, **διψῶ**, διψήτω.

- 7.** 1) ἐμπιπρᾶσιν 2) ἐκάθητο και καθῆτο (σπαν. και καθῆστο) 3) εἶσι και ἔρχεται, ἀπαγγέλλουσιν 4) ἀποκτείναντας, ἀπολομένους 5) παράσχωσιν, ἐνθυμεῖσθε 6) ἠτιᾶσθαι, εἰσηνηνοχένοι 7) ἀπελάσεται (μτγν.) 8) τεθραμμένοι ἦσαν 9) γεγонуῖαν ἢ γεγενημένην, συμφέρειν 10) ἀναστήναι, προέμενον.
- 8.** 1) ἀποδοῖεν 2) ἐπίοιεν 3) προτρέψαι (-ψιε), ὀνήσαι (-σειε) 4) παραδοῖεν 5) ἀπαγάγοι, χρήσαιο 6) ἐπιτιμῶς (-φῆς) 7) καταγάγοι 8) ἀξιῶσαιεν (-σειαν) 9) συμβαίη, γένοιτο 10) ἐμπλησθείη.
- 9.** 1) αἰρήσθε 2) ἀποκτείνη 3) μεταβάλλονται, γένωνται 4) ἀπόσχωμεν, δύνηται 5) ἐπισκεψόμεθα 6) ἔληται 7) ἀναμείνωμεν, ἴωμεν 8) καταστή, δῶμεν 9) διαπράξωμαι 10) εἰδῆτε.
- 10.** 1) εἰδώς, εἰδέναι 2) ἠτινιδῆποτε 3) κρείττονα ἢ κρείττω 4) διελεθεῖν, ἐνοχλήσαι (-σειε) 5) ἵπποις, θεράπουσι 6) εὐμήκη, χαριέντα 7) περιμένητε, οὐδετέροις 8) συναγαγόντος 9) τῶν ὑμετέρων, ἦ, οἷς 10) ἐπιθέσθαι.
- 11.** 1) τεθνήκασι ἢ τεθᾶσι 2) ἀποκτείνας ἢ ἀποκτανῶν 3) καταψηφίσθησθε, πεύσσονται 4) ἐτολμᾶτε 5) ἀνάγνωθι.
- 12.** 1) οὐδεις κόσμος, οὐδενὸς κόσμου, οὐδενὶ κόσμῳ, οὐδένα κόσμον – οὐδένες κόσμοι, οὐδένων κόσμων, οὐδέσι κόσμοις, οὐδένας κόσμους // ἡμιθνης, -ἦτος, -ἦτι, -ἦτα, -ἦς – ἡμιθνητες, -ἦτων, -ἦσι, -ἦτας, -ἦτες 2) ὁ πλέως, -έω, -έφ, -έων, -έως – πλέφ, -έων, -έφως, -έως, -έφ // ἡ πλέα, -ας, -α, -αν, -α – πλέαι, πλεῶν, πλέαις, πλέας, πλέαι // τὸ πλέων, -έω, -έφ, -έων, -έων – πλέα, πλέων, πλέφως, πλέα, πλέα 3) πλείων ἀλγηδῶν, πλείονος ἀλγηδόνος, πλείονι ἀλγηδόνι, πλείονα και πλείω ἀλγηδόνα, πλείον ἀλγηδῶν – πλείονες και πλείους ἀλγηδόνες, πλείονων ἀλγηδόνων, πλείοσι ἀλγηδόσι, πλείονας και πλείους ἀλγηδόνας, πλείονες και πλείους ἀλγηδόνες (στο συγκρ. ὑπάρχει και β' τύπος πλέων, πλέονος κτλ) 4) ἐγγύς, ἐγγυτέρω και ἐγγύτερον και ἔγγιον, ἐγγυτάτω και ἐγγύτατα και ἔγγιστα 5) ὁ συνειδῶς, -ότος, -ότι, -ότα, -ὄς, -ότες, -ότων, -όσι, -ότας, -ότες – X.A. συνειδῶς, συνεισόμενος και συνειδήσων, συγγνούς, συνεγνωκῶς // ἡδεῖα ἐλπίς, ἡδεῖας ἐλπίδος, ἡδεῖα ἐλπίδι, ἡδεῖαν ἐλπίδα, ἡδεῖα ἐλπίς – ἡδεῖαι ἐλπίδες, ἡδεῖων ἐλπίδων, ἡδεῖαις ἐλπίσι, ἡδεῖας ἐλπίδας, ἡδεῖαι ἐλπίδες // ἡ ἀγαθὴ γηροτρόφος, -ῆς, -ου, -ῆ, -φ, -ῆν, -ον, -ῆ, -ε, αἱ ἀγαθαὶ γηροτρόφοι, -ῶν, -ων, -αῖς, -οις, -ᾶς, -ους, -αἱ, -οι 6) ἡ ἐλάττων, -ονος, -ονι, -ονα (-ττω), ἔλαττον, ἐλάττονες (-ττους), -όνων, -οσι, -ονας (-ττους), -ονες (-ττους) // ὑπείληψο, ὑπείληφθω, ὑπείληφθε, ὑπείληφθων (-ωσαν) – 7) ὑπαρχούσης, ὑπαρ-

ξούσης, ύπαρξάσης, ύπηρχυίας (μτγν., όχι εύχρ.) 8) ό τεθνεώς, -ώτος, -ώτι, -ώτα, -ώς, τεθνεώτες, -ώτων, -ώσι, -ώτας, -ώτες // τὸ πλέον, πλέ(εί)ονος, πλεί(έ)ονι, πλέον, πλέον, τὰ πλέ(εί)ονα και πλείω (σπάνια: πλέω), πλε(ει)όνων, πλέ(εί)οσι, πλέ(εί)ονα και πλείω, πλέ(εί)ονα και πλείω // ή πάτριος τιμή, -ίου, -ής, -ίφ, -ή, -ιον, -ήν, -ιε τιμή, αί πάτριαι τιμαί, -ίων, -ών, -ίαις, -αίς, -ίας, -άς, -ιαι, -αί (το επίθ. μπορεί να σχηματιστεί και κατά την α' κλίση: ή πατρία ... τῶν πατριών) 9) X.A. οἶει, ῥου, οίηση(-ει) και οίηθήση (-ει), ῥήθης. E.A. οἶει, οἶη, οἶοιο, οἶου 10) ὄρώμενος, ὀφθισόμενος, ιδόμενος (β') και παθ. ὀφθεις, ἔωραμένος (η μτχ. ὠμμένος δεν είναι εύχρηστη).

13. 1) ἴνα αίρεθής 2) ἴνα ἔλη 3) ἤρεθήμεν 4) εἰλόμεθα 5) αίροῖ ἄν (και ἔλοι ἄν) 6) ἀλίσκοιτο ἄν (ἀλοίη ἄν) 7) πέπεμφθε 8) παραλέλειπται9) ἐνθυμηθέντες 10) ἀπολώλατε 11) ἀπολωλέκατε 12) πεπόμφατε.

14. Σωστά είναι τα: 2, 4, 8, 10, 15, 16. Τα υπόλοιπα είναι λάθος. (Παρατηρήσεις στα λανθασμένα: σωστοί τύποι είναι: 1) φῆς 3) τοῖς λυθειῖσι 5) τοῦ βιοῦντος· το βιόντος είναι μτχ. του ἐβίων 6) εἰσὶ 7) ἀπῆξο 9) ἐστὲ 11) πρᾶξαι 12) πρόδος 13) πρόσσχες 14) ἀπόσχοις· η ευκτ. σχοῖν, σχοῖς ... , όταν το ρ. είναι απλό· 17) ὦ 18) ἐτίθεις 19) ἐλήλεγξαι 20) πέπεμφαι.

15. 1) αὐτίκα 2) πολλαχόσε 3) αὐτόθι 4) πάλιν 5) ἐνταῦθα.

16. 1) ἐκδοῦναι 2) ἀφανιούντων, ὑποστῆναι 3) φθῆναι 4) ἐτέμμητο, ἡλλοίωντο 5) ἐπιλαθέσθαι 6) ἀκροᾶσθε (υποτ.), ἀποψηφιεῖσθε 7) ἡγησόμεθα, ἀντειληφθαι 8) καταθησόμενοι, εἰδειμεν, ἀπιομεν 9) ἐξώλεσαν, προύδοσαν, προδοθέντων 10) ἐνόνητα, σκοπεῖθ' (σκοπεῖτε).

17. A. 1) εἰπάτω, ἐπιθεῖναι 2) εἰρήσθω 3) ὑπολάβοι 4) ἀπολέσαι 5) ἐωρᾶτε.

B. 1) ὦμνυτε 2) ἐξεῖναι, βούλωνται 3) συμφερούσας 4) ἐμβαλεῖν 5) ἡσθῆναι.

18. 1) ἡγησαι, δίδαξον 2) δόξον, ψηφίσθητι 3) ὑπόσχου 4) παραδίδου 5) ῥήθητι, ἔκλεξαι 6) σύνισθι, πάρισθι 7) ἄντειπε 8) ἀνελοῦ 9) ὑπαρχε 10) σύστησον, ἀπόστησον.

19. τοὺς χιτῶνας: το -ᾶς στη γ' κλ. βραχύχρονο, τοὺς στρατιώτας: το -ᾶς στην α' κλ. μακρόχρονο, τοὺς ποιοῦντας: το -ᾶς στη γ' κλ. βραχύχρονο, ἡ ἰσταῖσα: η κατάλ. -ᾶ, γιατί προηγείται σύμφωνα, και το -στᾶ από ἀντέκταση (δες σελ. 209, §9,2), ἀμῦναι: η κατάλ. -αῖ στα απαρ. και το

\bar{u} από αντέκτ., όπως σε όλες τις παραλήγουσες του αόρ. α' άσιγμου (δες σελ. 209, §10,3), **κρίναι:** η κατάλ. -αῑ στα απαρ. και το \bar{i} από αντέκτ. (δες άμῦναι), **κρίναι:** η κατάλ. -αῑ στην ευκτ. (και στις άκλιτες λέξεις) είναι μακρόχρονη, και το \bar{i} από αντέκτ. (σελ. 209, §10,3), **κρίνε:** το \bar{i} από αντέκτ. (σελ. 209, §10,2), **τεθνεώς:** παίρνει οξεία αντί περισπωμένης (λήγουσα από συναίρεση τονιζόμενη), επειδή πριν από τη συναίρεση είχε οξεία η δεύτερη από τις συλλαβές που συναιρούνται (έστώς: από το έστα-ώς, δεσ τεθνεώς), **πεπρᾶχθαι:** το πράττω έχει το \bar{a} (τα υπόλοιπα ρήμ. σε -ᾶττω), **τετάχθαι:** έχει κανονικά το \bar{a} , γιατί λήγει σε -ᾶττω, **τοῖς λυθεῖσι:** η κατάληξη -σῑ, **ἡ λυθεῖσα:** η κατάλ. -σᾱ, γιατί πριν από τα -α υπάρχει σύμφωνο, **τῆς πόλεως:** τονίζεται η προπαραλήγουσα, αν και η λήγουσα είναι μακρά, γιατί έγινε αντιμεταχώρηση: τῆς πόλης > πόλεως, αλλά ο τόνος παρέμεινε στην προπαραλήγουσα, **τῶν πόλεων:** τονίζεται η προπαραλήγουσα από αναλογία προς τη γενική ενικού, οἴκοι: η κατάλ. -οι στα επιρρ. μακρόχρονη, οἱ οἴκοι: η κατάλ. -οι στο τέλος κλιτών λέξεων είναι βραχύχρονη, **πιμπλάναι, ιστάναι:** η κατάληξη-άναι έχει το α βραχύ (εξαιρ. το δρᾶναι), **βαλῶν:** η λήγουσα που προέρχεται από συναίρεση περισπάται (βαλέ-ων), **βαλῶν:** η κατάλ. -ων του β' αορ. οξύνεται, **τεθνᾶσι:** το \bar{a} από συναίρεση και η κατάληξη-σῑ των ρημ. βραχύχρονη, **τιμᾶν:** η λήγουσα που προέρχεται από συναίρεση περισπάται (τιμά-ειν), **πᾶς:** περισπάται αντίθετα προς τον κανόνα, αναλογικά προς το θηλυκό (δες σελ. 208, §8,1), **πᾶσα:** η κατάλ. \bar{a} βραχύχρονη και η παραλήγουσα μακρόχρονη από αντέκταση (σελ. 208 §8,1), **τοῖς ἐλθοῦσι:** η κατάλ. -σῑ βραχύχρονη, **τῷ ποιοῦντι:** η κατάλ. -τῑ βραχύχρονη, **ᾧ ἄκον:** το \bar{a} , γιατί προέρχεται από συναίρεση (ἄεκων), **ἡ βαθεῖα:** η κατάλ. -ᾶ, αν και φαινομενικά προηγείται φωνήεν (από το βαθέj-ᾶ το j=σύμφωνο), **τοὺς εὐθεῖς:** η -εις είναι λήγουσα που προέρχεται από συναίρ., και όταν τονίζεται, περισπάται, **ταῖς τιμαῖς, τῶν τιμῶν:** η μακρόχρονη γενική και δοτική των πτωτικών, όταν τονίζεται στη λήγουσα, παίρνει περισπωμένη, **μήτε:** οξύνεται, γιατί προέρχεται από ένωση δύο λέξεων μή+τε, **οἱ πλοῖ:** η λήγουσα που προέρχεται από συναίρεση περισπάται (πλό-οι), **τοῦ ἔκπλου:** τονίζεται παρά τον κανόνα όπου και η ονομαστική (αντί: ἔκπλό-ου, ἔκπλοῦ), **τῶν ἔκπλων:** δεσ του ἔκπλου (αντί: ἔκπλόων -ῶν), **τὸ γῆρας:** τα σιγμόλ. σε -ας έχουν το \bar{a} .

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΜΕ ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΡΗΜΑΤΑ

1. α) ἀγγελῆ (-εῖ), -οῖο και ἀγγελθήση (-ει), -θήσοιο – ἀγερεῖ (-εῖ), -οῖο και ἀγεροθήση (-ει), -θήσοιο
 β) ἡγγείλω, ἀγγείλη, -αίο, ἄγγειλοι και παθ. ἡγγέλθης, ἀγγελθῆς, -θείης, -θητι – ἡγείρω, ἀγείρω, -ραίο, ἄγειροι και παθ. ἡγέρθης, ἀγεροθῆς, -θείης, -θητι (το ἡγειράμην εἶναι μτγν. τύπος).
 γ) ἡγγελμαι, -λσαι, -λται, ἡγγελσο, -έλθω, ἡγγέλμην, -λσο, -λτο– ἀγγερωμαι, -ρσαι, -ρται, ἀγγέρωσο, -ρθω, ἡγγέρωμην (και ἀγγέρωμην), -ρσο, -ροτο (εὐχρηστος εἶναι μόνο ο τύπος ἀγγέρωτο).
2. ἀπαγορεύεις, ἀπηγόρευες, ἀπαγορεύσεις και ἀπερεῖς, ἀπηγόρευσας και **ἀπείπεις**, ἀπηγόρευκας, -κεις και ἀπείρωκας, -κεις // ἀπάγου, ἀπαγαγού και ἀπάθητι, **ἀπῆξο** // αἰδεῖται, ἡδεῖτο, αἰδέσεται και αἰδεσθήσεται, ἡδέσατο και **ἡδέσθη**, ἡδεσται.
3. ἐπαινοῖ (-οίη), **ἐπαινέσοιτο** (και σπν. ἐπαινέσοι), ἐπαινέσαι (-σειε), ἐπηνέκοι (και ἐπηνεκῶς εἶη) // ἐπαινοῦνται, ἐπηνοῦντο, ἐπαινεθήσονται, ἐπηνέθησαν, ἐπῆνηνται, **ἐπῆνηντο** (πιο εὐχρηστος: ἐπηνημένοι ἦσαν) // αἰροῖ (-οίη), αἰρήσοι, ἔλοι, **ἡρήκοι** και ἡρηκῶς εἶη.
4. **αἰρούμενος**, αἰρησόμενος και αἰρεθησόμενος, ἐλόμενος και αἰρεθείς, ἡρημένος // αἰρόμενος, ἀρούμενος και ἀρθησόμενος, ἀράμενος και ἀρθείς, ἡρμένος // ἐρωτῶν, ἐρωτήσων και ἐρησόμενος, ἐρωτήσας και **ἐρόμενος**, ἡρωτηκῶς.
5. αἰροῦ, ἐλοῦ και αἰρέθητι, ἡρησο // αἰσχύνου, αἰσχύνθητι (μόνο), ἡσχυνσο // αἰτιῶ, αἰτίασαι και αἰτιάθητι, ἡτίασο.
6. αἰτιᾶ, -ιᾶ, -ιῶο, -ιῶ // ἡρω, ἄρη, -αίο, ἄραι // ἡσχύνθης, αἰσχυνθηῖς, -θείης, -θητι.
7. ἡρησθαι, ἡρθαι, ἡρηκέναι, ἡρκέναι, εἰρηκέναι, εἰρησθαι και λελέχθαι.
8. ἡτίασο, ἡτιᾶσθαι – ἡτησο, ἡτῆσθαι – ἡττησο, ἡττησθαι.
9. **αἰσθάνεσθαι**, αἰσθήσεσθαι, αἰσθέσθαι, ἡσθησθαι // **αἴρειν**, ἀρεῖν, ἄραι (ᾶ), ἡρκέναι // αἰτιᾶ, **ἡτιῶ**, αἰτίαση (-ει) και αἰτιαθήση (-ει), ἡτιάσω και ἡτιάθη, ἡτίασαι, ἡτίασο // ἀκούοι, ἀκούσοιτο, **ἀκούσαι** (-αῖ), ἀκηκῶς εἶη και ἀκηκόοι.

- 10.** (ενεργ.) αίροῖ (-οίη), αίρήσοι, ἔλοι, ἤρηκώς εἶη ἢ ἤρήκοι, (παθητ.) ἀλί-
σκοιτο, ἀλώσοιτο, ἀλοίη, ἐαλωκώς εἶη ἢ ἐαλώκοι (ἠλώκοι).
- 11.** ἀλλάττου, ἄλλαξαι και ἀλλάχθητι και παθ. β' ἀλλάγηθι, ἤλλαξο //
ἀμαρτάνοι, **ἀμαρτήσοιτο**, ἀμάρτοι, ἡμαρτηκώς εἶη ἢ ἡμαρτήκοι //
ἀμύνεσθαι, ἀμυνεῖσθαι, ἀμύνασθαι // ἀλίσκηται, **ἀλῶ**, ἐαλωκώς ἦ ἢ
ἐαλώκη (ἠλώκη).
- 12.** ἀνέχοισθε, ἀνέξοισθε και ἀνασχήσοισθε (μτγν.), ἀνάχοισθε // ἀπαγο-
ρευοῖς, ἀπαγορευοῖς και ἀπεροῖς, ἀπαγορευοῖς (-σειας) και **ἀπεί-
ποις**, ἀπηγορευοῖς (και -κώς εἶης) και ἀπειρήκοις (-κώς εἶης) // **ἀπο-
θνήσκοι**, ἀποθανοῖο, ἀποθάνοι, τεθνήκοι ἢ τεθνηκώς (τεθνεώς) εἶη ἢ
τεθναίη (ελλειπτ. τύπος ευκτ., μόνο στο α', γ' εν. και γ' πληθ.) // **ἀπο-
κρίνου**, ἀπόκριναι και ἀποκρίθητι, ἀποκέκριστο.
- 13.** ἠλλάχθαι, πεπραῆχθαι.
- 14.** ἡμαρτες, ἀμάρτης, ἀμάρτοις (η προστ. ἄμαρτε δεν εἶναι δόκιμη) //
ἠνέσχου, ἀνάσχη, ἀνάσχοιο, ἀνάσχου // ἀπέδρας, ἀποδραῖς, ἀπο-
δραίης, ἀπόδραθι (ποιητ. και μτγν.).
- 15.** ἀξιοῖ, ἀξιοῖ, ἀξιοῖ (και ἀξιοίη), ἀξιούτω // ἀπόλλυσι, ἀπολλύη, ἀπολ-
λύοι, ἀπολλύτω // ἦπται, ἡμμένος, -η, -ον ἦ, - εἶη, ἦφθω.
- 16.** **ἀπτοίμεθα**, ἀφοίμεθα και ἀφθησοίμεθα, ἀφαιίμεθα και ἀφθεῖμεν, ἡμ-
μένοι εἶμεν // ἀπολλυμένων, ἀπολουμένων και παθ. ἀπολεσθησομένων
ἀπολομένων και παθ. ἀπολεσθέντων, **ἀπολωλότων** // **ἄρχεσθε**, ἄρξα-
σθε και ἄρχθητε, ἦρχθε.
- 17.** τεθνήκασι ἢ **τεθνήσασι**, τεθνήκωσι (μόνο γ' πληθ.), τεθναῖεν ἢ τεθνη-
κότες (τεθνεῶτες) εἶεν, τεθνάντων (δόκιμο μόνο στον ενικό) // ἀπώλε-
σθε, ἀπόλησθε, ἀπόλοισθε, **ἀπόλεσθε**.
- 18.** ἄπτε, ἄπτου – ἀπόλλυ, ἀπόλλυσο.
- 19.** ἀφικνεῖσθαι, ἀφίξεσθαι, ἀφικέσθαι, ἀφίχθαι – ἀνάβαινε, ἀνάβηθι, ἀνα-
βεβηκώς ἴσθι – βάλλοντος, βαλοῦντος, βαλόντος, βεβληκόςτος.
- 20.** ἦψο, ἦφθαι – ἦρπασο, ἦρπάσθαι (μτγν. ἦρπαξο, -άχθαι) – ἦρξο, ἦρχθαι
– ἀφίξο, ἀφίχθαι.
- 21.** **ἄχθοιτο**, ἀχθέσοιτο (μτγν. ἀχθεσθήσοιτο), ἀχθεσθείη, (μτγν. ἠχθημέ-
νος εἶη) – **βούλεσθαι**, βουλήσεσθαι και -θήσεσθαι, βουληθῆναι, βεβου-
λησθαι – **ἐμβάινουσι**, ἐμβησομένοις, ἐμβᾶσι, ἐμβεβηκόςσι και ἐμβεβῶσι

- (σπάνια) – **γίγνεσθε**, γένεσθε, γεγονότες ἔστε και γεγένησθε – **γιγνώσκετω**, γνώτω, ἔγνωκῶ ἔστω.
- 22.** δεδοίκαμεν ἢ δέδιμεν, ἐδεδοίκαμεν ἢ ἐδέδιμεν (σπάνια), δεισόμεθα, ἐδέισαμεν – δοῦμεν (σπάνια), ἐδοῦμεν, δήσομεν, ἐδήσαμεν, δεδέκαμεν, ἐδεδέκαμεν – ἀποδείκνυς, ἀπεδείκνυς, ἀποδείξεις, ἀπέδειξας, ἀποδέδειχας, ἀπεδεδείχεις.
- 23.** δεῖ, δέη, δέοι (-) – δεῖ, δῆ, δοῖ, δείτω (ἡ ευκτ. και προστ. ὄχι δόκιμες)– ἔδωκε, δῶ, δοίη, δότω.
- 24.** ἔδεια: οριστ. αορ. του δέδοικα ἢ δέδια – ἔδησα: οριστ. αορ. του δέω-δῶ (= δένω) – ἐδέησα: οριστ. αορ. του δέω (τινός).
- 25.** βάλλοντος, βαλοῦντος, βαλόντος, βεβληκόςτος – βαλλομένου, βαλουμένου και βληθησομένου, βαλομένου και βληθέντος, βεβλημένου.
- 26.** βιβᾶς, βιβῶς (-φῆς), βιβᾶν, βιβῶν, -ῶσα, -ῶν (το βιβᾶσω μτγν.)– (συνήθως) ἔξετάσεις, -σοις, -σειν, -σων, -σουσα, -σον, (σπανιότερα) ἔξετᾶς, -τῶς (-τῆς), -τᾶν, -τῶν, -τῶσα, -τῶν – ἐλᾶς, ἐλῶς (-φῆς, σπάνια) ἐλᾶν, ἐλῶν, -ῶσα, -ῶν.
- 27.** δάκνει, ἔδακνε, **δήξεται**, ἔδακε (ἔδηξε, μτγν.), δέδηχε (μτγν.) (ο Γεωργοπαπαδάκος γράφει και υπερσ. ἐδεδήχην, μτγν.) – δείκνυται, ἐδείκνυτο, **δείξεται** και δειχθήσεται, ἐδείξατο και ἐδείχθη, δέδεικται, ἐδέδεικτο – δέδοικε ἢ δέδιε, ἐδεδοίκει ἢ ἐδεδίει, **δείσεται**, ἔδεισε.
- 28.** δεδιέναι: απαρ. παρκ. με σημασία ενεστώτα του ρ. δείδω (ἀχροηστο στον ενεστ. χρησιμοποιεῖται το δέδοικα ἢ δέδια) – δηχθῆναι: απαρ. παθ. αορ. του δάκνομαι – δειχθῆναι: απαρ. παθ. αορ. του δείκνυμαι– δεδείχθαι: απαρ. μέσου παρκ. του δείκνυμαι – δεδέχθαι: απαρ. μέσου παρκ. του δέχομαι.
- 29.** ἀποδείκνυσο, **ἀπόδειξαι**, ἀποδέδειξο – ἐπιδεικνύναι, ἐπιδείξιν, **ἐπιδείξαι**, ἐπιδεδειχέναι – δέχου, δέξαι (παθ. δέχθητι), δέδεξο.
- 30.** δεῖ, δέη, δέοι, (-) – δεῖται, δέηται, δέοιτο, δείσθω – δοῦνται, δῶνται, δοῖντο, δείσθων (ἡ υποτ., ευκτ., προστ. ὄχι δόκιμες).
- 31.** δεῖσθαι, δεήσεσθαι (μτγν. δεηθήσεσθαι), δεηθῆναι (μτγν. δεήσασθαι), δεδεῆσθαι – δεῖσθαι, δεθήσεσθαι (μτγν. δήσεσθαι), δήσασθαι και δεθῆναι, δεδέσθαι – δηλοῦν, δηλώσειν, δηλώσαι, δεδηλωκέναι.

- 32.** δέει ή δέη, δέοιο, δέου – ἔδεις, ἔδειτε – ἔδέου, ἔδεισθε // δεῖς, δῆς, (δοῖς), δεῖ (η ευκτ., προστ. ὀχι δόκιμες) // δεῖ (δῆ), δῆ, δοῖο, δοῦ (η υποτ., ευκτ., προστ. ὀχι δόκιμες) – ἐδοῦ, ἔδεισθε // δηλοῖς, δηλοῖς, δηλοῖς (-οίης), δήλου– ἐδήλους, ἐδηλοῦτε // πληροῖ, πληροῖ, πληροῖο, πληροῦ – ἐπληροῦ, ἐπληροῦσθε.
- 33.** ἀπέδρασαν, ἀποδρῶσι, -δραῖεν, -δράντων (-άτωσαν) – συνέδοσαν, συνδῶσι, -δοῖεν, -δόντων (-δότησαν) – ἀπέδοντο, ἀποδῶνται, -δοῖντο, -δότησαν (-δότησαν).
- 34.** διαλεγέσθω, διαλεχθήτω, διελέχθω – διδάσκου, δίδαξει και διδάχθητι, δεδίδαξο – δίδου, δός, δεδωκώς ἴσθι.
- 35.** **διδοῦσι** (μτχ.), δώσουσι, δοῦσι, δεδωκόσι – ἀποδιδράσκουσι, ἀποδρασόμενοις, ἀποδρᾶσι, ἀποδεδρακόσι – διαβαίνουσι, διαβησομένοις, διαβάσι, βιαβεβηκόσι – ὀλλῦσι, ὀλέσουσι, ὀλέσασι, ὀλωλεκόσι.
- 36.** ἀποδίδοσθε, ἀπόδοσθε, ἀποδέδοσθε – δοκοῖ, (-οίη), δόξει, δόξει(-ξιε), δεδογμένον εἶη – δοκῶμεν, δόξωμεν και δοκήσωμεν, δεδοκήκωμεν (-κότες ὤμεν).
- 37.** **διώκεσθαι**, διωχθήσεσθαι, διωχθῆναι, δεδιῶχθαι – **δοκεῖν**, δόξειν, δόξει, δεδόχθαι – δουλοῦν, **δουλώσειν**, δουλώσαι, (-) – διδράσκειν, δράσεσθαι, **δραῖν**, δεδρακέναι.
- 38.** δραῖ, δραῖ, δραῖ (δραῖη), δράτω – δύναται, δύνηται, δύναιτο, δυνάσθω– ἔδω, δύη, (-), δύτω.
- 39.** δύη (-ει), ἐδύου, δύση (-ει) και δυθήση, ἐδύσω (σπάνια) και β' ἔδως, παθ. ἐδύθης, δέδωκας, ἐδεδύκεις (ως μέσοι χρόνοι) και δέδωσαι, ἐδέδωσο – ἐγείροι, ἐγεροῖ (-οίη), ἐγείραι (-ειε), ἐγγερόκοι (-ρκῶς εἶη)– ἔα, ἔασον, εἰακῶς ἴσθι – ἐξόν, ἐξεσόμενον, ἐκγενόμενον, (ἐκγενησόμενον).
- 40.** X.A. **ἀπῆ**, ἀπογένηται, ἀπογεγονῶς ἦ // **ἀπίη**, ἀπέλθη, ἀπεληλυθῶς ἦ ή ἀπεληλύθη // ἀφιῆ, **ἀφῆ**, ἀφεικῶς ἦ ή ἀφείκη // ἀφιῆ, ἀφῆ, ἀφειμένος ἦς – E.A. ἄπεισι, **ἀπῆ**, ἀπείη, ἀπέστω // ἄπεισι, **ἀπίη**, ἀπίοι (ἀπιοίη), ἀπίτω // ἀφῆκε, **ἀφῆ**, ἀφείη, ἀφέτω // ἀφείσο, **ἀφῆ**, ἀφείο, ἀφοῦ.
- 41.** ἐλάς (μέλλ. του ἐλαύνω), ἐλῶς ή ἐλώφης // ἐλήλεγξαι, ἐληλεγμένος, -η,-ον ἦς, -εἶης, ἐλήλεγξο // ἐνθυμῆ (-εἶ), ἐνθυμῆ, ἐνθυμοῖο, ἐνθυμοῦ.
- 42.** **ἐγείρου**, ἐγείραι (μτγν.), ἀόρ. β' ἔγρεο (του ἠγρόμην), παθ. ἐγέρθητι,

- ἐγγέροσο (μτγν.) // ἐλαύνειν, ἐλαῦν, ἐλάσαι (ᾶ), **ἐληλακέναι** // ἀπέροχη ἢ ἄπει, ἀπήροχου ἢ ἀπήεις ἢ ἀπήεισθα, ἄπει, **ἀπήληθε**, ἀπελήλυθας, ἀπεληλύθει // **ἐθίζεσθαι**, ἐθισθήσεσθαι (μτγν.), ἐθισθῆναι, εἰθίσθαι.
- 43.** ἐγείροντι, ἐγεροῦντι, **ἐγείραντι**, ἐγορηγορότι // **ἐλίττου**, ἔλιξαι (μτγν.) και παθ. ἐλίχθητι, εἴλιξο // **ἐντέλλεσθαι**, ἐντελεῖσθαι, ἐντείλασθαι, ἐντετάλλαι // ἐξετάζειν, ἐξετάσειν (και ἐξετᾶν, ὄχι δόκιμο), ἐξετάσαι, **ἐξητακέναι**.
- 44.** ἐπίστασαι, ἐπίστη, ἐπίσταιο, ἐπίστω και ἐπίστασο – ἐπίστασθαι // ἐφίστασαι, ἐφιστή, ἐφισταῖο, ἐφίστασο – ἐφίστασθαι // ἐφέσπον, ἐπίσπη ἐπίσποιο, ἐπίσπου – ἐπισπέσθαι // ἠνέσχου, ἀνάσχη, ἀνάσχοιο, ἀνάσχου - ἀνασχέσθαι // προσέσχες, πρόσσχης, πρόσσχοις, πρόσσχεσ-προσοσχεῖν.
- 45.** **ἐπίστη**, ἐπιστηθῆς // ἐννόει, ἐννόησον, **ἐννενοηκῶς ἴσθι** // **εὔχεσθαι**, εὔξεσθαι, εὔξασθαι, ἠὔχθαι.
- 46.** **προσιόντες**, προσιόντες, προσελθόντες, προσεληλυθότες // **ἔπηται**, ἐπίσπηται (απλή μόνο η οριστ. ἐσπόμη· ὅλοι οι ἄλλοι τύποι σύνθετοι) // ἐρωτᾶς, **ἔρη**, ἠρωτικής (-κῶς ἦς).
- 47.** ἔα, **ἔασον**, εἰακῶς ἴσθι // αἴρη (-ει), **ἦρου**, ἀρη (-εῖ) και ἀρθήση (-ει), ἦρω και ἦρθης, ἦρσαι, ἦρσο (ὄχι δόκιμος τύπος) // **ἐφεύρισκε**, ἔφευρε, ἐφευρηκῶς ἴσθι.
- 48.** ἠρώτων, -ας, -α, -ῶμεν, -ᾶτε, -ων // ἠρωτώμην, -ῶ, -ᾶτο, -ώμεθα, -ᾶσθε, -ῶντο // εἴων, -ας, -α, -ῶμεν, -ᾶτε, -ων // ἠπιστάμην, ἠπίστω (και ἠπίστασο, ποιητ.), ἠπίστατο, -άμεθα, -ασθε, -αντο // ἦα και ἦειν, ἦεις και ἦεισθα, ἦει και ἦειν, ἦμεν, ἦτε, ἦσαν και ἦσαν (ο παρτ. ἠρχόμενη είναι μεταγενέστερος και απαντάται συνήθως σύνθετος: ἀπηρχόμην κτλ.).
- 49.** ζηλοῖ (-οίη), **ζηλώσοι**, ζηλώσαι (-σειε), ἐζηλώκοι (-κῶς εἶη) // ζημοῖ(-ιοίη), ζημιώσοι, **ζημιώσαι** (-σειε), ἐζημιώκοι (-κῶς εἶη) // πρόσσεχε, πρόσσεχες, **προσεσχηκῶς ἴσθι**.
- 50.** ζῶσι, ζῶσι, ζῶεν, ζήτωσαν ἢ ζώντων (κατά τη ΓΑΕ του Μ. Οικονόμου η προστ. δεν ἔχει πληθ.) – ἐβίωσαν, βιώσι, βίωσαν (βιῶεν) // ἐρωτῶσι, ἐρωτῶσι, ἐρωτῶεν, ἐρωτώντων ἢ -άτωσαν – ἦροντο, ἔρωνται, ἔροντο, ἐρέσθων ἢ -σθωσαν // ἐῶσι, ἐῶσι, ἐῶεν, ἐόντων ἢ ἐάτωσαν – (αορ. α') εἶασαν, ἐῶσι, ἐῶεν, ἐόντων ἢ ἐάτωσαν // ἀνέχονται, -ωνται, -οινο, -έσθων (ἢ -έσθωσαν) – ἠνέσχοντο, ἀνάσχονται, ἀνάσχοινο, ἀνασχέσθων (-έσθωσαν).

- 51.** ήγου, ήγησαι και ήγήθητι, **ήγησο** // ήδοίμεθα, ήσθησοίμεθα, **ήσθεϊμεν** // **θεῶ** (προοστ.), θέασαι και παθ. θεάθητι, τεθέασο.
- 52.** εύρίσκοντας, εύρήσοντας, **εύρόντας**, εύρηκότας (σπάνια ήύρηκότας) // **εἶ**, εἶα, εἶασει, εἶασε, εἶακε, (εἶακει, όχι δόκιμος τύπος) // **ζήν**, βιώσασθαι, βιώναι και ζήσειν (μτγν.), βεβιωκέναι και έξηκέναι (μτγν.).
- 53.** **θειν**, θεύσεσθαι, δραμεῖν, δεδραμηκέναι // **ἀποθνήσκουσι**, ἀποθανουμένοις, ἀποθανοῦσι, τεθνηκόσι ή τεθνεῶσι (μόνο απλό) // θύεσθαι, τυθήσεσθαι (μέσος θύσεσθαι), **τυθῆναι** (μέσος θύσασθαι), τεθύσθαι.
- 54.** ἰᾶται, ἰᾶτο (όχι δόκιμος), **ιάσεται** και ἰαθήσεται, ἰάσατο και ἰάθη, ἴαται (μτγν.) // **ἀφιῆται**, ἀφήται, ἀφειμένος ή // **ἀφίστασο**, ἀπόστησαι, β' ἀπόστηθι και παθ. ἀποστάθητι, ἀφέσταθι (και ἀφεστηκώς ή ἀφεστῶς ἴσθι, σπανιότερα) // **ἐπίστω** (και ἐπίστασο), ἐπιστήθητι // καθίστανται, καθίσταντο, καταστήσονται, παθ. κατασταθήσονται, κατεστήσαντο, β' κατέστησαν, παθ. κατεστάθησαν, **καθεστᾶσι** και καθεστήκασι.
- 55.** ἰᾶ, ἰᾶ, ἰῶο, ἰῶ // ἀφεῖσο, ἀφη, ἀφειο, ἀφοῦ // ήσθης, ήσθης, ήσθείης, ήσθηθι // ἐπέστης, ἐπιστήης, ἐπισταίης, ἐπίστηθι // συνέστησας, συστήσῃς, συστήσας (-σειας), σύστησον.
- 56.** θῦε, θῦσον, τεθυκῶς ἴσθι – κάθαιρε, κάθηρον (και κάθαρον, μτγν.), κεκαθαρκῶς, -κυῖα, -κός ἴσθι (μτγν.) – θάπτου, τάφηθι και παθ. α' θάφηθι (μτγν.), τέθαιψο (οι τύποι του αορ. και πρκ. δεν είναι δόκιμοι)– συνίει, σύνες, συνεικῶς, -κυῖα, -κός ἴσθι – προσείσο, προσοῦ και παθ. προσέθητι, προσείσο – ἀφικνοῦ, ἀφικοῦ, ἀφίξο.
- 57.** ζῆ, βιῶ, βεβιώκη (-κῶς ή) (ο ενεστ. βιώω-ῶ είναι ποιητ. και μεταγεν.)– ήδου, ήσθηθι – ἀποδιδράσκειν, ἀποδράσεσθαι (μτγν. ἀποδράσειν), ἀποδράναι, ἀποδεδρακέναι.
- 58.** βεβούλευσαι, βεβούλευνται – ήψαι, ήμμένοι -αι, -α εἰσὶ – ήσχυνσαι, ήσχυμμένοι, -αι, -α εἰσὶ – κέκρικσαι, κέκρινται – ήσθησαι, ήσθηθηνται.
- 59.** ἔγειραι (ποιητ. και μτγν.), ἄγειραι (ποιητ. και μτγν.), βούλευσαι, κάλεσαι, ήγησαι, όμολόγησαι, αἰτίασαι, αἴτησαι, πόρισαι, κόμισαι.
- 60.** πέπραγμαi -ξαι, -κται, πέπραξο – ηῦγμαi, ηῦξαι, ηῦκται, ηῦξο– ἐλήλεγμαι, -γξαι, -γκται, ἐλήλεγγο – ἔσκεμμαι, -ψαι, -πται, ἔσκεψο– πέπεμμαι, -μψαι, -μπται, πέπεμψο – κέκαμμαι, -μψαι, -μπται, κέκαμψο.

- 61.** άπιούσι, άπιούσι, **άπελθοῦσι**, άπεληλυθόσι – **εύχομένοις**, εύξομένοις, εύξαμένοις, ηγύγμένοις – άφειῖσι, **άφήσουσι**, άφειῖσι, άφεικόσι – προτιθεῖσι, **προθήσουσι**, προθεῖσι, προτεθεικόσι – **έφειῖτο**, έφήσοιτο και παθ. έφεθήσοιτο, έφεῖτο και έφεθείη, έφειμένος εἶη.
- 62.** άφῆ, άφησθε – άφειῖο, άφεισθε – άφέθητι // καταστῆς, καταστήτε – κατασταίης, κατασταῖτε – καταστάθητι // συνθη, συνθησθε – συνθεῖο, συνθεισθε – συντέθητι // προσδῶ, προσδῶσθε – προσδοῖο, προσδοῖσθε – προσδόθητι.
- 63.** ἰσῶσι, ἴσῆ, ἴσῆς – τιθέασι, τίθει, έτίθεις – ἰᾶσι, ἴει, ἴεις – διδόασι, δίδου, έδίδους.
- 64.** **συγκαλοῖ** (-οίη), συγκαλοῖ (-οίη), (μτγν. συγκαλέσοι), συγκαλέσαι (-σειε), συγκεκλήκοι (-κῶς εἶη) – συνισταῖτο, συστήσοιτο, συστήσαιτο, β' συσταίη, παθ. συσταθείη, **συνεστήκοι** (-κῶς ή συνεστῶς εἶη ή ποιητ. συνεσταίη) – άφιῆ, **άφῆ**, παθ. άφεθῆς, άφειμένος ἦς – καλοῖο, καλοῖο ή μτγν. καλέσοιο, παθ. κληθήσοιο, καλέσαιο, παθ. κληθείης, κεκλημένος εἶης ή **κεκλήο**.
- 65.** συγκαλύπτῆ (-ει), συνεκαλύπτου, συγκαλυφθήση (μτγν. συγκαλύψη), **συνεκαλύψω** (μτγν. συνεκαλύφθης), συγκεκάλυψαι, συνεκεκάλυψο – **κάμνε**, κάμε, κεκμηκῶς ἴσθι – καρποῖ, **έκαρποῦ**, καρπόση (-ει), έκαρπῶσω (μτγν. έκαρπῶθης), κεκάρπωσαι.
- 66.** κηρῦττον, κηρυττόμενον, κηρῦττουσι, κηρυττομένοις – κηκηρῦχθαι // τάττον, ταττόμενον, τάττουσι, ταττομένοις – τετάχθαι // πρᾶττον, πραττόμενον, πράττουσι, πραττομένοις – πεπρᾶχθαι.
- 67.** ἦδη, ἦδεσθε – ἦδου, ἦδεσθε – ἦσθης, ἦσθητε – ἦσθητι, ἦσθητε // θεῖς, θεῖτε, – θεῖ, θεῖτε – έδραμες, -ετε,– δράμε, -ετε // ἦς, ἴετε – ἴει, ἴετε – ἦκας, εἶτε – ἔς, ἔτε // ἴσῆς, ἴστατε – ἴσῆ, ἴστατε – ἔστησας, -ατε – στήσον, στήσατε // καθαιρείς, -αίρετε – κάθαιρε, -αίρετε – έκάθηρας, -ατε – κάθηρον, -ατε (απαντάται και ο τύπος έκάθᾶρα) // καλεῖς, -εἶτε – κάλει, -εἶτε – έκάλεσας, -σατε – κάλεσον, -σατε // ἔᾶς, ἔᾶτε – ἔα, ἔᾶτε – εἶασας, -σατε – ἔασον, -σατε.
- 68.** ἴησι, ἴη, ἰείη, ἴει – ἦκας, ἦς, εἶης, ἔς – ἴεσαι, ἴη, ἰεῖο, ἴεσο – **εἶσο**, ἦ, εἶο, οὔ – **ἴστατε**, ἰσῆτε, ἰσταῖτε, ἴστατε – **ἔστης**, σῆς, σταίης, σῆθι – **ἴστανται**, ἰσῶνται, ἰσταῖντο, ἰστάσθων.
- 69.** κάμνει, έκαμνε, καμεῖται, **έκαμε**, κέκμηκε, έκεκμήκει – καταγορεύει,

καταγορεύσει και **κατερεῖ**, κατηγορέυσε και κατεῖπε, κατηγορέυκε και κατείρηκε, κατειρήκει – **κλέπτουσι** (μτχ.), κλεψομένοις και σπάνια κλέψουσι, κλέψασι, κεκλοφόσι – κλέπεται, ἐκλέπτετο, κλέπεται (μτγν.) και κλεφθήσεται (μτγν.), **ἐκλάπη** (μτγν. ἐκλέφθη), κέκλεπται – ἀποκτείνεις (ἀποκτίννυς, ἀποκτιννύεις), ἀπέκτεινες (ἀπεκτίννυς, ἀπεκτίννυες), ἀποκτενεῖς, ἀπέκτεινας (μτγν. **ἀπέκτανες**), ἀπέκτονας, ἀπεκτόνεις.

- 70.** κομίζει, ἐκόμιζε, κομιεῖ, ἐκόμισε, κεκόμικε, (ἐκεκομίκει, ὄχι δόκιμος τύπος) – **κομιῇ** (-ιεῖ), ἐκομίζου, κομιῇ (-ιεῖ), κομισθήση (-ει), ἐκομίσω, παθ. ἐκομίσθης, κεκόμισαι, ἐκεκόμισο – συγκόπτουσι, συνέκοπτον, συγκόψουσι, **συνέκοψαν**, συγκεκριόφασι.
- 71.** Χ.Α. **προσκιῶ** (προστ.), πρόσκτησαι, παθ. προσκήθητι, προσκέκτησο – **κτεῖνε**, κτεῖνον (μτγν. κτάνε), ἀπεκτονῶς ἴσθι (ο πρκ. πάντα σύνθετος) – κτῶντο, κτήσοιντο (μτγν. κτηθήσοιντο), κτήσαιντο και παθ. **κτηθεῖεν**, κεκτημένοι (ἐκτημένοι) εἶεν και κεκτῆντο (ποιητ. κεκτῶντο).
Ε.Α. προσκτᾶ, προσκτᾷ, προσκτῶ, **προσκιῶ** – κτείνεις, -ης, -οις κτεῖνε – ἐκτήθησαν, κτηθῶσι, -θεῖεν, -θέντων, (-θήτωσαν).
- 72.** ἐπικτᾶσθε, -ᾶσθε, -ῶσθε, ἐπικτᾶσθε (ἀπό το ἐπικτά-εσθε) – ἀπεκτείνετε, ἀποκτείνετε, -αιτε, -ατε – εἰλήχαστε, -χηστε (-χότες, -χυῖαι, -χότα ἦτε) -χοιτε, (-χότες ... εἶτε), εἰληχότες ... ἔστε.
- 73.** λαγχάνοις, **λήξιοιο**, λάχοις, εἰλήχοις (-χῶς εἶης) – λανθάνοι, λήσοι, λάθοι, λελήθοι (-θῶς εἶη) – καταλαμβάνεται, κατελαμβάνετο, καταληφθήσεται, κατελάβετο και κατελήφθη, κατείληπται, κατείληπτο – λαμβάνοι, λήσοιτο, λάβοι, εἰλήφοι (-φῶς εἶη) – προσλαμβάνεσθαι, προσληφθήσεσθαι, προσλαβέσθαι, παθ. προσληφθῆναι, προσεἰλήφθαι.
- 74.** **κτῶτο**, κτήσοιτο (μτγν. κτηθήσοιτο), κτήσαιτο, παθ. κτηθείη, κεκτημένος (ἐκτημένος) εἶη και κεκτῆτο (ποιητ. κεκτῶτο) – συλλαμβάνουσι (μτχ.), συλληφομένοις, συλλαβοῦσι, **συνειληφόσι** – **ἐπιλανθάνεσθαι**, ἐπιλήσεσθαι (μτγν. ἐπιληθήσεσθαι), ἐπιλαθέσθαι (μτγν. ἐπιληθῆναι), ἐπιλελῆσθαι.
- 75.** συνείλημμαι, -ψαι, -πται, συνείληψο, -ήφθω – συνειληφθαι // εἵληγμαι -ξαι, -κται, εἵληξο, -χθω – εἵληχθαι // ἐπιλέλησμαι, -σαι, -σται, ἐπιλέλησο, -ήσθω – ἐπιλελῆσθαι // προσκέκτημαι, -σαι, -ται, προσκέκτησο, -ήσθω, προσκεκτῆσθαι.

- 76.** ἀπήγγελαί, -λται, -λσο, -έλθω, -έλθαι, ἀπηγγέλιμην, -λσο, -λτο // πέπεισαι, -σαι, -σο, -εἶσθω, -εἶσθαι, ἐπεπέισμην, -εισο, -ειστο // πέπτυσαι, -σαι, -σο, -ύσθω, πεπύσθαι, ἐπεπύσμην, -υσο, -υστο // συνείλεξαι, -κται, -ξο, -έχθω, -έχθαι, συνειλέγμην, -εξο, -κτο.
- 77.** παραλαμβάνοιτο, παραληφθήσοιτο, παραλάβοιτο και **παραληφθείη**, παρελημμένος εἶη // παραιπιόιμεθα, παραιπιόιμεθα και παθ. παραιφιθησοίμεθα, β' παραιπιόιμεθα, παθ. **παραφιφθειμεν**, παραιλεμιμένοι εἶμεν // λανθάνης, λάθης, λελήθης (-θῶς, ἦς).
- 78.** κάμνοις, καμοῖο, κάμοις, κεκμήκοις (-κῶς εἶης) – κάμνε, κάμε, κεκμηκῶς ἴσθι // κατηγοροῖς (-οίης), κατηγορήσοις και κατεροῖς, κατηγορησῶις (-σειας) και κατείποις, κατηγορήκοις και κατειρηκοῖς (-κῶς ... εἶης) – κατηγοροῖ, κατηγορησον και κάτειπε, κατηγορηκῶς ... ἢ κατειρηκῶς ... ἴσθι // κτεινοῖς, κτενοῖς (-οίης), κτεινῶις (μτγν. κτάνοις), ἀπεκτονῶς, -νυῖα, -νός εἶης – κτεινε, κτεινον (μτγν. κτάνε), ἀπεκτονῶς ... ἴσθι.
- 79.** λαγχάνων, ληξόμενος, λαχών, **εἰληχῶς** – λέγουσι (μτχ.), λέξουσι και **ἐροῦσι**, λέξασι και β' εἰποῦσι, εἰρηκοῖς – λεγοίμεθα, λεχθησοίμεθα και ῥηθησοίμεθα, λεχθειμεν και ῥηθειμεν, εἰρημένοι εἶμεν.
- 80.** συλλέγειν, συλλέξειν, συλλέξει, **συνειλοχένοι** // **συλλέγεσθαι**, συλλέξεσθαι και παθ. συλλεγήσεσθαι, συλλέξασθαι, παθ. ως μέσο συλλεγῆναι (σπάνια συλλεχθῆναι), συνειλέχθαι // ὑπολείπεσθαι, ὑπολείψεσθαι, παθ. ὑπολειφθήσεσθαι, β' **ὑπολιπέσθαι**, παθ. ὑπολειφθῆναι, ὑπολελείφθαι // **λείπουσι** (μτχ.), λείψουσι, λιποῦσι, λειλοπόσι.
- 81.** συλλέγοιο, συλλέξοιο (-γήσοιο), συλλέξοιο και συλλεγείης, συνειλεγμένος εἶης – συλλέγου, σύλλεξαι και συλλέγηθι, συνείλεξο // διαλείποις, διαλείψοις, διαλίποις, διαλελοίποις (-πῶς ... εἶης) – διάλειπε, διάλιπε, διαλελοιπῶς, -υῖα, -ὸς ἴσθι // καταλείποιο, -ψοιο (-φθήσοιο), καταλίποιο, παθ. καταλειφθείης, καταλελειμμένος, -η, -ον εἶης.
- 82.** συλλέγη (-ει), συνελέγου, συλλέξη (-γήση), **συνελέξω** και συνελέγης, συνείλεξαι, συνείλεξο // ἀπολειπέσθω, ἀπολιπέσθω και **ἀπολειφθήτω**, ἀπολελείφθω // λείπεσθε, ἐλείπεσθε, λείψεσθε (-φθήσεσθε), ἐλίπεσθε και ἐλείφθητε, **λέλειφθε**, ἐλέλειφθε.
- 83.** λογίξη (-ει), **ἐλογίζου**, λογιῆ (-ειῖ), παθ. μτγν. λογισθήση, ἐλογίσω, παθ. ἐλογίσθης, λελόγισαι // μανθάνοι, **μαθήσοιτο**, μάθοι, μεμαθήκοι (-κῶς εἶη) // μάχη (-ει), ἐμάχου, **μαχῆ** (-εῖ) και μτγν. μαχέση ἢ μαχήση.

- ἐμαχέσω (μτγν. ἐμαχέσθη), μεμάχησαι, ἐμεμάχησο // μείγνυ, μεῖξον, μεμειχῶς ἴσθι (μτγν.) // μείγνυσο, **μεῖξαι** και παθ. μείχθητι ή μίγηθι, μέμειξο.
- 84.** X.A. **μείγνυσι**, ἐμείγνυ, μείξει, ἔμειξε, μέμειχε (μτγν.), ἐμεμείχει // **ὀλλύασι**, ὄλλυσαν, ὀλοῦσι, ὄλεσαν, ὀλωλέκασι, ὀλωλέκεσαν // ὀμνύοι, ὀμοῖτο, **ὀμωμόκοι** (-κῶς εἶη). E.A. μείγνυσι, -νύη, -νύοι, -νυ // ὀλλύασι, -ύωσι, -ύοιεν, -ύντων (-ύτωσαν) // ὀμώμοκε, -όκη (-ὡς ἦ), -όκοι (-ὡς εἶη), ὀμωμοκῶς ἔστω.
- 85.** ἐμίγης, μιγῆς, μιγείης, μίγηθι – μείγνυται, -νύηται, -νύοιτο, -νύσθω.
- 86.** μέλιν, μελήσειν, **μελήσαι**, μεμεληκέναι // μέλλοι, μελλήσοι, **μελλήσαι** (-σειε) // μείνοιεν, μενοῖεν, μείναιεν (**-νειαν**), μεμενηκότες εἶεν.
- 87.** μηχανᾶ, ἐμηχανῶ, μηχανήση (-ει), ἐμηχανήσω, μτγν. ἐμηχανήθης, μεμηχάνησαι, ἐμεμηχάνησο (συνήθως στο γ' εν. ως απρὸς.) // λεγομένοις, λεχθησομένοις και ῥηθησομένοις, λεχθεῖσι και ῥηθεῖσι, εἰρημένοις // ἀναμμνησομένοις, ἀναμνησομένοις (-σθησομένοις), ἀναμνησαμένοις (μτγν.) και ἀναμνησθεῖσι, μεμνημένοις (πάντοτε απλό).
- 88.** νομίζειν, νομειν, νομίσαι, νενομικέναι // εἰδῆτε, γνῶτε, ἐγνώκητε (-κότες ἦτε) // ὄρατε, ἴδητε, ἐο(ω)ράκητε (-κότες ἦτε).
- 89.** ἐμμένεις, -ης, -οις, ἔμμενε – λέγησθε, λεχθῆτε ή ῥηθῆτε, εἰρημένοι ἦτε – μείγνυτε, -νύητε, -νύοιτε, μείγνυτε.
- 90.** ἐνέμεινας, ἐμμείνης, -ναις, ἔμμεινον // ἐνέλιπες, ἐλλίπης, ἐλλίποισ, ἔλλιπε // συνέγνως, συγγνωῶς, συγγνοίης, σύγνωθι // συνέμειξας, συμμείξης, συμμείξαις (-ειας), σύμμειξον.
- 91.** ἦδειν ή ἦδη, ἦδεις ή ἦδησθα, ἦδει ή ἦδειν, ἦδεμεν ή ἦσμεν, ἦδετε ή ἦστε, ἦδεσαν ή ἦσαν – ἦα ή ἦειν, ἦεις ή ἦεισθα, ἦει, ἦμεν, ἦτε, ἦσαν ή ἦεσαν – ἔφην, ἔφησθα ή ἔφης, ἔφη, ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν – ἦ και ἦν, ἦσθα, ἦν, ἦμεν, ἦτε ή ἦστε, ἦσαν.
- 92.** συνίσασι, συνειδῶσι, συνειδείσαν (-ειδείεν), συνίστων (συνίστωσαν) – κατέγνωσαν, καταγνώσι, καταγνοῖεν, καταγνόντων ή καταγνώτωσαν – ἀπέρχονται ή ἀπίασι, ἀπίωσι, ἀπίοιεν, ἀπίόντων ή ἀπίτωσαν.
- 93.** οἰκίζει, ᾧκισε, **οἰκιεῖ**, ᾧκισε, ᾧκικε, ᾧκίκει (μτγν.) – οἰκεις, ᾧκεις, οἰκήσεις, **ᾧκησας**, ᾧκηκας, ᾧκήκεις – **κατειδῆς**, καταγνώς, κατεγνώκης (-κῶς ἦς) – καθορᾶς, **κατίδης**, καθεο(ω)ράκης (-κῶς ἦς).

- 94.** ἀπολλυμένων, ἀπολουμένων (ἀπολεσθησομένων, μτγν.), ἀπολομένων (ἀπολεσθέντων, μτγν.), **ἀπολωλότων** – ἀπολλῦσι, (το \bar{u} από αντέκταση) **ἀπολοῦσι**, ἀπολέσασι, ἀπολωλεκόσι – οἶει, **ῥου**, οἴηση (-σει) και οἴηθήση (-ει), ῥήθης.
- 95.** **ὄρωμένοις**, ὄφθησομένοις (μτγν. ὄραθησομένοις), ἰδομένοις και παθ. ὄφθεισι (μτγν. ὄραθεισι), ἐο(ω)ραμένοις και ὠμμένοις // ὀμνῦσι, ὀμουμένοις, ὀμόσασι, ὀμωμοκόσι // **διανέμοι**, διανεμοῖ (-οίη), διανείμαι (-ειε), διανενεμήκοι (-κῶς εἴη).
- 96.** οἴεσθε, οἴησθε, οἴοισθε, οἴεσθε – ἀπώλεσθε, ἀπόλησθε, ἀπόλοισθε, ἀπόλεσθε – ἀπολώλατε, ἀπολωλότες, -υῖαι, -ότα ἦτε, ... εἴτε, ἔστε – διωμόσατε, διομόσητε, -σαιτε, -σατε.
- 97.** ὀμνύοιεν, **ὀμοῖντο**, ὀμόσαιεν (-σειαν), ὀμωμόκοιεν (-κότες εἶεν) – **ἀπολλύασι**, ἀπώλλυσαν, ἀπολοῦσι, ἀπώλεσαν, ἀπολωλέκασι, ἀπωλωλέκασαν – **ὀμνύσθω**, ὀμοσάσθω, παθ. ὀμοθήτω.
- 98.** **ὀμολόγει**, ὀμολόγησον, ὠμολογηκῶς ἴσθι – ὀνινάναι, ὀνήσειν, ὀνήσαι – ὄρᾶσθαι, ὄφθήσεσθαι, ἰδέσθαι, παθ. ὄφθῆναι (μτγν. ὄραθῆναι), ἐωρᾶσθαι και **ῥφθαι** – **ὄρῦττειν**, ὄρῦξειν, ὄρῦξαι, ὄρῶρυχένα (μτγν.) – τιθῆται, θῆται, παθ. τεθῆ, τεθειμένος ἢ κείμενος ἧ ἢ **κέηται** (παθ.).
- 99.** ὀμολογοῖς, -ήσοις, -ήσαις (-σειας), ὀμολόγησον – καθορῶεν, κατόψοιεντο, κατίδοιεν, καθο(ω)ρακότες εἶεν (ποιητ. κατοπωπότες εἶεν) – ὀφλισκάνεις, ὠφλίσκανες, ὀφλήσεις, ὠφλες, ὠφληκας, ὠφλήκεις.
- 100.** ὀρίζεται, ὠρίζετο, ὀριεῖται, παθ. ὀρισθήσεται, ὠρίσατο, παθ. **ὠρίσθη**, ὠρισται, -ιστο – ὀρμῶς (-ῥῆς), ὀρμήσοις, -σαις (-σειας), ὠρμήκοις (-κῶς εἴης) – ὀρμῶ, ὀρμήθητι (μτγν. ὄρμησαι), ὠρμησο (προστακτ.) – ὀρμῶνται, ὠρμῶντο, ὀρμήσονται (μτγν. ὄρμηθήσονται), ὠρμήσαντο (μτγν.) και ὠρμήθησαν, ὠρμηνται, ὠρμηντο.
- 101.** ὀρμᾶν, -ήσειν, -ῆσαι, ὠρμηκέναι – ὀρμείν (απαντάται μόνο στον ενεστ. και παρτ.) – ὀρμᾶσθαι, -ήσεσθαι και -θήσεσθαι, -ήσασθαι και -ηθῆναι, ὠρμῆσθαι.
- 102.** **παρασκευάζεσθαι**, -σεσθαι, -σθήσεσθαι, -σασθαι, -σθῆναι, παρασκευάσθαι // πείθεσθαι, πείσεσθαι, παθ. πεισθήσεσθαι, πιθέσθαι, πεισθῆναι, πεπεῖσθαι και πεποιθέναι (ενεργ. ως μέσος) // **πάσχοιεν**, **πεῖσοιεντο**, πάθοιεν, πεπόνθοιεν (-νθότες εἶεν) // πείθουσι (μτχ.), πείσουσι, πείσασι, β' πιθοῦσι, **πεπεικόσι** // πειρᾶ, **ἐπειρῶ**, πειράση,

(μτγν. πειραθήση), ἐπειράσω, παθ. ἐπειράθης, πεπείρασαι, ἐπεπείρασο (μτγν.) // πέμπεις, ἔπεμπες, πέμψεις, ἔπεμψας, πέπομφας, **ἐπεπόμφεις**.

- 103.** ἐπείθου, ἐπίθου, πέπεισαι, ἐπέπεισο – πιθοῦ // ἔπασχες, ἔπαθες, πέπονθας, ἐπεπόνθεις – πάθε // ἐπυνθάνου, ἐπύθου, πέπυσαι, ἐπέπυσο – πυθοῦ.
- 104.** πεινῆν, πειραῖσθαι, πεσεῖσθαι, πεπομφέναι, πεπέμφθαι, ῥεῖν, εἰδέναι.
- 105.** πέμπου, πέμψαι, παθ. πέμφθητι, πέπεμφο – πήγγυσο, πήξαι, παθ. πάγηθι, πεπηγῶς, -γυῖα, -γὸς ἴσθι – ἐμίμπρασο, ἐμπρήσθητι, ἐμπέπρησο (μτγν.) – ἐμίμπλη, ἐμπλησον, ἐμπεπληγῶς, -κυῖα, -κὸς ἴσθι.
- 106.** πίπτουσι, ἔπιπτον, **πεσοῦνται**, ἔπεσον, πεπτῶκασι, ἐπεπτῶκεσαν – πλέουσι, ἔπλεον, **πλεύσονται** και πλευσοῦνται, ἔπλευσαν, πεπλεύκασι, ἐπεπλεύκεσαν.
- 107.** πίμπλης, -ᾶσι, πιμπλῆς, -ῶσι, πιμπλαίης, -αῖεν, πίμπλη, -άντων (-άτωσαν) // πίμπλασαι, -ανται, πιμπλῆ, -ῶνται, πιμπλαῖο, -αῖντο, πίμπλασο, -άσθων // πίμπρασαι, -ανται, πιμπρῆ, -ῶνται, πιμπραῖο, -αῖντο, πίμπρασο, -άσθων // ἀπόλλυς, -ύασι, ἀπολλύης, -ύωσι, ἀπολλύοις, -ύοιεν, ἀπόλλυ, -ύντων (-ύτωσαν).
- 108.** α) ἔπεσε, -ον, πέση, -ωσι, πέσοι, -οιεν, πεσέτω, -όντων (-έτωσαν) // ἔπιε, ἔπιον, πῆ, -ωσι, πίοι, -οιεν, πιέτω (το γ' πληθ. *πιόντων* δεν είναι δόκιμος τύπος) // πλεῖ, πλέουσι, πλέη, -ωσι, πλέοι, -οιεν, πλείτω, πλεόντων (πλείτωσαν)
β) πίπτετε, ἐπίπτετε, πεσεῖσθε, ἐπέσετε, πεπτῶκατε, ἐπεπτῶκατε // πίνετε, ἐπίνετε, πίεςθε (μτγν. πιῖσθε), ἐπίετε, πεπῶκατε, ἐπεπῶκατε (μτγν.) // πλείτε, ἐπλείτε, πλεύσεσθε και πλευσεῖσθε (μτγν. πλεύσετε), ἐπλεύσατε, πεπλεύκατε, ἐπεπλεύκατε.
- 109.** ὀνίνασαι, ὀνίνη, ὀνίναιο, ὀνίνασο (κατά τον Ι. Σταματάκο: ὀνινῆ, ὀνιναῖο, δεξ Γραμματική Δ.Π., σελ. 182, σημείωση) – πίμπλασαι, πιμπλῆ, πιμπλαῖο, πίμπλασο.
- 110.** πέπεμμαι, -μψαι, -μπται, πέπεμφθε -μφθων // πέπλησμαι, -σαι, -σται, πέπλησθε, -σθων // πέπαυμαι, -σαι, -ται, πέπαυσθε, -σθων.
- 111.** πλέοις, πλεύσοιο και πλευσοῖο (μτγν. πλεύσοις), πλεύσαις (-σειας), πεπλεύκοις (-κὼς ... εἴης) – πίνοις, πίοιο (μτγ. πιοῖο), πίοις, πεπῶκοις

- (-κώς ... εἴης) – ῥέοις, ῥυήσιοι (μτγν. ῥεύσοις, ῥεύσιοι, ῥευσοῖο), ῥυείης (μτγν. ῥεύσαις), ἔρρυήκοις (-κώς ... εἴης).
- 112.** ἔρρυής, ῥυῆς, ῥυείης, (-) – ῥυῆναι, ῥυεῖς, -εῖσα, -έν // ὄφλες, ὄφλης, ὄφλοις, (-) – ὄφλεῖν, ὄφλων, -οῦσα, -όν // ὄφελος (ρ. ὀφείλω), ὀφέλης, ὀφέλοις, ὄφελος – ὀφελεῖν, ὀφελών, -οῦσα, -όν.
- 113.** πληροῖ, -οῖ, -οῖ (-οίη), – οὔτω (ενεργ.) // πληροῖ, -οῖ, -οῖο, -οῦσθω (μέσο).
- 114.** πληροῦται, ἐπληροῦτο, πληρώσεται και -θήσεται, ἐπληρώσατο και -θη, **πεπλήρωται**, ἐπεπλήρωτο // **πληροῦτε**, ἐπληροῦτε, πληρώσετε, ἐπληρώσατε, πεπληρώκατε (μτγν.) // πῖνε, πῖθι ή **πίε** (ποιητ.), πεπωκώς ἴσθι // πιπράσκειται, ἐπιπράσκετο, πραθήσεται (μτγν.), ἐπράθη, πέπραται (ᾱ), ἐπέπρατο.
- 115.** **ἐκπλήττονται**, ἐξεπλήττοντο, ἐκπλήξονται (μτγν.), παθ. ἐκπλαγήσονται, ἐξεπλήξαντο (μτγν.), ἐξεπλάγησαν, ἐκπεπληγμένοι εἰσί – ἦσαν // ἐκπλήττεις, **ἐξέπληττες**, ἐκπλήξεις, ἐξεπληξας, ἐκπέπληγας, ἐξεπεπλήγεις (μτγν.).
- 116.** **ἐξεπλάγης**, ἐκπλαγῆς, -γείης, -γηθι // πέπληχθε, πεπληγμένοι ἦτε, – **εἶτε**, πέπληχθε // πληροῖς, -οῖς, -οῖς (-οίης), **πλήρου**.
- 117.** **πορίζονται**, ἐπορίζοντο, ποριοῦνται, παθ. πορισθήσονται, ἐπορίσαντο, παθ. ἐπορίσθησαν, πεπορισμένοι εἰσί, – ἦσαν // πράττειν, πράξειν, **πράξει**, πεπραχέναι (αμετ. β'), πεπραχέναι (β' αμτβ.) // **πράττεσθαι**, πράξεσθαι, παθ. πραχθήσεσθαι, πράξασθαι, παθ. πραχθῆναι, πεπραχθαι (ᾱ).
- 118.** ἐξεπράξω, ἐκπράξῃ, -ξαιο, ἔκπραξαι // προθυμήθης, προθυμηθῆς, -θείης, -θητι // ἐπύθου, πύθη, -οιο, -οῦ // ἐπίθου, πίθη, -οιο, -οῦ.
- 119.** ῥέουσι, -οσι, -οιεν, ῥέόντων ή ῥεῖπωσαν – ἔρρυῆσαν, ῥυῶσι, ῥυεῖεν, (-) – ἔρρῶγῃσαν, ῥαγῶσι, -εῖεν, -έντων (-ήτωσαν) – ἔρριφασι, ἔρριφότες, -υῖαι, -ότα ὦσι, – εἶεν, – ἔστων (ή ὄντων ή ἔστωσαν).
- 120.** **ῥεῖν**, ῥυήσεσθαι (μτγν. ῥεύσειν, ποιητ. ῥεύσεσθαι, δωρ. ῥευσεῖσθαι), ῥεῦσαι και β' ῥυῆναι (ως ενεργ.), ἔρρυηκέναι // ῥήγνυσαι, ἔρρῆγνυσο, **ῥήξη** (ποιητ.), παθ. μτγν. ῥαγήση (-ει), ἔρρῆξω, (παθ. α' ἔρρῆχθης, ποιητ.), β' ἔρρῶγης, ἔρρωγας, ἔρρωγεις (ως μέσοι και παθ., συνήθως

σύνθετοι) // σημαίνειν, σημαεῖν, **σημηῆναι**, σεσημαγκέναι (μτγν.) // πωλεῖν, **πωλήσειν**, πωλήσαι (μτγν.).

- 121.** **παρασκευάζεσθαι**, -σεσθαι, -σθήσεσθαι, -σασθαι, -σθῆναι, παρ-
σκευάσθαι // σημαίνεται, ἐσημαίνεται, **σημανεῖται**, ἐσημήνατο -, παθ.
ἐσημάνθη, σεσήμανται (ᾶ), (ἐσεσήμαντο,) // **ῥίπτοις**, ῥίψοις, ῥίψαις
(-εας), ἐρριφώς εἶης // **ῥίπτεσθαι**, ῥιφθήσεσθαι (ποιητ.), παθ. β'
ῥιφήσεσθαι (μτγν.), ῥιφθῆναι, παθ. β' ῥιφήναι, ἐρριφθαι.
- 122.** πασχούσαις, πεισομέναις, παθούσαις, πεπονθυίαις – πειθούσαις,
πεισούσαις, πεισάσαις, β' πιθούσαις, πεπεικυίαις – ῥεούσαις, ῥυησο-
μέναις, ῥευσάσαις και β' ῥυείσαις, ἐρρυηκυίαις – πληττομέναις, πλη-
ξομέναις (μτγν.) και παθ. πληγησομέναις, (πληξαμέναις, ποιητ.), πλη-
γείσαις, πεπληγμέναις – σημαινούσαις, σημανούσαις, σημηνάσαις, σε-
σημαγκυίαις (μτγν.) – σκεδαννύσαις, σκεδώσαις (ποιητ. και μτγν.
σκεδασούσαις), σκεδασάσαις.
- 123.** πυνθάνοιτο, **πεύσοιτο**, πύθοιτο, πεπυσμένοι εἶεν – **ῥώννυσαι**, ἐρ-
ρώνυσο (ὄχι δόκιμος), ῥωσθήση (-ει) (μτγν.), ἐρρῶσθης, ἔρρωσαι, ἔρ-
ρωσο – πλεῖν, πλεύσεσθαι και πλευσεῖσθαι, μτγν. πλεύσειν, πλεῦσαι,
πεπλευκέναι – σκεδαννύναι, σκεδᾶν (ποιητ. σκεδάσειν), σκεδάσαι
(ᾶ).
- 124.** σκοποῖτο, σκέψοιτο, **σκέψαιτο** (μτγν. σκοπήσαιτο, σκεφθείη), ἐσκεμ-
μένος εἶη – σπένδεις, ἔσπενδες, **σπείσεις** (ποιητ.), ἔσπεισας, ἔσπεικας
(μτγν.) ἐσπείκεις – σπένδεσθαι, **σπείσεσθαι**, σπείσασθαι, (μτγν. σπει-
σθῆναι), ἐσπείσθαι – ἀποστέλλη (-ει), ἀπεστέλλου, ἀποστελῆ (μτγν.),
παθ. ἀποσταλήση (-ει), ἀπεστείλω, παθ. **ἀπεστάλης**, ἀπέσταλσαι,
ἀπέσταλσο – **στέλλειν**, στελεῖν, στείλαι, ἐσταλκέναι.
- 125.** σκοποῦ, σκέψαι, ἔσκεψο – ἔσκεμμαι, -ψαι, -πται – ἐσκέφθαι // σπέν-
δου, σπεῖσαι (σπείσθητι), ἔσπεισο – ἔσπεισμαι, -σαι, -σται – ἐσπείσθαι
// στέλλου, στείλαι (στάληθι), ἔσταλσο – ἔσταλμαι, -σαι, -ται – ἐστάλ-
θαι // στρέφου, στρέψαι, παθ. α' στρέφθητι, β' στράφηθι, ἔστραφο –
ἔστραμμαι, -ψαι, -πται – ἐστράφθαι.
- 126.** σφάλλοι, σφαλοῖ (-οίη), **σφήλαι**, ἐσφάλκοι (-κὼς εἶη) μτγν. // **σφάλ-
λοιο**, σφαλοῖο, παθ. σφαλήσοιο, σφαλείης (μτγν. β' σφάλοιο), ἐσφαλ-
μένος εἶης // τείνειν, τενεῖν, **τεῖναι**, τετακέναι // τέμνοις, τεμοῖς (-οίης),
τέμοις, τετμήκοις (-κὼς εἶης).
- 127.** ἀπεστάλητε, ἀποσταλήτε, -λεῖτε, ἀποστάλητε – ἀπεστείλατε, ἀπο-
στείλητε, -αιτε, -ατε – ἐνέδοτε, ἐνδῶτε, ἐνδοίητε (-οῖτε), ἔνδοτε – ἐσ-

φήλατε, σφήλητε, -αιτε, -ατε.

- 128.** **σφάλλη** (-ει), ἐσφάλλου, σφαλή (-εῖ), παθ. σφαλήση (-ει), ἐσφάλης, ἔσφαλσαι, -λσο // σώζοιντο, σώσοιντο, παθ. σωθήσοιντο, σώσαιντο, παθ. **σωθεῖεν**, σεσωσμένοι και σεσωμένοι εἶεν // στρέφη (-ει), ἐστρέφου, στρέψη (-ει), παθ. στραφήση, ἐστρέψω, παθ. α' ἐστρέφθης, β' **ἐστράφης**, ἔστραψαι, -αψο (ᾱ) // ταράττου, ταράχθητι, τετάραξο (ῥᾱ).
- 129.** τάπτειν, τάξιν, τάξει, **τεταχέναι** (ᾱ) – τάπτ(σσο)οιντο, **τάξοιντο**, παθ. ταχθήσοιντο, τάξαιντο, παθ. ταχθεῖεν, τεταγμένοι εἶεν – τείνοι, τενοῖ (-οίη), **τείναι**, τετακῶς εἶη – τείνηται, τείνηται, παθ. **ταθῆ**, τεταμένος ἦ (ᾱ).
- 130.** Ε.Φ.: τειχίζειν, τειχεῖν, τειχίσαι, τετειχικέναι – πορίζειν, ποριεῖν, πορίσαι, πεπορικέναι – τέμνειν, τεμεῖν, τεμεῖν, τετμηκέναι. Μ.Φ.: τειχίζεσθαι, τειχειῖσθαι, τειχίσασθαι, τειχισθῆναι, τετειχίσθαι – πορίζεσθαι, ποριεῖσθαι, πορισθήσεσθαι, πορίσασθαι, πορισθῆναι, πεπορίσθαι – τέμνεσθαι, τεμεῖσθαι, τμηθήσεσθαι, β' τεμέσθαι και ταμέσθαι, τμηθῆναι, τετμησθαι.
- 131.** Χ.Α. ἐκβαίνωμεν, **ἐκβῶμεν**, ἐκβεβήκωμεν (-κότες ὦμεν) – ἐκτιθεῖσθε, **ἐκθεῖσθε**, ἐκτεθει(η)μένοι εἶτε.
Ε.Α. ἐξέβημεν, **ἐκβῶμεν**, ἐκβαῖμεν, (-) – ἐξέθεσθε, ἐκθῆσθε, **ἐκθεῖσθε**, ἐκθεσθε.
- 132.** τιθέναι, **θήσειν**, θεῖναι, τεθεικέναι – **τίθεσθαι**, θήσεσθαι, παθ. τεθήσεσθαι, θέσθαι, παθ. τεθῆναι, τεθεισθαι, παθ. κείσθαι – προστιθεῖσι, **προσθήσουσι**, προσθεῖσι, προστεθεικόσι.
- 133.** προτιθεῖσι, προθήσουσι, προθεῖσι, προτεθεικόσι – ἀποδιδούσι, ἀποδώσουσι, ἀποδοῦσι, ἀποδεδωκόσι – ἀφειῖσι, ἀφήσουσι, ἀφειῖσι, ἀφεικόσι – ἀφιστᾶσι, ἀποστήσουσι, ἀποστήσασι.
- 134.** τῖνοι, τείσοι και τίσοι, τείσαι και τίσαι (-ειε), τετίκοι (-κῶς ... εἶη) – τείνοι, τενοῖ (-οίη), τείναι (-ειε), τετάκοι (-κῶς ... εἶη) – τρέποιο, τρέψοιο, παθ. β' τραπήσοιο (μγν.), τρέψαιτο, β' τράποιο, παθ. α' τρεφθεῖη, β' τραπέη, τετραμμένης εἶη.
- 135.** τέτροφα, -φας – τέτραμμαι, -ψαι – τετροφέναι, τετράφθαι (ᾱ) // τέτροφα και τέτραφα (μγν.), -φας – τέθρᾱμμαι, -ψαι // τετροφέναι, τεθράφθαι.

- 136.** **τυγχάνοι**, τεύξοιτο, τύχοι, τετυχήκοι (-κώς εἶη) – **ὑπισχνοῖτο**, ὑποσχίσοιτο, ὑπόσχοιτο, ὑπεσχημένος εἶη – **φαῖνε**, φήνον, πεφαγκώς ἴσθι – **ἀποφαίνοιτο**, ἀποφαινοῖτο, παθ. ἀποφανήσοιτο, ἀποφήναιτο, ἀποφανείη, ἀποπεφασμένος (ἀποπεφηνώς) εἶη.
- 137.** ὑπισχνῆ (-εἶ), ὑπισχνῆ, ὑπισχνοῖο, ὑπισχνοῦ – ἀπεφήνω, ἀποφήνη, – φήναιο, ἀπόφηναι – πέφανσαι, πεφασμένος ἦς – εἶης, πέφανσο – ἦνεγκες (στην οριστ. απαντώνται μόνο το α' εν. και γ' πληθ.), ἐνέγκης, ἐνέγκοις, ἔνεγκε.
- 138.** **φύοιτο**, φύσοιτο, παθ. β' φυήσοιτο, φύοι, πεφύκοι (-κώς εἶη) – **φεύγοιεν**, φεύξοιεντο και φευξοῖντο, φύγοιεν, πεφεύγοιεν (-γότες εἶεν) – φασί, ἔφασαν, φήσουσι, ἔφησαν – φθάνειν, φθήσεσθαι, φθάσαι, β' **φθῆναι**, ἐφθακέναι – φθειρεῖν, φθερεῖν, **φθειροῖ**, ἐφθαρκέναι – **φθειροῦ**, φθάρηθι, ἔφθαρσο – φυλαττέσθων (-έσθωσαν), φυλαξάσθων (-θωσαν), φυλαχθέντων (-θήτωσαν), **πεφυλάχθων**.
- 139.** διέφθειραν, διαφθειρώσει, -ραινεν, -άντων (-άτωσαν) – ἐφθάρησαν, φθαρώσει, -ρεῖεν, -ρέντων (-ήτωσαν) – φασί, φῶσι, φαίησαν (φαίεν), φάντων – χρῶνται, χρῶνται, χρῶντο, χρήσθων (-ωσαν) – ὠθοῦνται, ὠθῶνται, -οῖντο, -εἰσθων (-θωσαν).
- 140.** τεθεῖσι, τεθείσας – φῦσι, φύσας – φυεῖσι, φυείσας – τραπεῖσι, -είσας – διαφανεῖσι, -είσας – ἐρριφόσι, ἐρριφιάς – θεῖσι, θείσας – ἀφεῖσι, ἀφείσας – στραφεῖσι, -είσας.
- 141.** **τιθῆσθε**, θῆσθε, παθ. τεθῆσθε, τεθειμένοι ἦτε (παθ. κέησθε) – ἀπωθεῖσθαι, ἀπώσεσθαι, παθ. ἀπωσθήσεσθαι, ἀπώσασθαι, παθ. ἀπωσθῆναι, **ἀπεῶσθαι** – στέλλουσαν, στελοῦσαν, στείλασαν, ἐσταλκυῖαν – χρῶ, χρῆσαι, παθ. χρήσθητι, κέχρησο – ψηφίζεσθαι, ψηφιεῖσθαι, παθ. ψηφισθήσεσθαι, ψηφίσασθαι, παθ. ψηφισθῆναι, ἐψηφίσθαι.
- 142.** ὑπέσχου, ὑπόσχη, ὑπόσχοιο, ὑπόσχου // ἔφθασας - ἔφθης, φθάσης – φθῆς, φθάσαις – φθαίης, φθάσον, (-) // ἔφηνας, φήνης, -ναις (-νειας), -νον // ἀπεώσω, ἀπώση, ἀπώσαιο, ἄπωσαι.
- 143.** προφέρεται, προσεφέρετο, προσοίσεται, παθ. προσοισθήσεται και προσενεχθήσεται, προσηνέγκατο, παθ. **προσηνέχθη**, προσενήνεκται, -κτο // φεύγει, φεύξεται και **φευξείται**, ἔφυγε, πέφευγε, ἐπεφεύγει // **φῆς** (υποτ. – η οριστ. φῆς ή φῆς), φήσης – **διαφθειροῖτο**, διαφθεροῖτο, παθ. διαφθαρήσοιτο, διαφθαρείη, διεφθαρκένος εἶη.

- 144. χαρίζεσθαι, χαριεῖσθαι, χαρίσασθαι** (παθ. μτγν. χαρισθήσεσθαι, χαρισθῆναι), **κεχαρίσθαι** (ἰ) – **ψεύδεσθαι, ψεύσεσθαι, μτγν. ψευσθήσεσθαι, ψεύσασθαι, ψευσθῆναι** (ως μέσος), ἐψεῦσθαι – **ψηφίζεσθαι, ψηφιεῖσθαι, παθ. ψηφισθήσεσθαι, ψηφίσασθαι, παθ. ψηφισθῆναι, ἐψηφίσθαι.**
- 145. χρῆσθε, χρῆσθε, χρῶσθε, χρῆσθε** // φατέ, φῆτε, φαίητε – φαῖτε, φάτε // ἐπρίασθε, πρίησθε, πρίασθε, πρίασθε (το β' εν. πρίω ή πρίασο) // ἔφυτε, φύητε, φύοιτε, (-) // ἐφύητε, φύητε (οι άλλες εγκλίσεις λείπουν).
- 146. ἐνήνεχθε, -έχθων – ἐνηνέγμην, -εξο, -εκτο** // διεφθάρθε, -ρθων – διεφθάρμην, -ρσο, -ρτο // κεχάρισθε, -ίσθων – ἐκεχαρίσμην, -ισο, -ιστο // ἔψευσθε, -σθων – ἐψεύσμην, -ευσο, -ευστο // ἀπέωσθε, -ώσθων – ἀπέώσμην, -ωσο, -ωστο // ἀναπέφανθε, -νθων – ἀνεπεφάσμην, -νσο, -ντο // τέτραφθε, -φθων – ἐτετραάμην, -ψο, -πτο // τέθραφθε, -φθων – ἐτεθράμην, -ψο, -πτο.
- 147. ἐώσθη: γ' εν. οριστ. παθ. αορ. του ὠθοῦμαι – ἐωνήθη: β' εν. οριστ. παθ. αορ. του ὠνοῦμαι – (ἐ)χρῆν: γ' εν. οριστ. παρατ. του απροσ. χρῆ – χρῶ: β' εν. προστ. ενεστ. του χρῶμαι – ἐπρίω: β' εν. οριστ. α' αορ. μέσου του ὠνοῦμαι – τράπη: β' εν. υποτ. αορ. β' του τρέπομαι – τέτροφας: β' εν. οριστ. παρακ. του τρέπω ή τρέφω – ἀπῆσαν: γ' πληθ. οριστ. παρατ. του ἄπειμι.**

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΘΕΣΗΣ

- α) κήδομαι > κηδεμών – φεύγω > φυγάς, φυγή – καλῶ > κλήσις, κλητήρ – λατρεύω > λατρεία – πήγνυμι > πάγος, παγετός, πήξις – πλέκω > πλέξις, πλέγμα, πλοκή – ῥήγνυμι > ῥήξις, ῥωγμή – πάσχω > πάθος (από το θ. παθ -, αόρ. β') – σημαίνω > σήμανσις, σήμαντρον – κλείω > κλειστόν.

β) ἵππος > ἱππάριον – πίναξ > πινακίς, πινάκιον – θύρα > θυρίς – ψῆφος > ψηφίς – λόγος > λογύδριον – χαλκεύς > χαλκεῖον – ξένος > ξενών – ἐλαία > ἐλαιών – νεοττός > νεοττιά – ἵππος > ἱππεύς.

γ) ἄφρων > ἀφροσύνη, – δυστυχῆς > δυστυχία – ὑγιής > ὑγεία – εὔνους > εὔνοια – βοηθός > βοήθεια – βαρὺς > βάρος.
- γινώσκω, ἀλίσκομαι, ῥάγδην (επίρρ.), φριξ (όνωμα), σέβομαι, ἰάομαι – ἰῶμαι, πρόσθεν (επίρρ.), κράτος, μανία, τρίτος, πήγνυμι, ἀρό-ῶ, πατήρ, ὕλη.

3. τέμνω (πρωτότυπη) > τμήμα (παράγωγη), ῥωγμή (παράγ.) < ῥήγνυμι (πρωτ.), λανθάνω > λάθος, τείνω > τάσις, πυνθάνομαι > πύστις, πίστις < πείθω (θ. πιθ-), ῥῆσις < λέγω (θ. ῥη-), αἴρω > ἄρσις, κλίσις < κλίνω, κλήσις < καλῶ.
4. στέψις (ενέργεια, -σις, στέφω), λήψις (ενέργεια, -σις, λαμβάνω, θ. ληβ-), θυσία (ενέργεια, -σία,θύω), πάθος (αποτέλ. ενέργ. -ος, πάσχω, θ. παθ-), σκῆπτρον (ὄργανο ἢ μέσο, -τρον, σκήπτω), βακτηρία (ὄργανο,-τηρία, βαίνω), κλήσις (ενέργεια, -σις, καλῶ, θ. κλη-), τοκετός (ενέργεια, -ετός, τίκτω, θ. τεκ- > τοκ-), ῥεῖθρον (τόπο, -θρον, ῥέω), βοήθεια (ιδιότητα, -εια, βοηθός), γραφίς (ὄργανο, -ίς, γράφω), κλίσις (ενέργεια, -σις, κλίνω), ῥωγμή (αποτέλ. ενέργ., -μη, ῥήγνυμι, θ. ῥωγ-), δόσις (ενέργεια, -σις, δίδωμι, θ. δό-), χρῆσις (ενέργεια, -σις, χρήμαι-ῶμαι), νομεύς (πρόσωπο που ενεργεί, -ευσ, νέμω), ἀμοιβή (ενέργεια,-η, ἀμείβω), πλοῦς (ενέργεια, -ος, πλέω, θ. πλο-), κολακεία (ενέργεια,-εία, κολακεύω), μανία (πάθος, κατάσταση, -ία, μαίνομαι, θ. μαν-).
5. α) ῥῆμα, ῥητός, ῥῆσις, ῥήτωρ β) ὄψις, ὄμμα, ὄρατός, ὀπτός, ὄρασις, ὄραμα (θ. ὄρα-, ὀπ-) γ) λαβή, λῆμμα, σύλληψις, λαβίς, (θ. λαβ-, ληβ-) δ) βατός, βάσις, βάθρον, βῆμα, βατήρ ε) παράλειψις, ἔλλειμμα (θ. λειπ-) στ) γραφίς, γραμμα.
6. **φέρω:** φόρος, φέρετρον, διένεξις (θ. εν. – , π.χ. ἐνήνοχα)
ὄρῶ: ὄψις, ὀφθαλμός, εἶδος, ἰδέα, εἶδωλον, κάτοπτρον, ὄρατός
ἀληθής: λάθος, λήθη, ἀλήθεια, λάθρα.
7. **γινώσκω:** γνῶσις, γνώριμος, γνώμων, γνώστης, ἀγνοῶ, ἄγνωστος – **φεύγω:** φυγή, ἀφευκτος, πρόσφυξ, φυγὰς – **κρατῶ:** κράτος, ἀκρατής, ἐπικρατέστερος, ἐπικράτησις – **ἰῶμαι:** ἴασις, ἀνάτος, ἰατρός, ἰασιμος
πληγή: πλήττω, πλήξις, πληκτρον, πληκτικός, ἔκπληξις.
8. χωρίς (επίρρ.), δρῶ -ῶ, σκηγή, οἶμοι (επιφ.), πλοῦτος, ἔρπω, γέρας (ὄνομα), γρῦ (επιφ.), ῥίπτω, αἷμα.
9. α) **πρόσωπο που ενεργεί:** τοκεύς < τίκτω, φυγὰς < φεύγω, θ. φυγ-, ῥήτωρ < λέγω θ. ρη-, σωτήρ < σφῆζω, ἀοιδός < ἄδω (θ. ἀειδ-)
β) **αποτελεσμα ενέργειας:** σημασία < σημαίνω, στάσις < ἴσταμαι, ἀγορὰ < ἀγείρω, ἀρωγή < ἀρήγω, ὄρυγμα < ὀρύττω, φήμη < φημί, ῥοῦς < ῥέω, ἄφεισις < ἀφήμι, ὄδυρος < ὀδύρομαι, θέσις < τίθημι, τοκετός < τίκτω, βλέμμα < βλέπω, ὄψις < ὄρῶ (θ. ὀπ-), τμήμα < τέμνω (θ. τμη-), λάθος < λανθάνω (θ. λαθ-)
γ) **τόπο:** θέατρον < θεάομαι, ὄρητήριον < ὀρμάομαι δ) ὄργανο ἢ μέ-

σο: κλειθρον < κλείω, σήμαντρον < σημαίνω.

- 10.** **ἐλαύνω:** έλασμα, ελαστικότητα, παρελάση, στρατηλάτης, ελατήριο, επέλαση
ἰκνοῦμαι: εφικτός, ανέφικτος, ικέτης, ίχνος, άφιξη, ικεσία, ικανός
βάλλω: συμβολή, βέλος, διαβλητός, βολή, υποβολέας, ακατάβλητος, βλήμα, βολή, αναβολή, απόβλητος
δοκῶ: δόξα, ευδόκιμος, άδοξος, αδόκητος, δόγμα, δόκιμος.
- 11.** 1) φιλίας 2) δικασταί, αλήθειαν 3) εὐδαιμονίαν 4) μαθητάς, γράμματα 5) πραγμάτων 6) ἡγεμόνι 7) τέρψεις 8) εἰσβολαί 9) κτήμα 10) προδότης 11) εὐνοίαν 12) συγγνώμης 13) βουλευτήριον 14) τρόπαια.
- 12.** αὐτόθι, Μεγαράδε, οἴκοι, οἴκαδε, ἐκατέρωθεν, ἀμαχεί, σωρηδόν, τροχάδην, νεωστί, ἀναφανδόν, πολλάκις.
- 13.** ἀμαχητί, ἀριστίνδην, μείγδην, ἀναμίξ, δίς, ἐκεῖθεν, οὕτως, οἴκαδε (οἴκοι, οἴκοθεν) σαφῶς, δεκάκις.
- 14.** 1) ἀνίσταμαι 2) ἀφίσταμαι 3) καθίσταμαι 4) προΐσταμαι 5) πείθω 6) ὄρῳ (θ. ιδ-) (το εἰδήμονας παράγεται από το οἶδα) 7) ὑπερορῳ (θ. οπ-) 8) τίθημι 9) αἰροῦμαι (= εκλέγω, προτιμῶ) 10) πλέω.
- 15.** ἀκτινοβόλος, παιδαγωγός, κρεοφάγος, ὕδραγωγός, πολιοῦχος, ἀρματηλάτης, μεγαλόφρων, σεισάχθεια, ἐχέφρων, παλίρροια, νηνεμία, ὄμιμος.
- 16.** νόμος + τίθημι, πᾶν + δαμάζω, α(στερ.) + πείθομαι, στρατός + ἐλαύνω, δόρυ + φέρω, α (στερ.) + πατήρ, ὕλη + τέμνω, λαμπάς + φέρω, θάνατος + φέρω, α (αθροιστικό = ὁμοῦ) + κέλευθος (ε>ο), ῥίπτω + ἄσπις.
- 17.** 1) φέρασπις 2) χειραγωγῶ 3) πανωλεθρία 4) ἀπώλεια 5) ἐπίπτωσις 6) ὑποχθόνιος 7) ἐλλιπής 8) ἐξαίρω 9) θνησιγενής 10) παράληψις (το παράλειψις από το παραλείπω).